

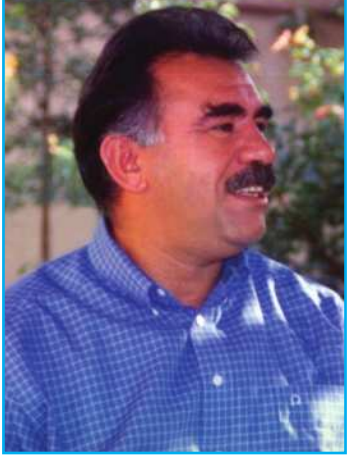
SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 36 / Hejmar 429 / Îlon 2017

Siz Avrupa'daki halkımız daha fazla çalışacaksınız!

Rêber Apo'nun 5 Ağustos 1994 tarihinde Avrupa'dan giden grupla yaptığı değerlendirme

Gerçekten de, emekçi halkımız PKK'nin 1980'den sonrası gelişiminde belirleyici bir rolün sahibidir. Bir Ortadoğu'daki halkımızın emeği, katılımı, katkısı olmasaydı, bir de Avrupa'daki halkımızın katkısı olmasaydı, ne PKK böyle bir PKK olabilirdi ne de ARGK, ERNK böyle bir gelişmeye ulaşabilirdi.

Ve gerçekten 1980 sonrası, PKK'nin güç kazanmasında ve yine silahlı savaşımın gelişiminde belirleyici bir yeriniz var. Fakat bu böyle olmakla birlikte, çok iyi çalıştığınız, çok yeterli olduğunuz ve halen bir dolgunluğa, bundan daha fazlasına gerek yok deme durumunda olmadığınızı, tam tersine

daha fazla çalışmanın ve hatta ilk defa verimli bir çalışmanın başlangıç aşamasına ayak bastığınızı söyleyebilirim.

> 16-19

Faşist Türk ordusunun saldırılarına karşı direniş yeni özgürlükçü ve demokratik Suriye'nin temelidir

Duran Kalkan

Türk ordusu ve AKP faşizminin Şehba ve Efrîn'e dönük saldırısı sömürgeci bir saldırdır. Kürt varlığına ve Demokratik Suriye'nin yaratılmasına karşı bir saldırdır. O halde Kürt'lerin var olup özgür yaşayabilmeleri, TC ordusu ve AKP-MHP faşizminin saldırılarının kırılmasından geçer. Bu saldırılar kırılmadıkça özgürlük ve demokrasi gerçekleşmez.

Bu bakımdan da Rojava Özgürlük Güçleri'nin temel görevi; bu saldırılara karşı gerekli savunma tedbirlerini almak ve her türlü saldırı girişimine karşı misliyle cevap vererek, devrimci misilleme hakkını kullanarak faşizmi darbeleyen, Demokratik Suriye ve Özgür Kürdistan'ı savunarak ortaya çıkarmayı bilmelidir.

> 11-13

3. Dünya Savaşı'nda çözüm Demokratik Ulus çizgisinde mücadeleyi yükseltmekten geçmektedir

Mustafa Karasu

Suriye'de mücadele yakın zamanda iki yerde sürecektir. Birincisi; İdlib ile Kobanê ve Efrîn Kantonları arasındaki Şehba denilen yerde, ikincisi ise; Dêra Zor'dadır. Anlaşıyor ki, Dêra Zor alanında Suriye rejimiyle Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu arasında başlayan mücadele bir süre daha sürecektir.

İkisinden birinin tümünden hakimiyeti değil de, Dêra Zor ve çevresi ile Irak'a kadar olan alanda bir güç dengesi oluşacaktır. Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu kendi konumunu sağlamlaştırmak, Suriye'nin demokratikleşmesinde daha etkili olmak için Dêra Zor'da belirli yerleri kontrol etme hamlesi yapmıştır.

Özünde, Suriye'nin demokratik karakterinin daha baskın hale gelmesini sağlama hedefi vardır.

> 2-8

Reqa'nın özgürleşmesi Kuzey Suriye ve tüm Suriye için yeni bir sayfa açacaktır

Sabri Ok

Ortadoğu'nun tüm tarihsel, toplumsal, kültürel ve inançsal sorunları Suriye'de düğümlenmiş gibidir. Suriye'de altı yılı aşkın bir süredir çok yoğun ve çok yönlü bir savaş sürmektedir. Savaşın sonu ve şekillenecek olan yeni Suriye kuşkusuz Ortadoğu üzerinde büyük bir etki yapacaktır. Bu nedenle Suriye bugün çok müdahaleli, çok çelişkili ve birden fazla güçlerin müdahil olduğu bir savaş alanı durumundadır.

> 14-15

Önderlik gerçeği uyma adabı ve doğru katılım

Ali Haydar Kaytan

Bizim müşidimiz Önderliğimizdir, Önder Apo'dur. O bizim hakikat rehberimizdir. İyi, güzel, doğru ve özgür olan ondadır; yol odur, aşk odur. 'Büyük inanç ve düşünce boşuşmaları sonucunda evrenin işleyiş yasalarının özüne varan' bir Önderlik gerçeğinden söz ediyoruz. O, tüm insanlık tarihi boyunca olumlu anlamda bulunup sahip çıkılması gereken ne varsa, hepsini sentezleyip süzölmüş bal kıvamında hakikat yolunun yolcularına sunmuştur.

> 20-23

Derin Özel Savaş ve Şark Islahat Planı'nın güncellenmesi

Kasım Engin

Kesinlikle Şark Islahat Planı'nın halen gündemde olduğu görülmektedir. Tek bir farkla; bu kez yapılanlar daha derinden, daha gizli bir şekilde yapılmaktadır. Yapılanlar öyle sunulmaktadır ki; sanki Kürtlere, gençlerine, analarına ve tüm topluma ne kadar çok saygı gösterildiği havası estirilmektedir.

Bir plan vardır, tutmamıştır. O zaman yapılması gereken, bu planı yeniden gündemleştirerek daha derin bir özel savaşla sonuç almasını sağlamaktır. Yapılan da budur.

> 28-30

Özgürleşen halk özgürleşen Önderlik'tir

Rêber Apo'nun felsefesi, düşünceleri; içinde bulunduğumuz yüzyılın ve gelecek yüzyılların ruhudur, zihniyetidir ve toplumsal kimliğidir, hakikatin ete kemiğe bürünmüş bedenleşmiş halidir.

Rêber Apo'yu ağırlaştırılmış tecrit altında tutmakla bu fikirlerin etkisini kırmayı düşünmek, PKK'nin stratejik hatalar yapabileceğinin boş hayallerine kapılmak, akıl tutulmasından öte bir anlam ifade etmiyor.

Rêber Apo'nun felsefesini özümseyenler, onurlu direnişi ve özgürlük tutkusunu bir kültür haline geti-

renler, en çalkantılı ve zorlu süreçlerde dahi stratejik hatalar yapmazlar. PKK tarihi, mücadele diyalektiği bu gerçeğin adıdır.

Önderliğin fiziki özgürlüğü için halkımızın yıllardır sürdürdüğü direniş ve mücadele, bir nevi kendi varlık ve özgürlük mücadelesidir. Çünkü Rêber Apo Kürt halkının, kadınlar başta olmak üzere ezilen halkların ve kimliklerin özgürlük iradesidir. Egemenlikten, sömürgecilikten tümünden arındırılmış özgür, eşit ve demokratik yaşam seçeneğinin kuramsal, kurumsal ve

eylemsel ifadesidir. Tecrit rejimini yıkarak Önderliğin fiziki özgürlüğünü sağlamak aynı zamanda özgür ve demokratik yaşamı kurmaktır.

Bu açıdan Rêber Apo'nun fiziki özgürlüğü için verilen her mücadele ve geliştirilen her türden direniş kesinlikle halkların ve tüm ezilen kimliklerin doğrudan kendi özgürlük ve demokrasi mücadelesi olmaktadır. Ve diğer yandan her bir demokratik sistem inşası ve mücadelesi Rêber Apo'nun özgürlüğüne hizmet edecektir.

> 9-10

Yaşanan Üçüncü Dünya Savaşı'nda iflas eden iktidarcı devletçi sistemin yerine, halkların iradesini dikkate alan yeni dengelerin ve statükoların oluşması kaçınılmaz hale gelecektir. Bu dengeler ve statükolar bireyciliği reddeden, Ortadoğu'nun tarihsel ve toplumsal karakterine uygun olarak toplumcu yaklaşımı da esas alan bir siyasal, toplumsal, kültürel yaklaşımla kendini hissettirecektir. Bu yönüyle Önder Apo'nun çözümleri bu süreçteki siyasal mücadelede etkili olacak, inisiyatifli olacak, yön verecek, savaşı yaratan sorunları çözecek bir karaktere sahiptir.

Mustafa Karasu

Kürt sorununda düğümlenen Üçüncü Dünya Savaşı'nda çözüm Demokratik Ulus çizgisinde mücadeleyi yükseltmekten geçmektedir

Ortadoğu'da Üçüncü Dünya Savaşı sürmektedir. Bu savaşın karakteri daha önce gerçekleşen Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarından farklıdır. Aslında tarihin birçok döneminde başka dünya savaşları da olmuştur. Dünya savaşlarını sadece Birinci ve İkinci Dünya Savaşı'yla sınırlamak doğru değildir. Bir yönüyle de o güne kadarki siyasal, toplumsal, ekonomik, kültürel dengelere dayalı statükonun dağılması, bunun sonucu ortaya çıkan çatışmalar ve bu çatışmaların yarattığı dengeler temelinde kurulan yeni dünya düzeni sürecine o dönemin dünya savaşı demek gerekmektedir. Çünkü; tarihte yüz yıl, iki yüz yıl ya da daha fazla ve az sürelerde eski dengeler yıkılır, bunun sonucu yeni dengelerin kuruluş savaşları başlar. Sonuçta da yeni dengelere dayalı statükolar oluşur. Birinci ve İkinci Dünya Savaşı ise bu durumun çok şiddetli savaş araçlarıyla sürdürülmesini ifade etmektedir. Kuşkusuz kapitalizmin ekonomik, toplumsal, kültürel yapısının sorunları genelleştirmesi, yaygınlaştırması Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarının içine daha fazla devleti, daha fazla coğrafyayı almasını beraberinde getirmiştir. Tarihteki diğer dünya savaşlarından farkları böyle ifade edilebilir. Zaten 'Dünya Savaşı' tanımlanması da buna dayanarak söylenmiştir. Yoksa, özü itibarıyla o güne kadar var olan statükoları oluşturan eski dengelerin yıkılması, yeni dengeler yaratma savaşı olarak ortaya çıkmıştır.

Üçüncü Dünya Savaşı da karakter olarak bu çerçevede tarih sahnesine çıkmış ve sürmektedir. Ancak çok temel bazı farklılıkları vardır. Bu temel farklılıkların bir kısmı yakın zamana, güncel ilişkin olurken, bir kısmı da tarihseldir. Şunu belirtebiliriz ki; süren Üçüncü Dünya Savaşı sadece devletçi, iktidarcı, sömürücü sistemin son temsilcisi kapitalizm ve ulus devletinin yarattığı krizin sonucu değildir. Krizde olan, en temelde beş bin yıllık kadın köleliğine dayalı iktidarcı devletçi sistemdir. Zaten krizin, kaosun bu karakteri savaşı karmaşık-

laştırmış ve ağırlaştırmıştır. Bu yönüyle çözüm, geçmiş yüzyıllardaki savaşların sonucunda ortaya çıkan çözümlerden farklı olacaktır. Artık herhangi bir hakim devletin, devletler bloğunun baskın karakteriyle oluşacak dengeler söz konusu olmayacaktır. Yeni dengeler ve statükolar beş bin yıllık devletçi sistemin krizinden kaynaklı olarak devlet alternatifi, devlet dışı toplum, siyaset, ekonomik yaşamların ve yapılanmaların yeni kurulacak dengelerde belli düzeyde etkili olmasıyla gerçekleşecektir. Bunun anlamı; devletçi iktidarcı, kadın üzerinde egemenliğe dayalı yeni dengeler, yeni statükolar yerine, devlet dışı toplumu, yani demokrasi güçlerini, halkların özgür ve demokratik yaşam özlemini dikkate alan, bununla uzlaşan; iktidarcı, devletçi, despotik karakterini tümünden dayatmaktan vazgeçirilen, bu temelde de halkların iradelerinin dikkate alındığı yeni siyasal, sosyal, ekonomik ve kültürel yapılanmalara dayalı statükoların oluşması gerektirir. Bunun özellikle vurgulanması gerekmektedir. Siyasal değerlendirme yaparken ya da mevcut savaşın sonucu nereye doğru evrilir derken, bu gerçekliği hiçbir zaman göz ardı etmemek gerekmektedir. Artık egemen sınıfların, iktidarcı devletçi sistemlerin kendini dayatıp tam hakim olma yaklaşımı ve halkların iradesini reddeden bir dayatma kesinlikle sonuç vermeyecektir; savaşın uzaması sonucunu doğuracaktır. Eğer gerçekten sürekli savaş olmayacaksa, bir noktadan sonra yeni dengelere dayalı statükoların doğması kaçınılmaz hale gelecekse, o zaman halkların iradesi dikkate alınmak zorunda kalınacaktır. Önümüzdeki dönemde yeni dengelerin ve statükoların kuruluşu belli yönleriyle bu çerçevede olacaktır.

İktidarcı devletçi sistemin yerine halkların iradesini dikkate alan yeni dengeler oluşacaktır

Öte yandan kapitalist modernite son iki yüzyılda kendisini Ortadoğu'da hissettirmeye başlamış ve bu durum ağır sorunlar yaratmıştır. Aslında kapitalist modernite, bireyciliğe dayanan maddi

uygarlıkla Ortadoğu'nun toplumsallığına dayanan manevi uygarlığa bir hançer gibi saplanmış, sorunları daha da ağırlaştırmıştır. Son iki yüzyılda Ortadoğu'da ortaya çıkan krizlerin bir boyutunu da böyle görmek gerekmektedir. Bu açıdan da kapitalist modernitenin yarattığı tüketim toplumu ve maddi uygarlık bireyciliğiyle sorunları ağırlaştırmıştır. Yakın zamanda Ortadoğu'da yaşanan halk hareketlerinin, yine bu süreçte ortaya çıkan sapkın grupların bir yönüyle de kapitalist emperyalizmin Ortadoğu'yla yaşadığı kan uyuşmazlığının yarattığı sorunlar üzerinden ortaya çıktığını görmek gerekir. Bu açıdan da yaşanan Üçüncü Dünya Savaşı'nda iflas eden iktidarcı devletçi sistemin yerine, halkların iradesini dikkate alan yeni dengelerin ve statükoların oluşması kaçınılmaz hale gelecektir. Bu dengeler ve statükolar bireyciliği reddeden, Ortadoğu'nun tarihsel ve toplumsal karakterine uygun olarak toplumcu yaklaşımı da esas alan bir siyasal, toplumsal, kültürel yaklaşımla kendini hissettirecektir. Zaten devletçi iktidarcı sistemin son temsilcisi olan ulus devlet ve onun son zamanlarda yumuşatılmış biçimleri, toplumsallığı dağıtıp bireyciliği ortaya çıkarmıştır; sorunları ağırlaştırmıştır. Bu bakımdan beş bin yıllık devletçi sistemin sorunları ağırlaştırmasıyla iki yüzyıllık kapitalist modernitenin Ortadoğu'ya girerek sorunları içinden çıkılmaz hale getirmesi, birbirini tamamlayan ya da birbirini besleyen karaktere sahiptir.

Bu yönüyle Ortadoğu'daki sorunların çözümünün geçmişteki gibi palyatif ya da dönemsel olması söz konusu olmayacaktır. Kuşkusuz belirli bir dönem içinde bu dengeler ve statükolarla yaşanacaktır; ama bu defa beş bin yıllık tarihin yarattığı sorunları, yine son iki yüzyıllık tarihin yarattığı sorunları belli düzeyde çözen, aşan karakter taşıyacaktır. Bu açıdan Önder Apo'nun devleti ve iktidarı çözmesi ve bu temelde de devlet dışı topluma dayalı siyasal, ekonomik toplumsal çözüm önerileri sunması tarihsel değer taşımaktadır. Tam da bu karakterdeki Üçüncü Dünya Savaşı'nı sona erdirecek, kaostan çıkış

yolunu gösterecek, barış ve istikrarı sağlayacak çözüm önerileri ve modelleri sunmaktadır. Bu açıdan bakıldığında; Ortadoğu'da yaşanan Üçüncü Dünya Savaşı'na ne kapitalist emperyalizmin, kapitalist modernitenin ne de bölge devletlerinin çözüm alternatifi vardır. Beş bin yıllık iktidarcı devletçi sistemin ve kapitalist modernitenin yarattığı sorunlara tepkisel olarak ortaya çıkan ya da bu sorunlardan beslenen DAİŞ, El Kaide, El Nusra gibi sapkın hareketlerin de herhangi bir çözüm modeli yoktur. Aksine sorunları ağırlaştırma karakterleri bulunmaktadır. Bu yönüyle Önder Apo'nun çözümleri bu süreçteki siyasal mücadelede etkili olacak, inisiyatifli olacak, yön verecek, savaşı yaratan sorunları çözecek bir karaktere sahiptir. Eğer Rojava Devrimi başarılı olduysa, bütün Kuzey Suriye'ye yayıldıysa, geline aşamada Suriye krizinin ve genel olarak Ortadoğu krizinin çözümünde Önder Apo'nun ortaya koyduğu Demokratik Ulus ve Demokratik Konfederalizm önerileri dışında herhangi bir siyasal, ekonomik, toplumsal anlayışın çözüm olmayacağı düşünüüyorsa, bu, Önder Apo'nun yeni paradigması, buna dayalı siyasal, toplumsal, ekonomik, kültürel çözüm önerilerinin başta Suriye olmak üzere Ortadoğu'da süren kaosa çıkış yaptıracak karaktere sahip olmasındandır. Siyasal değerlendirmeleri yaparken hangi siyasetin, hangi yaklaşımın çözümlerini olacağına da bu çerçevede ele almak ve ona göre politikalar üretmek, ona göre bir gelecek öngörüsü oluşturmak gerekmektedir.

Bugün yaşanan Ortadoğu savaşının bir karakteri de, kapitalizmin geldiği aşamaya ilgilidir. Kapitalizm, tüketim toplumu karakterini kazanmasıyla birlikte hem sermayenin serbest ve güvenli dolaşımını hem de metaların serbest ve güvenli dolaşımını zorunlu kılmaktadır. Kapitalizm geline aşamada ancak kendini böyle var edebilir, yaşatabilir. Bu açıdan Ortadoğu'da süren Üçüncü Dünya Savaşı'nda Birinci ve İkinci Dünya Savaşı'nda olduğu gibi bazı devletlerin ittifaklar kurarak birbirlerine karşı çok sert savaşlar içine

girmesi söz konusu olmamaktadır. Kuşkusuz yine savaşlar, çatışmalar olacaktır. Zaten iktidarcı devletçi sistem tümünden ortadan kalkmadan, özellikle kapitalist modernite ve onun ekonomik, toplumsal, kültürel karakteri etkisizleştirilmeden çıkar çatışmalarını ve savaşları önlemek mümkün değildir. Ancak bu dönemdeki savaşın karakterinde katı ittifaklara dayanan cepheden savaşlar yerine, dengelerin sık sık değişeceği ama esas olarak çok keskin kamplaşmalara dayalı değil de piramit biçimindeki güç dengelerinde piramidin basamaklarındaki yerin değiştirileceği bir savaş söz konusu olmaktadır.

Politik ortam çok yönlü diplomatik ilişki imkanı sunmaktadır

Öte yandan kapitalizmin bu karakteri ve savaşın bu doğrultuda olması ittifakların karakterini de değiştirmiştir. Eskisi gibi bir devletle ilişki kurulduğu zaman diğer devletlerle sonuna kadar savaşılacakmış gibi bir durum söz konusu olmamaktadır. Çok yönlü diplomatik ilişkiler kurma imkanı doğmuştur. Bu durum, devrimci hareketlerin ve yeni siyasal güçlerin oluşan savaş ve dengeler içinde kendilerini daha etkin kılma ve hareket kabiliyetlerini daha yüksek tutma durumunu ortaya çıkarmaktadır. Bu açıdan Suriye'deki deneyim çok önemlidir. Suriye üzerinde birçok güç mücadelesidir. ABD'nin güç mücadelesi var, Rusya'nın var, İran'ın var, Türkiye'nin var. Dikkat edilirse cephele çok keskin değildir ama çatışmalar yerelleşmekte, yerellerde keskin biçimde sürmektedir. Yine ittifaklar, ilişkiler sık sık değişmektedir. Öte yandan küresel kapitalist sistem bir bütün olduğundan, sermayenin serbest ve güvenli dolaşımını tümünün çıkarını ifade ettiğinden, Rusya ile ABD'nin Suriye üzerinde mücadele ederken birbirlerini de gözetken, hatta zaman zaman birbirleriyle ilişki içinde olan bir savaş biçimi ortaya çıkmıştır. Bu açıdan da Birinci ve İkinci Dünya Savaşları koşullarına göre, o dönemin siyaset anlayışına göre Üçüncü Dünya Savaşı'na yakla-

şanlar kaybederken, Üçüncü Dünya Savaşı'nın karakterini gören, bilen, buna göre daha esnek politikalar üreten güçler kendi konumlarını hem korumuşlardır, he de güçlendirmişlerdir.

TC, El Kaide-DAİŞ gibi güçler üzerinden Suriye ve Ortadoğu' da etkili olmak istemiştir

Türkiye, geçmiş dönemin katı cepheleşmeleri anlayışıyla bir kesime dayanarak diğer cepheyi geriletme yaklaşımı içinde olunca Suriye'de bocalamıştır. Politikada tam bir bocalamayı, karışıklığı, şaşkınlığı yaşamış ve bu da büyük hatalar yapmasını beraberinde getirmiştir. İlk önce, Ortadoğu savaşına hemen girer. ABD cephesinde yer alırsam Suriye rejimini erkenden düşürür ve kendimi etkili kılarım, dü-

zorluklar çıkarmaktadır. Kuşkusuz Kürt düşmanlığı bu ülkeleri, çelişkileri ne olursa olsun birbirine yakınlaştırır. Nitekim yakınlaştırmaktadır da. Türkiye nasıl ki DAİŞ'le Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmede sonuç alamadıysa, KDP ile ilişkilerinin Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmede yeterli olmayacağını görünce Başûr'daki referandumun yapılmasından kısa süre önce Kürt karşıtlığı üzerinden diğer ülkeleri birleştirmek için KDP ile de sorun yaşayacak bir politikaya yönelmiştir. Ancak Ortadoğu'daki kaos, beş bin yıllık devletçi sistemin ve son iki yüzyıllık kapitalist sistemin kaosu olduğundan, bu kaostan eski ittifaklar ve eski anlayışlarla çıkmak mümkün değildir. Bu yönüyle kaostan çıkış için yakın zamana kadar dışlanan halkların, toplulukların iradesinin belirli düzeyde dikkate alınması gerekirken; İran gibi,

araya gelerek eskiyi yaşatma anlayış ve politikalarının eskisi gibi sonuç vermesi söz konusu olmayacaktır.

Suriye'de yeni bir dönem başlamıştır

Suriye'de durum giderek netleşmektedir. Eskiden daha çok yerel güçlerin savaşı vardı. Güç dengelerinin giderek netleşmesi durumu ortaya çıktıktan sonra, artık uluslararası çeşitli güçlerin de içine gireceği, daha çok da siyasal mücadelenin ağır basacağı bir dönem başlamıştır. Kuşkusuz bu süreçte zaman zaman şiddetli savaşlar ortaya çıksa da, bunlar tamamen siyasal sürecin giderek bir istikrara kavuşmasını sağlayan dengelerin yaratılması çatışmaları olacaktır. Ya da siyasal güç dengelerini oluşturma sürecinde ortaya çıkan bazı sorunların savaşlarla, ça-

olacak, eskisi gibi Suriye'ye hakim olacak, gibi bir anlama gelmemektedir. Ama mevcut rejimin de belirli uzlaşmalar içinde yer alacağı, rejimin dayandığı toplumsal ve siyasal güçlerin de yok sayılmayacağı, onların da çıkarlarının Suriye demokrasisi içinde korunacağı bir uzlaşma olacaktır. Bu uzlaşma kesinlikle demokratik bir Suriye temelinde var olacak ve herkesin çıkarları demokratik temelde güvenceye alınacaktır. Demokratikleşme temelinde güvenceye alma dışında hegemonik, merkeziyetçi, baskıcı yaklaşımlarla Suriye'deki toplumsal güçlerin çıkarını dengelemek mümkün değildir. Bu açıdan da en demokratik karaktere sahip, kendisini demokratik karakterde örgütlemeye çalışan Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nun pozisyonu güçlenmiştir.

Suriye'de DAİŞ'in geriletilmesi, El Nusra ve ÖSO'nun etkisizleştirilmesi

kalacaktır. Kürt karşıtlığı İran ve Suriye'ye bir araya getirirse de, Kürtlerin Suriye'de belirli mevziler kazandığını gören İran; Türkiye, Suudi Arabistan ve diğer güçlerin çok etkin olmayacağı bir Suriye'ye tahammül edecektir. Şu anda Suriye'deki siyasal dengeler içinde tüm güçlerin pozisyonunu bu çerçevede görmek gerekmektedir. Zaten Türkiye Suudi Arabistan'la karşı karşıya gelmiştir, Mısır'la karşı karşıyadır. Suudi Arabistan, Türkiye ile bir politika yürütme yerine, biraz Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'yla, biraz da Suriye rejimiyle ilişkilenecek zevahiri kurtarmaya çalışacaktır. Özellikle de Türkiye'nin Suriye'de etkin olmaması Suudi Arabistan ve Mısır'ın tek politik kaygısı haline gelmiştir. Bu nedenle oluşacak bir uzlaşma durumunda engelleyici olmaktan çok, biraz kendilerini etkili kılmaya yollarını arayacaklardır.

Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu, Suriye'nin en temel aktörü haline gelmektedir. Bu temel aktör hem Rusya ile hem de koalisyon güçleriyle belirli bir ilişki içindedir. Geline aşamada ne ABD-koalisyon güçleri, ne de Rusya ve onunla ilişkide olan güçler Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu gerçeğini reddederek, bunu karşısına alarak bir politika yürütebilirler. Hatta mevcut Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nun konumunu kabul etmeyen her yaklaşım Suriye'de her şeyi altüst edecektir, sıfırdan başlatacaktır.

Suriye'nin QSD güçleri karşısında sonuç alması kolay değildir

Reqa'nın QSD güçleri tarafından kurtarılması, Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nun konumunu daha da güçlendirecektir. Çünkü; Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu verimli topraklara sahip ve insanların en yoğun yaşadığı coğrafya olarak Suriye'yi doğrudan etkileyecektir. Her ne kadar Halep ve Şam çevresinde belli bir nüfus olsa da, Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu da onu dengeleyen belli bir potansiyele sahiptir. Kuşkusuz Reqa'nın Demokratik Suriye Güçleri tarafından alınması, Suriye'yi rahatsız edecektir. Her fırsatta Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nu sıkıştıran, gerektiğinde geriletken bir yaklaşım gösterecektir. Ancak Suriye'nin QSD güçleri karşısında sonuç alması kolay değildir. Bu açıdan Reqa'nın kurtarılması ve Kuzey Suriye'nin parçası haline gelmesi, Kürtlerin Suriye'deki kazanımlarının kalıcılaştırılması açısından önemli bir rol oynayacaktır. Reqa'da demokratik bir yönetimin oluşması, Suriye rejiminin Reqa üzerinden Rojavayê Kurdistan'a saldırmamasının önünü alacaktır.

Aslında Suriye'de mücadele yakın zamanda iki yerde sürecektir. Birincisi; İdlib ile Kobanê ve Efrîn Kantonları arasındaki Şehba denilen yerde, ikincisi ise; Dêra Zor'dadır. Anlaşıyor ki Dêra Zor alanında Suriye rejimiyle Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu arasında başlayan mücadele bir süre daha

şüncesiyle hareket etmiştir. Ancak Suriye'ye bu kadar balıklama dalması, ABD'nin, Rejimi kısa sürede yıkacağına inanmasından kaynaklanmaktadır. Kendisi de ABD ile ilişkiler çerçevesinde Ortadoğu'da alt emperyal ülke olarak Osmanlı'nın yeniden diriltileceği yaklaşımına girmiş, bu politikanın kısa sürede iflas etmesini beraberinde getirmiştir. ABD ile bu amaca ulaşamayacağını görünce, bu defa da Ortadoğu'da devletlere kafa tutan, orduları önüne katıp, süpürüp atan fanatik İslamcı kesimlerle ittifaka yönelmiştir. El Nusra, El Kaide ve DAİŞ'le ilişki geliştirmiş ve bunlar üzerinden Suriye ve Ortadoğu'da etkili olmak istemiştir. Bu güçler de özellikle Rojava Devrimcileri ve demokratik güçler karşısında yenilgiye uğrayınca Türkiye'nin hesapları yine tutmamıştır. Bu güçlere dayalı olarak hem Rojava Devrim'i boğmak hem de Suriye'de hakim olmak isterken bu politika da çökmüştür. Bu güçlere dayalı etkili olma politikası da çökünce, bu defa da geçmişte olduğu gibi klasik Kürt düşmanlığına dayalı ittifakları hortlatma çabaları içine girmiştir. İran'la görüşmeleri hızlandırmış, Rusya ve İran üzerinden el altından Esat rejimiyle görüşmelere girmiş, yine Irak rejimiyle ilişkiler geliştirme politikasına yönelmiştir. Çünkü; ilk başta ittifak olarak gördüğü ABD ile karşı karşıya gelmiş, sonradan DAİŞ ve El Nusra'yı desteklerken, destek aldığı Suudi Arabistan'la karşı karşıya gelmiş ve giderek bölgede Başûrê Kurdistan ve Katar dışında dostu kalmayan bir ülke durumuna düşmüştür. Şimdi denize düşen yılanı sarılr misali tekrardan, düne kadar katil dediği Esat'la, yine Suriye rejimiyle müttefik olduğundan yoğun bir karşıt siyasal faaliyet yürüttüğü İran'la ve düne kadar kuyusunu kazmaya çalıştığı Irak'la Kürt düşmanlığı üzerinden ittifak kurup kendini yaşatmaya yönelen bir Erdoğan, AKP-MHP ittifakı ve Türk devlet gerçeğiyle karşı karşıya bulunmaktayız.

İran ve Türkiye'nin statükoculuğu sürekli kriz demektir

Ancak son yıllarda o kadar çok Suriye'deki mevcut rejim karşıtlığı, İran ve Irak karşıtlığı yapmış, mezhepçiliği o kadar çok körüklemiştir ki, bunun yarattığı ağır tahribatlar, Türkiye'nin Kürt düşmanlığına dayalı ittifakı eski düzeyde yaratma konusunda karşısına

Türkiye gibi halkların, toplulukların iradesini dikkate almayan, statükocu ve soykırımcı, baskıcı yaklaşımlarının olması, Ortadoğu'da süren savaşın sona erdirilerek göreceli de olsa bir istikrara kavuşturulması koşullarına ve amacına ters düşmektedir. Bu açıdan Türkiye ve İran'ın statükocu karakteri, eskide ısrarı, sadece halkları karşısında bulmamaktadır; halkların iradesini belirli düzeyde dikkate alarak bölgede kalabileceğini, yaşayabileceğini gören ABD'nin, Rusya'nın, Avrupa'nın politikalarıyla da uyusmamaktadır, onlarla da karşı karşıya gelmesini beraberinde getirmektedir. Çünkü; İran ve Türkiye'nin statükoculuğuna dayanan bir yaklaşım artık sürekli kriz demektir.

Kapitalist modernite de, bu düzeyde sorunları ağırlaştıran kriz etkenleriyle yaşamak istemeyecektir. Kuşkusuz kapitalist emperyalist sistem her zaman krizlerden ve çelişkilerden beslenir, kendine müdahale zemini yapar. Ama bunun da bir düzeyi, bir sınırı vardır. Kendi kontrol altına aldığı kriz ya da çelişkilerden yararlanabilir. Ama kendi kontrolüne almadığı, kendi kontrolünün dışına çıkan, kendine zarar veren kriz ve kaos etkenleriyle yan yana yaşaması

tışmalarla netleştirme durumu gündeme gelecektir. Ancak yeni dönemin, esas olarak da Suriye'de yeni dengeleri ve statükoları oluşturma süreci karakterinde olacağı görülmelidir. Suriye'de fotoğraf netleşmeye, güç dengeleri belirgin hale gelmeye başlamıştır. Güç dengelerinin belirginleşmesi, buna dayalı nasıl bir siyasal statüko, nasıl bir sistem kurulacağını biraz daha görünür kılmakta, berraklaştırmaktadır.

Şu ortaya çıkmıştır ki; Suriye üzerinde ABD, Rusya, koalisyon güçleri gibi kapitalist emperyalist güçler de belirli bir uzlaşma içine girme ihtiyacını duymaktadırlar. Ya da onlar mevcut durumda kendi çıkarlarını korumak açısından bir uzlaşma içine girmek zorunda kalacaklardır. Tabii bunu yaparlarken bölgedeki halkların iradesini de dikkate almak zorunda kalacaklardır. Bölgedeki halkların iradesini dikkate almadan sadece kendine bağlı güçlerle kendi projelerini dayatmaları mümkün olmayacaktır. Bu açıdan Rojava Devrimi ve Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu, Suriye'nin en temel aktörü haline gelmektedir. Bu temel aktör hem Rusya ile hem de koalisyon güçleriyle belirli bir ilişki içindedir. Geline aşamada ne ABD-koalisyon

Demokratik Suriye Güçleri rejimle ya da rejim destekçisi Rusya ile bir savaş içine girmek istememektedir. Sadece Demokratik Kuzey Suriye Federasyonunu korumak ve bu temelde Demokratik Suriye yaratmak amacıyla yapılan saldırılara karşılık vermektedir. Rejim eğer Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'na yönelik bir saldırıya geçerse QSD güçleri kesinlikle direnecektir. Eğer Suriye saldırıda ısrar ederse kaybeden kendisi olacaktır.

söz konusu olmaz. Bu açıdan Ortadoğu'da halkların özgürlük ve demokratik yaşam iradesi artık eskisi gibi devletçi ve iktidarcı sistem altında yaşamama istemleri, kapitalist modernitenin bireyci yaklaşımlarının sorunları ağırlaştırması, belirli bir değişimin zorunluluğunu ortaya çıkarmaktadır. Sadece halklar açısından değil, küresel kapitalizmin kendini var edeceği, belirli bir istikrarın olması açısından da değişim kendisini kaçınılmaz hale getirmiştir. İşte bu ortamda da İran'ın ve Türkiye'nin yaklaşımları, yine Suudi Arabistan gibi güçlerin toplumu boğan, halkların iradesini dikkate almayan yaklaşımları onları hem halklarla hem de Ortadoğu'daki derin istikrarsızlıktan zarar gören güçlerle karşı karşıya getirmektedir. Bu açıdan özellikle de statükonun savunucuları olan İran ve Türkiye'nin bu durumda bir

güçleri, ne de Rusya ve onunla ilişkide olan güçler Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu gerçeğini reddederek, bunu karşısına alarak bir politika yürütebilirler. Hatta mevcut Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nun konumunu kabul etmeyen her yaklaşım Suriye'de her şeyi altüst edecektir, sıfırdan başlatacaktır; bir nevi Suriye'deki savaşı sil baştan yapacak bir durum ortaya çıkaracaktır. Bu da ne Rusya'nın ve etrafındaki müttefiklerinin ne de ABD ve koalisyon güçlerinin kaldırabileceği bir durumdur. Bu açıdan Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu eksenli, onun varlığını ve demokratik değerlerini kabul eden, bu temelde bir Suriye uzlaşması ortaya çıkaran bir siyasal yaklaşım ortaya konulmak zorundadır.

Rejim ayakta kalmıştır, yıkılmamıştır; ama bu, rejim yıkılmadı, rejimin dediği

Suriye'de istikrar Kuzey Suriye Federasyonu'nun kabulünden geçer

Zaman zaman belirli gerilimler, çekişme ve çatışmalar olsa da Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nun varlığını hem Rusya ve Rejim hem de ABD ve koalisyon güçleri kabul edecektir. Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nun etkin olmasından rahatsız olsa da yeni Suriye'nin istikrara kavuşmasında başka yol olmadığından Türkiye, her ne kadar Suriye'nin demokratikleşmesini reddetse de yapacağı fazla bir şey yoktur. Suriye'nin demokratikleşmesi İran'ı rahatsız etmiş olduğundan, Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu güçlerini geriletmek için birçok yol ve yöntemle başvursa da, sonunda Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nu kabul etmek zorunda

sürecektir. İkisinden birinin tümünden hakimiyeti değil de, Dêra Zor ve çevresi ile Irak'a kadar olan alanda bir güç dengesi oluşacaktır. Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu kendi konumunu sağlamlaştırmak, Suriye'nin demokratikleşmesinde daha etkili olmak için Dêra Zor'da belirli yerleri kontrol etme hamlesi yapmıştır. Bu, Suriye'yi ya da arkasındaki Rusya'yı yenilgiye uğratmak, tümünden etkisiz kılmak gibi bir yaklaşımla değil de, kendi pozisyonunu güçlendirme ve Suriye'deki güç dengelerinde Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nun daha etkili olmasını sağlama hamlesi olmaktadır. Bunun özünde, esasında Suriye'nin demokratik karakterinin daha baskın hale gelmesini sağlama hedefi vardır. Yoksa Suriye'de daha fazla toprak elde edelim, Suriye'yi biz kontrol edelim yaklaşımı yoktur.

Rojava devrimcilerinin Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu içindeki etkinliğinin, Kürtler daha fazla toprak elde etsin, Kürtlerin daha geniş topraklarda güç hakimiyeti olsun, anlayışıyla gerçekleştiğini düşünmüyoruz. Esas olarak Rojava Devrimi değerlerinin Kuzey Suriye'de ve genel Suriye'de etkin olması için bir çaba içinde olduklarını görüyoruz. Zaten Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu bir bölünme değil, Suriye'yi birleştirme etkenidir. Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu oluşumundaki etkin rolleriyle Kürtler, sadece Rojava'yı esas alan, Kürtlerin bulunduğu yerleri esas alan, bu yönüyle kendini Suriye'den ayıran bir yaklaşım yerine, Kuzey Suriye'nin parçası olarak Arap, Süryani, Türkmen, Çeçen herkesle de ortak bir sistem kurarak, Suriye'nin birliğini sağlama yaklaşımı ortaya koymuşlardır. Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nu, Kürtlerin Suriye'nin birliğini sağlama anlayışının sonucu olarak görmek gerekiyor. Zaten Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu içinde de merkezi bir yönetim olmayacaktır. Kürtler bulundukları alanda kendi kendilerini yönetecekler, Araplar bulundukları alanda

sistem kurulacaktır. Bu açıdan bu seçimlerle yerellerin kendi iradesini daha sistemli hale getirdiği, daha kurumsallaştırdığı bir süreç başlayacaktır. Bu yönüyle seçimler önemlidir. Zaten ilk önce yerel demokrasiyi güçlendiren yerel seçimler olmaktadır; arkasından da bu yerel demokrasiye dayalı olarak Demokratik Suriye Federasyonu'nun tümüyle ilgili seçimler olacaktır. Böylelikle yerelle evrenselin, yerelle bütünü birbirini tamamladığı bir demokratik siyasal sistem ortaya çıkacaktır. Şu anda başlanan seçimlerin kademeli olarak böyle bir amaç taşıdığı görülmektedir. Kuşkusuz yeni bir sistemdir; mutlaka eksiklikleri ve yetersizlikleri olacaktır. Seçim sisteminde de eksiklik ve yetersizlikleri olacaktır ama özü itibarıyla demokratik olacaktır. Özü itibarıyla halkın iradesini temsil edecektir. Herhangi bir grubun, farklı gruplar ya da anlayışları bastırarak kendi hakimiyetini sürdürdüğü bir sistem olmayacak; seçimler temelinde oluşacak demokratik kurumların oluşturulduğu bir demokratik siyasal sistem gerçeği, Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nda ortaya çıkacaktır.

sını kendi çıkarına görmemektedir. Türkiye ile İran'ın, bölgenin demokratikleşmesine, istikrara kavuşmasına yönelik yaklaşımları farklı kaygılarla ortaklaşmaktadır. Kuşkusuz ortak kaygılar da vardır ama esas olarak her iki sistem de farklı nedenler ve kaygılarla da olsa bölgenin belli bir değişim ve demokratikleşme temelinde istikrara kavuşmasını kendileri için tehlike görmektedirler.

Irak'ta siyasal sorunlar gittikçe ağırlaşmaktadır

Şu anda Irak'ta da sorunlar ağır biçimde sürmektedir. DAİŞ'in Suriye'de büyük darbe yemesi, Rojava devrimcilerinin ve Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nun DAİŞ'i gerileterek büyük güç kaybına uğratması Irak'ın da DAİŞ'e karşı mücadelesini hızlandırmış, Musil'in düşmüş, yine Telafer'de DAİŞ püskürtülmüştür. Bütün bunlar Irak'ın askeri ve siyasi etkinliğini arttırsa da sorunları hafifletmemiştir. Sadece belli yerlerde askeri hakimiyet kurmak, istikrar ve barış getirmemektedir. Bu açıdan Irak'ın sorunları daha yeni baş-

ortaya çıkmıştır. İran'ın Irak üzerinde etkili olma çabaları vardır. Irak üzerinde İran, Türkiye çekişmesi vardır. Öte yandan Başûrê Kurdistan ve Irak'ın demokratikleşmesini hedefleyen Kürt Özgürlük Hareketi ile Irak'ın ve Başûrê Kurdistan'ın demokratikleşmesine direnen güçlerin mücadelesi vardır. Şu açıktır ki; Irak'ta sorunların ağırlaşmasına neden olan, demokratik olmayan zihniyettir. Klasik iktidarcı devletçi zihniyetlerdir. Milliyetçi mezhepçi zihniyetlerdir. Bunlar Irak'taki sorunları ağırlaştırmaktadır. Sadece Irak'ın da değil, Suriye'nin de, Ortadoğu'nun da temel sorunu milliyetçilik ve mezhepçiliktir. Kuşkusuz tarihte de dincilik ve mezhepçilik vardır ama dincilik ve mezhepçilik, sorunları bugünkü kadar ağırlaştırmamıştı. Bugün dincilik ve mezhepçilik milliyetçilikle birleştirildiğinden, hatta milliyetçilik baskın hale gelip dinciliği ve mezhepçiliği kendi çıkarlarına koşturduğundan, sorunlar daha da ağırlaşmış ve içinden çıkılmaz hale gelmiştir. Bu açıdan şu anda milliyetçi anlayış demokratikleşmeyi sabote ediyor, demokratik dinamikleri dumura uğrattırıyor, gelişmesini engelliyor. Bu da

durmak, demokratik anlayışla, demokratik zihniyetlerle sorunları çözme yaklaşımı içine girmek çok önemlidir. Yoksa duygusal, milliyetçi, ulusalcı yaklaşımlarla bir yere varılamaz. Bu yönüyle Başûrê Kurdistan'da KDP'nin gerçekleştirdiği referandum bir çözüm yolu değildir. Sorun Kürtlerin hakkı, hukuku sorunu değildir. Kürtlerin hakkı, hukuku zaten tartışılmaz, reddedilemez bir durumdur. Kürtler referandumla mı özgürlük ve demokrasi iradelerini kazanacaklar? Ya da referanduma göre mi Kürtlerin hakkı ve hukuku belirlenecek ya da belirlenmeyecek? Günümüzde bu tür şeyler aşılmıştır. Kürtler özgür ve demokratik yaşamda ısrarlıdır. Kimse Kürtleri egemenlik altına alamaz; özgür ve demokratik yaşamını sınırlandıramaz. Bu tartışılacak bir konu değildir; hatta referandum bunu tartışmalı kılmak anlamına gelmektedir. Referandum Kürtlerin hakkını, hukukunu netleştirme değil de tartışmalı hale getirmektedir.

Bağımsızlığı sağlayan, topluma dayalı demokratikleşmedir

Tabii ki Kürtler iradeli yaşamak, hiçbir gücün müdahalesine uğramadan kendi kendilerini yönetmek istiyorlar. Bu yönüyle özünde bağımsız yaşamak, bağımsız olmak istiyorlar. Ekonomik, siyasal sistem her zaman belirli bağımlılıkları ve ilişkileri beraberinde getirir ama özünde kendi kendini yönetme ve irade bağımsızlığının olması gerekiyor. Bu açıdan bağımsızlığı sağlayan demokratikleşmedir. Topluma ve halka dayalı bir demokratikleşmedir. Yerel demokrasiye dayalı bir demokratikleşmedir. Demokratikleşmenin gerçek kurallarıyla oturmasıdır. Yerel demokrasiye ve özerkliliklere dayalı bir demokratikleşme olduğunda, zaten bağımsızlık elde edilmiş olur. Bağımsızlık var mı, yok mu konusu; bağımsız irade var mı, yok mu buna bakılarak anlaşılabilir. Bağımsız tutum var mı, yok mu buna bakılır. Halkın iradesi esas alınacak mı, esas alınmayacak mı buna bakılır. Bu açıdan gerçek bağımsızlık demokratikleşmedir. Demokratikleşmenin olmadığı, halkın güç olmadığı, halkın demokratik örgütlenmesine ve demokratik topluma dayalı bir demokratik sistem ortaya çıkarılmadığı müddetçe hiç kimse bağımsızlıktan, özgür iradede söz edemez. Bu yönüyle sorunların çözümünü demokratikleşmede, öz güçte, bağımsız irade olmada, kendi kendini yönetmede, demokraside aramak gerekir. Ama hala 19. ve 20. yüzyılın paradigmaları olan ulus devlet anlayışıyla hareket edildiği için milliyetçilik, ulusalcılık gibi eğilimler ortaya çıkmaktadır. Kürtler içinde de özellikle 20. yüzyılda ulus devletler tarafından soykırım tehdidi yaşadıklarından dolayı, sanki ulus devlet bir kurtuluşmuş gibi bir algı bulunmaktadır.

Kuşkusuz referanduma herkes gidebilir. Bir mahalle de, bir şehir de, bir ulus da, bir özerk topluluk da gidebilir. Bu tür istemler niye oluyor denilemez. Ama gerçekten zamanı doğru mu, hedefi ve amacı doğru mu, sonuçları gerçekten doğru olacak mıdır? Halkları demokratikleştirip özgürleştirerek, özgür iradeye kavuşturacak mıdır? Bunlar sorulması ve cevaplandırılması gereken konulardır. Yoksa referandumun hak olup olmaması sorunu değildir. Halkların özgür ve bağımsız iradeye, bağımsızlığa kavuşması sorunu değildir. Bu bağımsızlığın, bağımsız iradenin nasıl olacağı, nasıl gerçekleşeceği konusu önemlidir. Yoksa hiçbir halkın özgür ve demokratik yaşamı, bağımsız iradesi, bağımsızlığı tartışılmaz. Ama bunların biçimi, yöntemi, nasıl olacağı, nasıl sonuçlanacağı gibi konular tartışılacaktır. Nitekim tartışılmaktadır da.

kendi kendilerini yöneteceklerdir. Hangi topluluk varsa, oradaki meclislerde ve siyasal sistem içinde yer alacaklardır. Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu bir etnik federasyon olmayacaktır; bir coğrafya federasyonudur. Bu coğrafya federasyonu içinde de her etnik, dinsel yapının kendisini özgür ve demokratik yaşama kavuşturacağı bir sistem oluşacaktır. Bu da yerel demokrasiye ve özerkliliklere dayalı demokratik bir sistem olmaktadır.

Kuzey Suriye'de seçimlerle halkın doğrudan iradesini yansıtan toplumsal sistem oluşmaktadır

Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu yerelden başlayarak seçimler gerçekleştirmektedir. Demokratik bir seçim yaparak devrimci mücadele döneminin, devrimci hamle döneminin fiili yönetim organları yerine artık toplumun demokratik iradesine dayanan, toplumun demokratik iradesinin belirgin hale geldiği yerel demokrasiyle yönetimler oluşacaktır. Seçimler temelinde toplumun doğrudan iradesini yansıtan siyasal, idari, ekonomik ve toplumsal

Kuşkusuz Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu ve Suriye'de demokratik sistem temelinde bir istikrarın ortaya çıkması, tüm bölgeyi demokratikleşme yönünde olumlu etkileyecektir. Ancak Türkiye'nin ve İran'ın bu mevcut istikrarı bozmak için çabaları olacaktır. Türkiye, Suriye'nin demokratikleşmesinden rahatsız olduğu için, Suriye'nin demokratikleşmesinin kendisinin soykırımcı egemenlikçi sistemini zayıflatacağını, hatta sonunu getireceğini gördüğünden, Suriye'nin demokratikleşmesi çabalarını sabote etmeyi sürdürecektir. Nitekim Efrin'e saldırarak istemeleri, İdlib çevresinde karışıklık yaratmaları, sürekli Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu ve Rojava Devrimi'ne yönelik provokasyonlarda bulunmaları bu amaçlıdır. İran'la, Suriye ile, Rusya ile uzlaşma temelinde Rojava Devrimi'nin kazanımlarını yıkmak için bundan sonra da birçok oyun, plan ve saldırı içinde olacaktır. İran da, uzun zamandan beri bölgedeki istikrarsızlıktan güç aldığı ya da kendisini bu istikrarsızlık ortamından yaşatıp kurumsallaştırmak, etkili kılmak istediği için, Ortadoğu'da demokrasiye dayalı bir istikrarın oluşma-

lamaktadır. Musil DAİŞ'ten temizlenmiş ama Musil sorunu yeni başlamaktadır. Telafer ve çevresi temizlenmiş ama Telafer sorunu yeni başlamıştır. Zaten Şengal sorunu vardır. Öte yandan Başûrê Kurdistan Federasyonu'yla merkezi hükümet arasında sorunlar vardır. Bağımsızlık referandumunun getireceği sonuçlar vardır. Tartışmalı bölgeler sorunu vardır. Tüm bunlar siyasal sorunları ağırlaştırmaktadır. Irak merkezi Şii hükümeti belli yerlere hakim olsa da Sünni Araplar'ın sorunu çözülmemiştir. Sünni Araplar'ın sistemdeki yeri belirlenmemiştir. Sünni Araplar sistem içinde bir uzlaşmaya çekilmezse, sistemin parçası haline gelmezlerse Irak'ta sorunları çözmek mümkün değildir. Tarih boyu Irak'a esas olarak Sünniler hakim olmuştur. Sünnileri dışlayan Irak'ta istikrar sağlanamaz. Bu açıdan sadece Musil değil, genel olarak Irak'ta Sünni Arapların sorunu sürmektedir. Bu da kriz ve çatışma demektir.

Başûrê Kurdistan'daki siyasal, toplumsal ve ekonomik kriz, Irak'ta etkilemektedir. Referandum bir yönüyle de Başûr'daki ekonomik, siyasal ve toplumsal sorunların dışı vurumu olarak

sadece Irak'ın değil, Ortadoğu'daki bütün sorunların çözümünü zorlaştırıyor. Irak'taki temel sorun da demokratikleşmeme ve demokratik zihniyete ulaşmamadır. Ulus devletçi zihniyeti ve mezhepçiliği aşmama sorunudur.

Ulus devletçilik; hegemonya, egemenlik demektir. Her güç egemenlik peşinde koşunca çatışmalar, siyasal istikrarsızlık kaçınılmaz hale gelmektedir. Bu yönüyle Irak örnek bir yerdir. Demokratik olmayan zihniyetlerin hangi tür sorunları yaratacağına örnektir. Ne merkezi hükümet demokratiktir ne Başûrê Kurdistan Federasyonu ne DAİŞ ne de Haşd-i Şabi. Demokratik olmayan güçler birbiriyle çatışır. Demokratik zihniyetten uzaklaşma demek, çatışma, düşmanlık, husumet demektir. Bugün giderek husumet artmaktadır. Bunun demokratikleşme dışında çözümü yoktur. Milliyetçiliğin ve mezhepçiliğin kuyruğuna takılmak demek, çatışmaları körüklemek ve derinleştirmek demektir. Sorunları çözümsüz bırakmak demektir. Bu açıdan Irak'ta da çok dikkatli bir politika izlenmesi gerekmektedir. Özellikle milliyetçiliği ve mezhepçiliği körükleyecek her türlü yaklaşımdan uzak

Irak hükümetinin yaklaşımı dardır. Milliyetçilikle dincilik birleştirildiği için bundan hem Sünni Araplar rahatsız olmaktadır hem de Kürtler kendilerini tam ifade edemediklerini düşünmektedir. Kürtlerde de kaygı ortaya çıkmaktadır. Ama çözüm nasıl olacaktır? Başûrê Kurdistan'daki referandum ne kadar çözüm olacaktır? Çünkü; Kürtlerin yaşadığı başka alanlar da vardır. Kürtler yaşadıkları bütün alanlarda özgür ve demokratik olmak, iradeli ve bağımsız olmak isteyecektir. Referandum yaptım, bağımsızlık iradesi ortaya çıktı, denilerek hemen sonuç almak mümkün değildir. Ortadoğu'da özellikle sonuçlar böyle alınmamaktadır. Avrupa'da, başka yerde referandum oluyor, sonuçlanıyor, bırakalım kopmayı ilişkiler daha da sıklaşıyor. Daha iradeli oldukları için, daha demokratik bir zemine kavuştuğu için ilişkiler daha da güçleniyor. Karşılıklı ilişkiler devam ediyor. Öyle toplulukların birbirinden kopması, klasik ulus devlet gibi devletlerin ortaya çıkması söz konusu olmuyor. Örneğin; Katalanya bir referandum yapacak, bu referandumdan bağımsızlık sonucu çıkarsa bu Katalanya'nın İspanya'dan kopacağı anlamına gelmiyor. İspanya ve Katalanya'da demokratik irade daha fazla güçleneceğinden, ilişkileri daha da artacaktır. Katalanya, yerel demokratik güç olarak özgüvenle İspanya ile ilişkilerini daha da sıklaştıracaktır. O güne kadar var olan psikolojik sınırlar da ortadan kalkacaktır.

Günümüzde bağımsızlığı klasik ulus devlet biçiminde anlamak doğru değildir. Öyle anlaşıldığı zaman geriye düşmüş olur. Özgür, özerk, bağımsız iradelerle birliklerin güçlendiği, daha sıkı birliklerin oluştuğu bir döneme girilmektedir. Birlik karşıtı bir durum ve eğilim olarak yansıtılan İngiltere'nin Avrupa Birliği'nden ayrılması durumu bile düşünüldüğü gibi İngiltere'nin AB'den kopması anlamına gelmiyor. En olumsuz örnek olarak ifade edilen İngiltere'nin ayrılması bile, klasik bağımsızlık ve ayrıltıktan farklı anlamlar taşımaktadır. İngiltere'nin birlikten ayrılma isteminin tarihe dayanan özellikleri vardır. İngiltere tarih boyu hep bir ada ülkesi olduğu için, kültürü, tarihi, ekonomik yapısı ona göre bir şekillenme yaşamıştır. O bakımdan İngiltere, bu özgünlüğünü koruma tutumu içine girmiştir. Çünkü; İngiltere tarih boyu gücünü o özgünlüğünden almıştır. AB, o özgünlüğünü belli düzeyde zedelediği için İngiltere halkı AB'den belli yönleriyle ayrılmayı hedeflemişlerdir. Ancak İngiltere'nin bu ayrılığı kıta Avrupa'sıyla son on yıllarda kurduğu ilişkilerin büyük oranda ortadan kalkacağı ya da İngiltere'nin içine kapanacağı anlamına gelmemektedir.

Referandumdan sonra Başûr'da sorunlar daha da ağırlaşacaktır

Özü itibarıyla referandumun Başûrê Kurdistan Federasyonu'nun sorunlarını çözeceğini beklemek, 'evet çıktı hemen sorun çözülecek' gibi yaklaşımlar içine girmek kendini kandırmaktır. Hatta referandumdan sonra sorunlar daha da ağırlaşacaktır. KDP öyle bir zamanda referandum yaptı ki; Başûrê Kurdistan ve Irak'taki pozisyonunu güçlendirme yerine zayıflattı. Demokratik yaklaşımla hem Başûrê Kurdistan'da hem de Irak genelinde Kürtler büyük bir etkinlik kazanacakken, tartışmalı bölge olan Kerkuk'un yönetiminde Kürtler ağırlığını daha da arttıracakken, bu referandum bu durumu tersine çevirme özellikleri taşımaktadır. Bu açıdan esas olarak hem Başûrê Kurdistan açısından hem de Irak'ın geneli açısından demokratik

programın, demokratik anlayışın olması gerekiyor. Hem Irak'ın geneli hem de Başûrê Kurdistan Federasyonu açısından demokrasiyi öngören politikalar, yaklaşımlar sorunları çözer ve Irak'ta etkinliğini artırır. Demokratikleşmeden uzaklaşan, milliyetçilik, ulusalcılık, mezhepçilik anlayışları olan yerde ise sorunlar ağırlaşır. Bunu böyle görmek lazım. Bu yönüyle Başûrê Kurdistan'daki referandumun Başûr'daki sorunları çözeceğini sanmak yanlıştır. Kuşkusuz KDP iç sorunlarından dolayı referandumu gündeme getirdi. Başûr'da siyasal ve ekonomik sorunlar ağırdı, bunları çözemiyordu. Toplumun dikkatlerini buradan uzaklaştırmak ve bu temelde kendi politikalarını sürdürmek için böyle bir referanduma gitti. Öte yandan siyasal olarak sürekli gerileyen pozisyondaydı. Böyle bir referandum yaparsa daha sonra gerçekleşecek seçimi kazana- cağını düşünüyordu. Bu nedenle kendisi açısından yarar getireceğini düşündüğünden böyle bir referandumu gerçekleştirdi. Ama Kürtlerin çıkarı ve geleceği açısından getireceği tehlikeyi göremeyen dar ve bencil yaklaşım içinde olduğu görüldü. Öyle ki, referandumun yapıldığı günden önceki akşam Mesut Barzani'nin yaptığı konuşma ortaya çıkacak olumsuzlukları gören, bundan ürken ve ortaya çıkacak olumsuz sonuçları engellemeyi hedefleyen bir ni-

mayacağı, benim ailemden de kimse aday olmayacak" açıklaması yaptı. Böylece Kürdistan'daki diğer siyasal örgütlerin ve toplumun referanduma desteğini almaya yöneldi. Barzani'nin bizim aileden aday olmayacak açıklamalarını böyle görmek gerekiyor. Yoksa Barzani ailesinin demokratik karaktere kavuştuğu, bu yönüyle iktidardan vazgeçtiği anlamına gelmiyor. Bu referandum sonrası kendisini güçlü kılmak istiyor. Ben başkan olmayacağım, diyerek KDP'nin itibarını korumayı, önümüzdeki seçimlerden güçlü çıkmayı hedefledi. Barzani ailesinden birisi aday olmayacak ama Barzani ailesinin politikalarına uyumlu birisi aday gösterilecek ve bu temelde de parlamentoda ve Başûrê Kurdistan siyasetinde KDP'nin ve Barzani ailesinin ağırlığı devam ettirilecektir. Barzani'nin son açıklamaları bu anlama geliyor. Çünkü; KDP çok sıkıştı. Yanlış ve yetersiz politikalarıyla toplumun tepkisini aldı. Toplumdaki desteği zayıfladı. KDP açısından neredeyse giderek etkisiz hale gelecek bir süreç başladı. Bir demokratik zihniyete ve anlayışa dayanmadığı için KDP'nin yaşadığı krizi ve sorunları referandum sonrası da çözmesi mümkün değildir. Hatta referandumun yarattığı tehlikeler nedeniyle seçimden başarısız çıkma ihtimali de yüksektir. Çünkü; referan-

bunun yarattığı toplumcu demokratik etki, bütün Kürdistan'ı etkilemektedir. Kürdistan'da artık eskisi gibi siyasal yönetim olmak mümkün değildir. Bu açıdan Kürt Özgürlük Hareketi'nin gerçekleştirdiği devrim bütün Kürdistan parçalarını da, Kürt siyasal partilerini de etkilemekte, onları demokratikleşmeye zorlamaktadır. Ya da demokratikleşmenin dayatması karşısında taktik yapmaya, arayışlar içine girmeye zorlamaktadır. Barzani'nin açıklamaları, bir demokratikleşme yaklaşımı, sorunları doğru ele alma, bir çözüm üretme yaklaşımı değil de, zorlanma karşısında taktik yaklaşımlar, günü ve dönemi kurtarma yaklaşımlarıdır. Ama bunların da sonuç alamayacağı görüleceğinden ya Başûrê Kurdistan'ın demokratikleşmesi konusunda engelleyici değil de kendini değiştiren bir tutum içine girerek belirli yönleriyle kendini demokratikleştirecek bir karaktere kavuşturacaktır ya da Kürt toplumunun demokratikleşme eğilimi karşısında aşılacak durumda kalacaktır. Başûrê Kurdistan'da böyle bir süreç başlamıştır. Başûrê Kurdistan toplumu her ne kadar demokratik zihniyet temeline örgütlü demokratik bir toplum haline gelmemişse de Kürdistan ve Ortadoğu'da Önder Apo çizgisinde gerçekleşen demokratik devrim herkesi etkilemektedir.

mezhepçi duygularına seslenilir. Onunla da toplumlar güç olmaz, siyasetler güç olmaz. Bu yönüyle de dış güçler karşısında dayanacak bir siyasal ve toplumsal durum ortaya çıkmaz. Milliyetçilik ve mezhepçilikten alınacak güçle sadece bir dönem kurtarılabilir. Bu yönüyle de bugün Irak'a ve Başûrê Kurdistan'a herkes müdahale ediyor. Herkes kendi etkisini göstermeye çalışıyor. Çünkü; demokratik topluma dayalı bir irade yoktur. Demokratik siyasal ve bağımsız bir irade yoktur. Çok fazla bağımlılık ve işbirlikçilik vardır. Dış güçlerin müdahalesinin etkili olması vardır. Bunların tümünü ortadan kaldıracak demokratik zihniyet ve yaklaşımla örgütlü demokratik topluma dayalı demokratik sistemdir. Şengal demokratikleşirse bu hem Başûrê Kurdistan'ın hem de Irak'ın demokratikleşmesini sağlar. Kerkuk ancak özerk olursa siyasal sorunların çözümünde ön açıcı olur. Kerkuk özerk olmadan, özerkliği temeline Başûrê Kurdistan ya da Irak'la ilişki içinde olmadan sorunlar çözülemez. Merkezi siyasal yaklaşımlarla ne Kerkuk sorununu ne de başka sorunları çözmek mümkündür. Musil için de bu geçerlidir. Bu açıdan Irak'ta esas çözümün demokratikleşme olduğu, kendini çok açık ve net bir biçimde ortaya koymaktadır. Bu bağlamda Irak'ta Kürt sorununun çözümü de demokratikleşme ve demokratik ilişki çerçevesinde çözülebilir.

Ortadoğu, Irak ve Başûrê Kurdistan'daki gelişmeler, bütün partilerin kendisini demokratikleşmesini dayatmıştır. Kendisini değiştirmeyen partiler aşılacaktır. Bu, KDP, YNK, Goran için de, İslami güçler için de geçerlidir. Çünkü; toplum eskisi gibi merkezîyetçi, despotik yönetimle yönetilmek istemiyor. Evet, Başûrê Kurdistan'da demokratik bir yönetim yoktur ama Kürt Özgürlük Hareketi'nin öncülüğünde gelişen demokratik devrim, Rêber Apo'nun kadın özgürlükçü, demokratik, ekolojik paradigması ve bunun yarattığı toplumcu demokratik etki, bütün Kürdistan'ı etkilemektedir.

KDP'nin Kürt düşmanı AKP'ye hizmet ettiği netleşmiştir

Referandumun bazı hayırlı sonuçları olmuştur. Özellikle KDP'nin, AKP iktidarı ve Türkiye ile ilişkilerinin nasıl Kürt karşıtı olduğu açığa çıkmıştır. AKP iktidarı yakın zamana kadar Suriye'de DAİŞ ve El Nusra'yı, Irak'ta ise Kürtleri ve DAİŞ'e yakın Sünni kesimleri kendine ittifak yaparak Kürt halkının özgürlük mücadelesini ezmek istemiştir. Bu açıdan ilk önceleri referandum konusunda sesini çıkarmayan, hatta Irak'ta Kürtlerle Arapları çatıştırmak, KDP'yi PKK ile karşı karşıya getirmek açısından referandumu kabul eden bir tutum takınmıştır. Ancak Türkiye'nin Suriye'deki politikaları sonuç vermeyince, Irak'ta izlediği politikaların Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmede etkili olmadığını görünce klasik Kürt düşmanlığını yaratma çalışmalarını artırmıştır. Referandum son günlerde karşı çıkması, hatta KDP'yi tehdit etmesi, Kürt düşmanlığını birleştirmeye amaçlıdır. Daha önce İran'la ilişkilerini geliştirme çabası doğrultusunda İran genelkurmayını Türkiye'ye çağırışken, referandum öncesi de Irak genelkurmayını Türkiye'ye çağırıştır. Hatta sınırda yaptığı askeri tatbikata Irak'ı da katma kararı aldı. Yine hükümetin çok sert açıklamaları, MGK toplantısında Başûrê Kurdistan'a yönelik askeri hareket tezeresi çıkarılması, AKP ve Türkiye gerçekliğinin gözler önüne serilmesi açısından önemli olmuştur. AKP iktidarının Kürt düşmanlığı ve Kürt düşmanlığında öncülüğü bir daha kanıtlanmıştır. KDP'nin de böyle bir Kürt düşmanı iktidara hizmet ettiği netleşmiştir. Bilindiği gibi KDP Türkiye'deki seçimlerde Kürtlerin ağırlıklı olarak içinde bulunduğu HDP'yi değil de AKP'yi desteklemiştir. Özyönetim direnişlerinde AKP iktidarının şehirleri yakıp yıkmasına sessiz kalması bir yana, özyönetim iradesi ortaya koyan, özyönetime sahip olmak isteyen, yani kendi kendini yönetmek isteyen Kürt halkını suçlamıştır. Kendisi bugün bağımsızlık derken, Bakurê Kurdistan'da Kürt halkının özyönetim istemini suçlaması, KDP'nin karakterinin ve Türkiye ilişkilerinin ne olduğunu açıkça ortaya koyan bir örnek olmaktadır.

Topluma dayanmayan hiç bir oluşum bağımsız olamaz

Referandumdan evet çıktı. Ancak referandum ortaya koydu ki, Başûrê Kurdistan ve Irak demokratikleşmeden sorunları çözmek mümkün değildir. Demokratikleşmenin olmadığı yerde ne Kürtler güç olabilir, bağımsız irade olabilir ne de Irak sorunlarını çözebilir ve birliğini sağlayabilir. Zaten demokratikleşme olmadığı için demokratikleşmenin olmadığı yerde topluma dayanılmaz. Topluma dayanılmadığından da ne bağımsız olunabilir ne de dış müdahaleleri etkisizleştirmek mümkün olur. Demokratikleşmenin olduğu yerde topluma dayanılır. Demokratikleşmenin olmadığı yerde toplumun ulusal ve

telikteydi. Böyle bir konuşma yapmak zorunda kalması, kendisinin de referandumla sorunları çözemeyeceğini görmesindendir. KDP, kendi sorunlarını gidermek için referandum yapmış ancak sadece Başûrê Kurdistan halkının değil, tüm Kürt halkının sorunlarını ağırlaştıracak bir durum yaratmıştır.

KDP'nin yaşadığı krizi referandum sonrası da çözmesi mümkün değil

Öte yandan referandum bir güven- sizlik kaynağı ortaya çıkardı. KDP bu referandumu kendi çıkarı için, iktidarını sürdürmek için ortaya attı algısı giderek güçlendi. Bu durum karşısında referandumu herhangi bir riske sokmamak için Barzani, "Ben başkanlığa aday

dumda Kürtler evet demiş olsa da KDP'nin politikalarına karşı daha fazla rahatsızlık geliştiğinden, seçimlerde KDP'nin daha da gerilemesi mümkünüdür.

Ortadoğu, Irak ve Başûrê Kurdistan'daki gelişmeler, bütün partilerin kendisini demokratikleşmesini dayatmıştır. Kendisini değiştirmeyen partiler aşılacaktır. Bu, KDP için de, YNK için de, Goran için de, İslami güçler için de geçerlidir. Çünkü; toplum eskisi gibi merkezîyetçi, despotik yönetimle yönetilmek istenmiyor. Evet, Başûrê Kurdistan'da demokratik bir yönetim yoktur ama Kürt Özgürlük Hareketi'nin öncülüğünde gelişen demokratik devrim, Rêber Apo'nun kadın özgürlükçü, demokratik, ekolojik paradigması ve

iktidarının dış politikada ve iç politikada çıktığı gibi, istihbaratta da çıktığını görecekler. En fazla övündükleri istihbarat örgütünün yöneticileri yakayı ele vermişlerdir. İstihbarat örgütü de ümünden yakalanmıştır.

İki MİT yöneticisinin yakalanmasının önemli siyasal sonuçları, psikolojik etkisi ve toplumsal sonuçları olacaktır. Erdoğan'ın hırslarının Türkiye'yi iç siyasette de, dış siyasette de getirdiği bir nokta vardır. Erdoğan'ın ucuz başarılar elde etmek istemesinin MİT'i de getirdiği bir nokta vardır. Erdoğan bir süredir hep PKK yönetimine komplo yapma hesabı içindedir. Hep bunu planlamakta ve hedeflemektedir. Bu boşa çıkarılmıştır. Bu büyük bir hamleydi, hatta iktidarlarının geleceğini bile buna bağlamışlardı ama büyük bir darbe yemişlerdir. Zaten böyle bir darbe yedikleri için şimdi başka başarı hikayeleri gündemleştirmektedirler. Kendi silahımızı, kendi tekniğimizi yaptık, gibisinden propagandalarla bu büyük kaybetmenin, büyük fiyaskonun üstünü örtmeye çalışmaktadırlar. Son günlerde Erdoğan'ın, Soysuz'un, bütün AKP'ilerin nasıl kendi

da Türkiye gibi kendisini değiştirmeme, katı, statükocu yaklaşımının sancısını yaşamaktadır. İran kendi konumunu kullanarak, coğrafyasını, ekonomik imkanlarını kullanarak kendisini ayakta tutmaya çalışmaktadır. Rusya ile de, Türkiye ile de ilişkileri bu temeldedir. Ancak görünen o ki, İran demokratikleşmediği takdirde sorunlar daha da ağırlaşacaktır. Türkiye ve İran birlikte ne kadar Ortadoğu'da statükoyu koruma çabası içinde olsalar da bunu başarmaları mümkün değildir. Aslında İran daha fazla Ortadoğu siyaseti içindedir. Ortadoğu'daki siyasal gelişmeleri görmektedir. Çünkü İran'ın tarih boyu Ortadoğu'yla ilgilenen bir siyasal yönü var; Ortadoğu sorunlarına vakıftır. Türkiye bir yanıyla Ortadoğuludur, bir yanıyla Batıdır. Bu bakımdan yoğunlaşması İran kadar Ortadoğu eksenli değildir. Ya da İran Ortadoğu'daki sorunlara daha vakıftır. Bu açıdan sorunların ağırlığını görmektedir. Belirli çözüm arayışları içinde olsa da köklü olmadığından, mevcudu koruma anlayışı içinde olduklarından bir sonuç ortaya çıkmamaktadır.

ettirme durumu söz konusudur. Her ne kadar İran bu gerçeği reddetse de, mevcut ateşkes durumu bunu ifade etmektedir. Ama İran, eğer sorunları baskı ve zorla çözmeye kalkarsa, son olaylarda görüldüğü gibi İran'da Kürt Özgürlük Hareketi'nin gelişmesi ve daha farklı bir aşamaya evrilmesi söz konusu olacaktır. Bunu da İran'ın politikalarının nasıl olup olmayacağı belirleyecektir. İran'ın politikaları mevcut haliyle devam ederse, şu andaki durumun sürdürülmesi mümkün değildir. Sadece Kürdistan'ın değil, İran'ın birçok yerinde demokratikleşme amaçlı halk hareketleri ortaya çıkabilir. İran her ne kadar Irak merkezi hükümeti eliyle, yine Haşd-i Şabi eliyle etkili olmaya çalışsa da, sadece Irak'ta değil, Başûrê Kurdistan'da da etkisini sürdürmek istese de mevcut politikasında değişiklik yapmazsa Irak'taki etkinliğini de sürdüremez. Başûrê Kurdistan'da bırakalım etkinliğini sürdürmeyi, Başûrê Kurdistan halkıyla, Kürt halkıyla karşı karşıya gelme durumu dahi ortaya çıkar. Bu da doğrudan İran'daki siyasal durumu etkiler.

sorunları aşacağını sanan bir siyasal yaklaşım göstermektedir. Dünyada da her zaman böyledir; sonu gelen iktidarlar zoru ve baskıyı arttırarak sorunlarını önlemeye çalışırlar. Ama bu baskılar, bu yaklaşımlar sorunlarını hızlandırmaktan başka bir sonuç vermez. Tayyip Erdoğan ve AKP iktidarının içinde olduğu durum da budur.

AKP iktidarının ayakta kalması hala ekonomik olarak çökmemesindendir. Bu da Başûrê Kurdistan'dan gelen petrol gelirleri ve Katar sıcak parasıyla sağlanmaktadır. Eğer KDP ile ilişkiler gerilir, Başûrê Kurdistan'dan ekonomik gelir gelmezse, ekonomik olarak çöküşü de yakındır. AKP iktidarı Başûr'a ambargo koyduğu takdirde birkaç ay sonra ekonomik çöküşüne girer. Yani bindiği dalı kesmiş olur. Ulusalcılar, MHP zaman zaman dillendiriyor ama AKP iktidarı, Türk devleti Başûrê Kurdistan'a uzun süre ambargo koyamaz. KDP'ye zarar verici bazı şeyler yapılabilir ama kendisine zarar verecek adımları uzun süre sürdüremez. Çünkü; AKP iktidarı, Başûrê Kurdistan'dan gelen paralarla ayakta kalıyor. Başûrê Kurdistan'daki

eski ekonomi bakanı hakkında tutuklama kararı çıkarılması, ciddi bir durumdur. Bu sadece bir ekonomik müdahale değildir. Kuşkusuz Zafer Çağlayan'ı tutuklatma kararı alınmasının ekonomik etkenleri var, belgeleri var. Zafer Çağlayan, dolayısıyla AKP iktidarı ABD'yi de, Avrupa'yı da aldatmıştır. Hatta İran'ı bile aldatmışlar. Rıza Zarrab'ın İran'da ilişki kurduğu işadamlarının idamla yargılanması, AKP iktidarının politikasıyla ilgilidir. Rıza Zarrab'ın tutuklanması, Halk Bankası Müdür yardımcısının tutuklanması, Zafer Çağlayan hakkında alınan karar, aslında ABD'nin Türk devletine karşı siyasi tutumunun ciddi boyutta olduğunu göstermektedir. Bunlar ciddi uyarılardır. Eğer Türk devleti mevcut politikasında ısrar ederse, Avrupa'nın, ABD'nin politikalarına ters yaklaşımlarını sürdürürse yeni hamleler gelecektir. Çünkü; AKP iktidarı döneminde Türkiye çok kirli ilişkiler girmiştir. DAİŞ'le ilişkide olduğunun birçok belgesi vardır. El Nusra ile ilişkide olduğunun birçok belgesi vardır. Eğer mevcut Türk devletinin politikaları, Erdoğan'ın, AKP'nin mevcut politikaları sürerse Zafer Çağlayan hakkında tutuklama kararının çıkarılması Erdoğan'ı sıkıştırmaya kadar uzayacaktır. Çünkü; onların bu yargılanma konusu olan, hedef haline gelmesine neden olan kararların alınmasının arkasında Erdoğan vardır. Erdoğan'ın talimatıyla bu kirli işler yapılmıştır. MİT DAİŞ'le iç içe geçmiştir, bu da Erdoğan'ın talimatıyla olmuştur. Zaten Hakan Fidan çok fazla kire bulaştığını görmüş ve uzaklaşmak istemiş ama Erdoğan izin vermemiştir.

AKP iktidarı gerçekten en zayıf dönemini yaşamaktadır. Çünkü; Türkiye gerçeğinde iç politika dış politikadan derinden etkilenmektedir. Dış politikada çöken bir Türkiye'nin, kendisini içeride ayakta tutması zordur. Nitekim 150 yıldır dış çelişkilere ve dengelere dayanarak yaşayan bir Türkiye gerçeği vardır. 150 yıldır varlığını sürdürdüğü bu dayanaklardan yoksun kaldığı anda tepetaklak gidebilecektir. Kuşkusuz Türkiye'nin belli iç dinamikleri vardır ama Ortadoğu gibi dünya dengelerinin kurulduğu, dış politikanın iç politikayı bu kadar belirlediği yerde, dış politikada herkesle karşı karşıya gelen bir AKP iktidarının ömrü uzun olamaz. Erdoğan'ın politikaları Türkiye'nin çıkarına değil, aleyhinedir. İster ulusalcılar olsun, ister solcular olsun kim olursa olsun, herkes açısından AKP'nin politikalarının Türkiye'nin aleyhine olduğu açıktır. Erdoğan'ın politikaları konusunda herkesin değerlendirmesi böyle olacaktır. Bu açıdan AKP iktidarının, Erdoğan'ın Türkiye'yi bu duruma sokması giderek Türkiye toplumu ve Türkiye'nin diğer siyasi güçleri tarafından sorgulanacaktır. Her ne kadar Erdoğan bugün toplumu şöyle ya da böyle bastırarak susturmak istiyorsa da bunun da bir sınırı vardır.

AKP, ne kadar Kürt düşmanı olduğunu göstererek ayakta kalmaya çalışmaktadır

Erdoğan iktidarı, sıradan bir iktidar değildir. Geçmişte bir parti geliyordu, iktidar oluyordu ama sistem değişikliğine gitmiyordu. Sistem, hakim sınıfların egemenliğinde, toplumsal ve siyasal kesimlerin belirli uzlaşması içinde oluşmuştu. Bu açıdan Adalet Partisi iktidara geliyor, sonra CHP ya da başka bir parti iktidara gelebiliyordu. Ama şimdi Erdoğan tümden kendi zihniyetinde ve kendi yandaşlarını esas alan bir sistem değişikliğini hedefleyen politika izlemekte, bunun uygulamalarını yapmaktadır. Yüzde 50

Rojhilat (Arşiv)

silahlarını ürettiklerini, nasıl tekniği geliştirdiklerini anlatmaları; şöyle ezeceğiz, böyle yok edeceğiz demeleri, bağırıp çağırılmaları, MİT'çilerin ele geçmesiyle Kürt Özgürlük Hareketi'nin kazandığı psikolojik üstünlüğü tersine çevirme amaçlıdır.

İran demokratikleşmediği takdirde sorunları daha da ağırlaşacaktır

Ortadoğu'da kendini dayatan demokratik değişimin, yine İran'daki sorunların yarattığı baskı, İran siyasal sistemini ve toplumsal sistemini krizli hale getirmiştir. Her ne kadar İran, Suriye'de belirli hamleler yapsa da, Yemen gibi yerlerde kendini etkin kılsa da, Irak'ta belirli bir etkinliği olsa da kendini rahat hissetmemektedir. Sadece Ortadoğu'da yaşanan demokratik devrim ve değişimin kaçınılmazlığı İran'ı sarsmıyor; İran'daki mevcut siyasal, ekonomik ve toplumsal durum halkta rahatsızlık yaratmaktadır. Sadece Kürtler ya da farklı etnik ve inanç toplulukları rahatsız değildir; bizzat İran tarihinin temel ittifak toplulukları olan Azeriler ve Farslar da mevcut durumdan rahatsızdır. Bu yönüyle İran

İran içinde Kürtlerin özgür ve demokratik yaşam talepleri kendini daha fazla hissettirmektedir. Zaten Kürt halkı son olarak kolberlerin, yani sınır ticareti yapanların öldürülmesiyle ayağa kalkmıştır. Bu durum Kürtlerin bir dinamik toplum olduğunu, İran'ın da demokratikleşmesine öncülük edecek bir karakterde olduğunu bir kez daha göstermiştir. Çünkü; Kürt Özgürlük Hareketi öncülüğünde gerçekleşen devrim, sadece Kürdistan'ın diğer parçalarını değil, İran'ı da etkilemektedir. Dolayısıyla bütün Ortadoğu'yu etkilemektedir. Demokratik hareketlerin, tepkilerin Kürt toplumu içinden çıkması tesadüfi değildir. Bunda kesinlikle Ortadoğu'da demokratikleşmede öncü hale gelen Kürt Özgürlük Hareketi'nin etkisi vardır. Kürtler İran'la sorunlarını demokratik temelde uzlaşmayla çözme arayışı içindedir. PJAK'ın belirli bir ateşkes içinde olması bunun ifadesidir. PJAK şu anda İran'da önemli bir güçtür. Mevcut durumda doğrudan masada oturup bir ateşkes yapmasalar da Kürt Özgürlük Hareketi'nin, PKK'nin, KCK'nin arabuluculuğuyla oluşan bir ateşkes durumu vardır. Bu yönüyle PJAK'ın ve KODAR'ın kendisini kabul

AKP Başûrê Kurdistan'dan gelen paralarla ayakta kalıyor

Ortadoğu'da en kritik durumda olan ülke Türkiye'dir. Türkiye gerçekten iç politikada da dış politikada da kriz ve kaos halindedir. Çok daralmıştır. İçeride geniş toplumsal kesimlerle karşı karşıyadır; Ortadoğu'da KDP ve Katar dışında herhangi bir dostu kalmamıştır. Şimdi KDP ile de ilişkisinin bozulması, bu ilişki bozulmasının yaratacağı siyasi ve ekonomik etkiler, AKP iktidarını daha da zor duruma düşürecektir. Zaten uluslararası alanda durumu çok ciddidir. Bu yönüyle Türkiye'deki kriz görüldüğünden daha boyutludur. Zaten iç ve dış sorunlar ağır olduğu için AKP iktidarı bu kadar faşizme ve baskıya başvurmaktadır. Bütün ülkelerde böyledir; ne zaman sıkışma olursa, sorunlar ağırlaşsa, sorunlar çıkmaza girerse o zaman baskıcı yöntemler, baskıcı iktidarlar devreye girer. Biz geliriz, kılıcımızı çekeriz, sorunları çözeriz, derler. Şu anda Türkiye'de Erdoğan'ın, AKP iktidarının durumu da böyledir. Zorla, kılıçla sorunları çözeceğini sanan bir iktidar vardır. Sorunların ağırlaşması karşısında zora ve şiddete başvurarak

gelirin yüzde 70-80'i Türkiye'ye akıyor. Başûrê Kurdistan'da herhangi bir yatırım da, üretim de yoktur. Bütün tüketim malzemeleri, ihtiyaçların hepsi Türkiye'den karşılanıyor. Bu da Türkiye'ye para akıyor. Bunların kesilmesi Başûr'u sıkıntıya soksa da Türkiye'yi daha fazla sıkıntıya sokar; AKP ekonomik olarak çöktürülebilir. Ama KDP'nin iradeli bir tutum göstermesi de kolay değildir. Çünkü; karakteri buna el vermemektedir. Türkiye her ne kadar Katar'dan destek alıyor, sıcak para geliyorsa da onun da tehlikeye girme ihtimali var. Nitekim son zamanlarda ABD'nin ve Suudi Arabistan'ın Katar'la iyi ilişkiler kurması, Türkiye ile sürdürdüğü ilişkileri kesmeye yöneliktir. Katar biraz daha zorlanırsa Türkiye ile ilişkilerini koparabilir. Türkiye'ye eski düzeyde sıcak para aktarımını sağlamayabilir. Bu da Türkiye'yi ekonomik olarak krize sokar.

Türkiye'nin dış politikasında zaten bir kriz var. Ortadoğu'da Mısır ve Suudi Arabistan'la kavgalı duruma gelmiş. Kürtlerle kavgalı. İran, Irak ve Suriye ile ilişkilerini geliştirse de eski düzeyde sonuç alması söz konusu olmaz. Avrupa ile kavgalı, Almanya ile kavgalı. Bunlar ağır sorunlardır. Öte yandan ABD'de

Özgürleşen halk özgürleşen Önderlik'tir

✓ Halkımız, halklarımız ve kadınlar kendisini savunma, özyönetim sistemini inşa etme gücünü gösterdikçe, Rêber Apo'nun fiziki özgürlüğü bir adım daha yakınlaşacaktır. Önderliğin fiziki özgürlüğüne dair şu sözleri çok çarpıcı ve düşündürücüdür: "Sen önce halkını, toplumunu özgürleştir. Bunu yaptığında ben zaten özgürleşmiş olurum. Bizim mücadelemiz kolektif bir mücadeledir. Kollektif kurtuluş bireysel kurtuluşun önünde gelir. ✓"

Besê Hozat

Önderliğimiz, on sekiz yıldır İmralı adasında özel, ağırlaştırılmış tecrit sistemi altında tutuluyor. Önderliğimize uygulanan tecrit, planlı bir politikanın ürünüdür ve Uluslararası Komplo'nun bir devamıdır. Tecrit, Uluslararası Komplo ile aynı amacı taşıdığı kadar, sonuç almak için izlenen yol ve yöntemler de oldukça benzerdir. Küresel emperyalist güçler, 9 Ekim Uluslararası Komplo'sunu, Ortadoğu'ya kültürel emperyalist müdahaleyi gerçekleştirmek, Büyük Ortadoğu Projesi'ni uygulamak, bölgeye kapitalist modernist kültürü yayarak doğal toplumdaki kalma kültür geleneğini tamamen ortadan kaldırmak amacıyla gerçekleştirdiler. Dolayısıyla, bu planın başarısı için Kürdistan'da işbirlikçi çizgiyi hakim hale getirmeleri gerekiyordu. Çünkü, Rêber Apo önderliğinde PKK, Kürdistan'da ve Ortadoğu'da büyük bir aydınlanma-aydınlatma hareketi olarak gelişiyor, Ortadoğu'nun rönesansını gerçekleştirmede tarihi bir misyonla hareket ediyordu. Yüzlerce, binlerce yıldır ezilen, köle bırakılan bölgenin en kadim halkı Kürtler, PKK'nin özgürlük mücadelesiyle yeniden diriliyor, ayağa kalkıyordu. Özgürlüğe susamış kadınlar sel olup, kölelik duvarlarını yıkıyordu. Bölge toplumu PKK'nin mücadelesinden büyük etkileniyor, özgürlük ve demokrasi talepleri giderek artıyordu.

PKK önderliğinde Kürdistan'da ve bölgede gelişen bu büyük uyanış ve beraberinde yükselen özgürlük ve demokrasi mücadelesi, emperyalist sömürgeci güçlerde büyük bir tehdit algısı yaratıyordu. Dolayısıyla bu durum küresel sömürgeci güçlere, Ortadoğu'nun merkezinde yer alan Kürdistan'da özgürlükçü çizgi karşısında işbirlikçi çizginin ihtiyacını derinden hissettiriyordu. Bu anlamda komplo bölgeyi yeniden ve daha derinliğine sömürme planlarının hayata geçirilmesinde ciddi bir yol temizliği, halkların, kadınların özgürlük ve demokrasi eğilimini tasfiye etmede kirli bir saldırı planı olarak hayata geçirildi. Komplo ile özgürlük, demokrasi eğiliminin imhası amaçlandı. Bu amaçtan hareketle Kürdistan'da işbirlikçi çizginin önü sonuna kadar açılmak istendi ve bu çizgi tüm Kürdistan'a hakim hale getirilmeye çalışıldı.

15 Şubat 1999 Uluslararası Komplo ardından 11 Eylül 2001'de Amerika'da İkiz Kuleler'in vurulması ve bu saldırının gerekçe yapılarak Afganistan'ın işgal edilmesi, iki yıl sonra 2003'te de Irak'ın işgali, 2003-2004 yıllarında da PKK içerisinde iç tasfiyeciliğin geliştirilmesi, 2011'de Yemen ile başlayan ve Mısır, Libya, Suriye ile devam eden tüm bölgeyi saran halk ayaklanmaları, iç savaşlar, dış müdahaleler, Başûrê Kurdistan'da

ulus devlet referandumu vb Uluslararası Komplo ardından yaşanan gelişmelerdir. Bütün bu gelişmelerden şu sonuca varmak mümkündür; Uluslararası Komplo, Ortadoğu'ya müdahalenin önünü açmak için yapıldı. On sekiz yıldır ve özellikle 2011 yılının Temmuz'undan bu yana İmralı'da uygulanan mutlak tecrit politikası, bölgeyi yeniden dizayn etmek amacıyla uygulanmaktadır. Bölge, emperyal çıkarlar temelinde yeniden dizayn edilirken, Rêber Apo'nun etkide bulunması, fikirlerinin yayılması, bölge sisteminin demokratik temelde dizayn edilmesi engellenmeye çalışılıyor. Kürtler, bölge halkları ve kadınlar, özgürlük eğiliminden uzaklaştırılarak sömürgeci çıkarlara kurban edilmek isteniyor. Sömürgeci, soykırımcı, statükocu bölge devletleri de, küresel sermayenin çıkarlarına uygun anti-demokratik temelde biraz daha küçültülerek yeniden yapılandırılmaya çalışılıyor.

Tarihin sonu gelmiştir...

Mutlak İmralı tecritinin Uluslararası Komplo'nun devamı olarak sürmesinin anlamı burada yatıyor. İmralı tecrit politikası, komplocu güçlerden bağımsız uygulanan bir tecrit politikası değildir. Bu politikanın arkasında ABD, İsrail, İngiltere, Almanya başta olmak üzere komploda rol oynayan güçlerin olduğu çok açıktır. Yüzyıldır Kürtlere tecrit-katliam uygulayan, Kürt düşmanı sömürgeci Türk devleti ise; bu politikanın hem oluşturuç gücü hem uygulayıcısı ve hem de gardiyanlığını yapmaktadır. Sömürgeci faşist Türk devleti, tecrit-soykırım politikasının uygulanmasında aktör olduğu kadar, figürandır.

Uluslararası komplocu güçler, Kürdistan'ı ve bölgeyi yeniden dizayn ederken, Rêber Apo'nun etkisini kırarak işbirlikçi eğilimi güçlendirmeye, AKP-MHP faşist rejiminin Kürt soykırım politikalarına sessiz kalarak Kürtlerin özgürlük iradesini kırmaya çalışıyorlar. Ve tecrit politikasıyla Önderliğin fikirlerinin etkisinin yayılmasını önleyerek, Kürt halkı başta olmak üzere bölge halklarını kendilerine bağımlı hale getirmeyi, sömürgeci çıkarları temelinde kullanmayı ve yönetmeyi hedefliyorlar. Bununla bağlantılı olarak Kapitalist moderniteyi, kültürü tüm Ortadoğu toplumuna yayarak kapitalist sistem krizini aşmaya, bölge devlet sistemlerini ise anti-demokratik, güdümlü, küresel sermaye akışına açık, küçük ulus devlet-çikler biçiminde yapılandırarak sömürgeci, küresel sistemi ayakta tutmaya çalışıyorlar. Evet, ünlü bazı tarihçilerin dediği gibi; tarihin sonu gelmiştir.

Ancak hiç kuşku yok ki, sonu gelen tarih; beş bin yıllık ataerkil ve son üç yüzyıllık kapitalist uygarlıktır. Vahşi sömürgecilik bu trajik sonu yaşamamak adına bölgeyi dizayn planlarını sorunsuz bir biçimde sonuca götürmek amacıyla, AKP-MHP-Ergenekon faşist ittifakının Kürtlere uyguladığı soykırım politikalarına göz yumuyor, kendisinin de içinde olduğu İmralı tecrit politikasını destekliyor.

AKP-MHP-Ergenekon faşist rejiminin hiçbir hukuk kuralını tanımadan mutlak tecrit politikasını, Kürt soykırımını her türlü insanlık suçunu işleyerek uygulaması, uluslararası sömürgeciliğin milli sömürgecilikle çıkar buluşmasının bir sonucudur. Vahşi sömürgecilik, insanlık tarihinde eşine pek rastlanmayan en alçakça ve en ahlaksızca bir sömürgecilik

biçimidir. İnsanlık değerlerinin ilk yaratıcılarından, bölgenin en kadim halklarından biri olan, direne direne yaklaşık elli milyonluk nüfusunu koruyarak bu güne gelen bir halkın 21. yüzyılda sömürgeci çıkarlar uğruna soykırıma tabi tutulmak istenmesi tarihin en aşağılık sömürgecilik şekli olsa gerek.

Kürtlerin, bölge halklarının ve kadınların özgürlüğünü savunan, bölgenin demokrasisi ve barışı için sınırsız bir emek ve çaba gösteren, sırf bu özgürlükçü duruştan kaynaklı on sekiz yıldır İmralı işkence sisteminde tutulan büyük bir düşünce ve eylem insanını, halk önderini, mutlak tecrit altında tutmak; en hafif deyimle sömürgeciliğin, alçakmanın en rezil ve en vahşi halidir. Bir halka yapılabilecek en büyük zulüm ve işkencedir. Tarihin tanık olduğu en dehşet verici insanlık suçudur.

PKK, tasfiyecî güçlerin planlarını alt üst etti boşa çıkardı

Bu kısa özetten hareketle şu noktaya gelmek istiyorum; Uluslararası Komplo amacına ulaştı mı? Kuşkusuz hayır. Uluslararası Komplo'nun amaçladığının tersine Kürdistan'da ve bölgede çok tarihi gelişmeler yaşandı. PKK Hareketi, 9 Ekim 1998 Uluslararası Komplosu'yla mücadele tarihinin en büyük sarsılmalarından birini yaşadı, bu doğrudur ancak bu sarsılma çok büyük bir silkinmeye, güçlü bir eleştiri ve özelleştirme dönüşerek PKK'ye yeni bir çıkış ve hamle yaptırdı. Yönetiminden savaşçı yapısına, yurtseverine kadar ciddi bir iç muhasebe süreciyle birlikte tarihte eşine az rastlanır türden "Güneşimizi

Karartamazsınız" şiarı altında onlarca insan komployu protesto etmek amacıyla bedenini ateşe verdi, yine onlarca insan kendisini bomba haline getirerek patlattı, milyonlarca insan ayağa kalktı, Önderlik etrafında direnişten duvar ördü. Bu büyük tarihi sahipleniş, Önderlik şahsında bir halkın kendi varlığına ve özgürlüğüne sarsılmaz bir inançla sahip çıkışıydı. Direnen, diz çökmeyen bir halkın ve kadınların iradesini temsil eden Önderlik, örgütlü iradenin bu muhteşem kalkışına, demokratik ulus paradigmasıyla, PKK'nin yeniden inşasıyla cevap verdi.

Önderliğin geliştirdiği demokratik, ekolojik, kadın özgürlükçü demokratik konfederal sistem paradigması, Kürt halkı, bölge ezilen toplumu ve kadınlar nezdinde güçlü bir karşılık buldu. Beş bin yıllık ataerkil devlet sistemine ve kapitalist uygarlığın faşist ulus devlet sistemine alternatif olarak geliştirilen demokratik konfederalizm fikri, PKK öncülüğünde Kürdistan'da ve bölgede yeni bir çığır açtı. Önderlik bu paradigmayla reel sosyalizmin tüm çıkmazlarını aşarak sosyalist paradigmada muazzam bir derinlik ve değişim yarattı. Sosyalist paradigmayı iktidar-ulus devlet çıkarmazından ve tuzağından kurtararak sosyalist ideolojiyi demokratik sosyalist anlayışla tamamen özgürlükçü ve eşitlikçi bir anlama ve içeriğe kavuşturdu. Önderliğin, PKK'ye yaşattığı bu dönüşüm, PKK'yi bölgesel ve evrensel devrimci bir güç haline getirdi. Rojava ve Şengal devrimlerinin doğmasına yol açtı. PKK'nin kompo sonrası yaşadığı tarihi gelişmeler, kompo yoluyla PKK'yi tasfiye etmeyi amaçlayan uluslararası komplocu güçlerin planlarını alt üst

etti, boşa çıkardı. Öyle ki, komplocu bu güçler bölgeye dizayn planıyla girdiklerinde, Rojava Devrimci Güçleri'yle ilişkilenecek ve taktik ittifaklar kurmak zorunda kaldılar.

Ancak bu ilişkileri ve taktik ittifakları önderliğin temsil ettiği özgürlük eğilimini taşıyıp etme amacından vazgeçmeyerek geliştirmeye çalıştıkları çok açıktır. AKP-MHP-Ergenekon faşist rejiminin pervasızlığı, bu vahşi sömürgeci emellerden cesaret alarak hükmünü sürdürmeye çalışıyor. Tıpkı Uluslararası Kompro sürecinde olduğu gibi bu kirli hesapların da çok sonuç vermeyeceği gün gibi ortadadır. Tarihin en derin direniş kültürüne sahip bir halk, özgürlüğe hasret kalmış halklar ve daha da önemlisi tarihin ilk ve son sömürge sınıfı kadınlar, özgürlüğe aşılandığında; önünde hiçbir gücün duramayacağı bir gerçektir. Kürdistan Özgürlük Mücadelesi geliştikçe, Kürt halkı, kadınlar, ezilen halklar ve sınıflar özgürlükle yeniden aşılandı. Réber Apo'nun düşünceleri, Kürtlerin, kadınların ve ezilen halkların zihinlerinde ve ruhlarında gün geçtikçe daha çok yer ediniyor, yayılıyor. Rojava Devrimi'nin bölge halklarını ve dünya toplumunu etkileme gücü, kaynağını bu fikir deryasından alıyor.

Réber Apo'nun felsefesi içinde bulunduğumuz yüzyılın ve gelecek yüzyılların ruhudur

Réber Apo'nun felsefesi, sömürgeci sistemin milliyetçi, dinci, mezhepçi, cinayetçi ideolojisini yerle bir ediyor. Milliyetçilik ise zehrini kusarak demokrasi, özgürlük, eşitlik, kardeşlik fikirleriyle buluşuyor. Kuzey Suriye Federasyonu ve Suriye toprakları, Orta Irak sahası bu gerçeğin çok güzel ve çarpıcı bir maketini oluşturuyor. Suriye'de binlerce Arap, Kürt, Türkmen, Asuri-Süryan, Çerkez, Ermeni, Sünni, Alevi, Êzidî, Hristiyan yan yana, omuz omuza demokratik özgür bir yaşam için mücadele ediyor. Arap, Kürt, Türkmen, Hristiyan kadınları hep birlikte özgür bir yaşam için mücadele veriyor, büyük bir birlik ve dayanışma örneği sergiliyor.

Halkların ve kadınların özgür iradesine karşı vahşi sömürgeciliğin uygulaması olan İmralı tecritine karşı en etkili mücadele, Réber Apo'nun düşüncelerini, felsefesini tüm bölge ve

dünya halklarına yaymaktır. Demokratik konfederal sistemi büyük bir inançla, coşkuyla ve inatla inşa etmektedir. Önderlik fikirleri, halkları kadınları ve tüm ezilenleri bir araya getirdikçe ve bu fikirler özgür ve demokratik yaşam inşasına dönüştükçe TJA'nın şiar edindiği gibi; "Tecrit Kaybedecek Özgürlük Kazanacaktır."

Gerçekten de hiçbir egemen, sömürgeci güç, zamanı gelmiş, An'ın ruhu olmuş fikirlerin gücünden daha güçlü olamaz. Réber Apo'nun felsefesi, düşünceleri; içinde bulunduğumuz yüzyılın ve gelecek yüzyılların ruhudur, zihniyetidir ve toplumsal kimliğidir. Ağır bedeller ile ortaya çıkartılan hakikatin ete kemiğe bürünmüş bedenleşmiş halidir. Halklara, kadınlara mal olmuş bu fikirler, tecrit politikasıyla engellenemez. Bu fikirler onlarca sayıda kitapla, kırk yılı aşkın kıyasıya bir mücadele ve muazzam değer birikimi ile kendisini milyonlara ulaştırmış ve tarihe mal etmiştir. Réber Apo'yu ağırlaştırılmış tecrit altında tutmakla bu fikirlerin etkisini kırmayı düşünmek, PKK'nin stratejik hatalar yapabileceğinin boş hayallerine kapılmak, akıl tutulmasından öte bir anlam ifade etmiyor. Réber Apo'nun felsefesini özümseyenler, onurlu direnişi ve özgürlük tutkusunu bir kültür haline getirenler, en çalkantılı ve zorlu süreçlerde dahi stratejik hatalar yapmazlar. PKK tarihi, mücadele diyalektiği bu gerçeğin adıdır.

Önderliğin fiziki özgürlüğü için halkımızın yıllardır sürdürdüğü direniş ve mücadele, bir nevi kendi varlık ve özgürlük mücadelesidir. Çünkü Réber Apo Kürt halkının, kadınlar başta olmak üzere ezilen halkların ve kimliklerin özgürlük iradesidir. Egemenlikten, sömürgecilikten tümenden arındırılmış özgür, eşit ve demokratik yaşam seçeneğinin kuramsal, kurumsal ve eylemsel ifadesidir. Tecrit rejimini yıkarak Önderliğin fiziki özgürlüğünü sağlamak aynı zamanda özgür ve demokratik yaşamı kurmaktır. Bu açıdan Réber Apo'nun fiziki özgürlüğü için verilen her mücadele ve geliştirilen her türden direniş kesinlikle halkların ve tüm ezilen kimliklerin doğrudan kendi özgürlük ve demokrasi mücadelesi olmaktadır. Ve diğer yandan her bir demokratik sistem inşası ve mücadelesi Réber Apo'nun özgürlüğüne hizmet edecektir.

Bizim mücadelemiz kolektif bir mücadeledir

Halkımız, halklarımız ve kadınlar kendisini savunma, özyönetim sistemini inşa etme gücünü gösterdikçe, bir adım daha Réber Apo'nun fiziki özgürlüğü yaklaşacaktır. Önderliğin fiziki özgürlüğüne dair şu sözleri çok çarpıcı ve düşündürücüdür: "Sen önce halkını,

✓ Réber Apo'yu ağırlaştırılmış tecrit altında tutmakla bu fikirlerin etkisini kırmayı düşünmek, PKK'nin stratejik hatalar yapabileceğinin boş hayallerine kapılmak, akıl tutulmasından öte bir anlam ifade etmiyor. Réber Apo'nun felsefesini özümseyenler, onurlu direnişi ve özgürlük tutkusunu bir kültür haline getirenler, en çalkantılı ve zorlu süreçlerde dahi stratejik hatalar yapmazlar. PKK tarihi, mücadele diyalektiği bu gerçeğin adıdır. ✓

toplumunu özgürleştir. Bunu yaptığında ben zaten özgürleşmiş olurum. Bizim mücadelemiz kolektif bir mücadeledir. Kollektif kurtuluş bireysel kurtuluşun önünde gelir. Bu dönemdeki en değerli çalışma, özlü bir kadro olabilmektir. Özlü kadro 24 saatini devrime adayan, devrim dışında bir ilgi alanı olmayan ve bu doğrultuda sürekli militanlığı örgütleyerek, devrim üreten kadrodur. Küllerinizden kendinizi yeniden yaratmanız bu anlama gelir."

Önderliğin neyi, hangi tarzı ve anlayışı eleştirdiği çok açıktır. Zihniyetini, anlayışını ve tarzını özgürleştirmeyen, bireyci, dogmatik, liberal, iddiasız, yaratıcılığını, coşku ve heyecanını kaybetmiş devrimcilikle ve bu zayıf devrimciliğe dayanan mücadele anlayışıyla güçlü bir özgürlük mücadelesi verilemez, toplumsal inşa sağlanamaz. Yaratmayan, üretmeyen, inşa etmeyen devrimciliğin devrimcilik olmadığını, böyle bir devrimciliğin bırakalım Önderliği özgürleştirmeyi kendisini dahi ayakta tutma gücünü gösteremeyeceği çok açıktır.

Önderliğin eleştirileri son derece açık ve yakıcıdır. Yeni paradigmamız inşa, halkın özyönetim ve öz savunma gücünü açığa çıkarmaya dayanıyor. Bunun yolu da hiç şüphe yok ki, halkı eğitmek, örgütlemek ve kendi kendisini yönetir ve savunur düzeye getirmekten geçiyor. Özgür yaşam ve demokratik sistem inşası başarılı mı, sömürgeci, soykırımcı rejim yenilecek, Önderlik özgürleşecektir. Önderliğin özgürlüğü ile halkımızın özgürlüğü tamamen içiçe geçmiş, etle tırnak gibi birbirine bağlıdır. Önderliğin; "Bizim mücadelemiz kolektif bir mücadeledir" sözü bu gerçeğe dikkati çekiyor.

Sistem inşasında kadronun rolü halkı yönetmek değil, halkı eğitmek, ön açmak, özyönetim iradesinin açığa çıkması için her türlü düşünsel pratik hizmeti sunmaktır. Kadro yetkileri elinde toplayarak kendini merkez-iktidar haline getirerek 'halka dair her türlü kararı ben alacağım, halkı ben yöneteceğim' derse, orada özyönetim sistemi kurulamaz ancak ve ancak kadro iktidarı kurulmuş olacaktır. Bu tür kadro duruşlarının az olmadığı da bir gerçektir. Bu yetmez devrimciliğin ve yetersiz yoldaşlığın hızla aşılması gerekiyor. Zihniyet ve vicdan devrimi, Önderliğin özgürlüğünü sağlamanın kilit noktasıdır. Adeta kendisini küllerinden yeniden yaratmayan, köklü bir zihniyet ve vicdan devrimi yapmayan öncü, toplumsal devrimin de öncülüğünü doğru ve etkili yapamaz, Önderliği özgürleştirme mücadelesinde de başarılı duruşu geliştiremez.

Önderliğimizin demokratik özgürlükçü yeni paradigma anlayışına göre devrim; özgür, demokratik, özyönetim sistemini inşa etmektir. Bu da ancak iktidar-devlet anlayışından köklü bir kopuşla mümkündür. İktidar-devlet zih-

niyetini aşmış öncü ve bu büyük dönüşümü sağlamış toplum, müthiş yaratıcı, üretici, heyecanlı ve coşkulu olur. Yaşam sevincini en üst düzeyde yaşar. Kendi öz gücüne dayanarak kendisini yönetir ve savunur. Bunu başarmış öncü ve toplum, Önderliğinin fiziki özgürlüğünü de sağlar.

Özgür ve demokratik yaşam inşasında önemli bir gelişmenin olduğu bir gerçektir. Bu gelişmeler bölge ve dünya toplumunu, kadınlarını çok derinden etkiliyor. Önderlik gerçeğine ve özgürlük mücadelesine yoğun bir ilgi ve sempatiye yol açıyor. Tüm bunlar kuşkusuz önemli gelişmelerdir. Bu gelişmeler yetersiz ve zayıf yanların görülmesini engellemelidir. Önderliğin de eleştirileri çok açık ve nettir. Yeni paradigmanın devrimciliği ve öncü duruşu halen çok güçlü bir biçimde ortaya çıkmış değildir. Bu konudaki sorunlar ve çıkmazlar bir hayli fazladır. Bu da Önderlik ile aramızdaki makası açıyor. Açılan bu makası hızla kapatmamız, Önderlikle bütünleşmemizin, Önderlik paradigmasını derinliğine özümsememizin ve uygulamamızın temel şartıdır. Halkımızın Önderliğin fiziki özgürlüğü için geliştirdiği eylemler son derece anlamlı ve değerlidir. Bu eylemselliklerin etkisi de büyüktür. Eylemsellikleri daha fazla çeşitlendirip yaratıcı zengin eylem biçimleriyle yaygın ve güçlü bir biçimde sürdürmek çok önemlidir. Halkımızın bu değerli pratik ve eylemsel mücadelesine paralel olarak toplumsal dönüşümü, özgürleşmeyi güçlü geliştirerek özyönetim sistemini mutlaka inşa etmek ve radikal demokrasi mücadelesini dünyanın her yerine yaymak başarmanın manifestosudur.

Günümüzde Kürdistan Özgürlük Mücadelesi ile Ortadoğu Demokratik Devrimi kader birliği içindedir. Kürdistan özgürleştikçe Ortadoğu demokratikleşecek, Ortadoğu demokratikleştikçe Kürtler, ezilen tüm kimlikler özgür ve demokratik bir sistem içerisinde yaşam şansı bulacaktır. Kürdistan Özgürlük Hareketi'nin bir bölge hareketi haline gelmesi bu diyalektiğin bir sonucudur. Özgürlük ve demokrasi mücadelemiz bölgeyi ve dünyayı değiştirip demokratikleştirdikçe, Önderliğimiz de mutlak özgürlüğüne kavuşacaktır.

■■■

✓ Önderliğin neyi, hangi tarzı ve anlayışı eleştirdiği çok açıktır. Zihniyetini, anlayışını ve tarzını özgürleştirmeyen, bireyci, dogmatik, liberal, iddiasız, yaratıcılığını, coşku ve heyecanını kaybetmiş devrimcilikle ve bu zayıf devrimciliğe dayanan mücadele anlayışıyla güçlü bir özgürlük mücadelesi verilemez, toplumsal inşa sağlanamaz. Yaratmayan, üretmeyen, inşa etmeyen devrimciliğin devrimcilik olmadığını, böyle bir devrimciliğin bırakalım Önderliği özgürleştirmeyi kendisini dahi ayakta tutma gücünü gösteremeyeceği çok açıktır. ✓

Faşist Türk ordusunun saldırılarına karşı direniş yeni özgürlükçü ve demokratik Suriye'nin temelidir

Duran Kalkan

DAİŞ faşizmi karşısında başlatılan 'Cizîrê Fırtınası Hamlesi'nin Fırat'ın doğusunu özgürleştireceği gibi bu hamlenin QSD ve Esad güçleri arasında bir çatışma değil de aslında Demokratik Suriye birliğini yaratacak bir ilişki ve görüşmeler yaratacağına inanıyoruz. QSD hamlesinin böyle bir anlamı ve özelliği vardır.

konu alan bir sınır paylaşımı kendi aralarında geliştirmişlerdi. Fırat'ın batısı Rusya güçlerinin hareket alanı olarak görülürken, doğusu Amerika güçlerinin hareket alanı olarak belirlenmişti.

Cizîrê Fırtınası Hamlesi ve Demokratik Suriye

Bu karmaşık ilişki ortamında Demokratik Suriye Güçleri'nin, Dêra Zor'un doğusunu, daha doğrusu Fırat'ın doğusundaki Dêra Zor mıntıkasını özgürleştirmek için 'Cizîrê Fırtınası Hamlesi'ni başlatması aslında bu ilişki ve çelişki ağını daha net açığa çıkardı. Bundan İran'ın ciddi rahatsızlık duyduğu, bu durumu kendi Ortadoğu politikasının engellenmesi olarak gördüğü anlaşıyor. Diğer yandan Rusya'nın da bütün görüşmelere ve ilişkilere rağmen söz konusu hamleden rahatsızlık duyduğu, çıkarları açısından zorlayıcı gördüğü anlaşıyor. Bu süreçte Esad kuvvetlerinin de harekete geçtiği görüldü. Oysa basına yansıyan bilgilere göre; ABD ve Rusya'nın bir düzeyde anlaşmışları ve Dêra Zor Hamlesi'nin Fırat'ın doğusundan ve batısından ilgili güçlerin belli bir ilişki ve ittifakı temelinde görüşeceği değerlendirilmeleri vardı. Şimdi bunun daha ilerlemediği, pratikleşmediği açığa çıkıyor. Bu da gerçekten de Doğu Suriye'de, Reqa, Dêra Zor hattında ilişki ve çelişkilerin ne kadar yoğun olduğunu, dolayısıyla derin bir siyasi-askeri mücadelenin sürdüğünü ortaya koyuyor.

Dolayısıyla bu çerçevede doğru tutum ne olmalı, özgürlükçü ve demokratik güçler nasıl hareket etmeli? Demokratik Suriye Güçleri'nin önünde ne tür seçenekler var? Zaten hem Demokratik Suriye Güçleri Komutanlığı hem de YPG/YPJ Komutanlığı söz konusu saldırılar karşısında gerekli açıklamaları yaptılar. Bunlar önemliydi. Hamleyi sürdürmeye devam ediyorlar; bu da tarihi öneme sahiptir. Kuşkusuz Reqa ile birlikte Dêra Zor'un da özgürleştirilmesi, bu temelde DAİŞ faşizminin yıkılması, bu konuda Demokratik Suriye Güçleri'nin öncülük yapması ve etkinlik geliştirmesi de doğru ve yerindedir.

En doğrusu demokratik çizgide olan, Demokratik Suriye birliğini gözetken ve bunu da Suriyeli güçlerin ilişki ve ittifakı temelinde geliştirmeyi ön görerek bölgesel ve küresel güçlerin istediklerinin dışında özgür, bağımsız Suriye çizgisini açabilmesi kuşkusuz daha doğrudur. Demokratik Suriye'nin geleceği açısından izlenmesi gereken yoldur. Suriye güçlerinin kararlılıkla yürüttüklerini görüyoruz. YPG/YPJ ve Demokratik Suriye Güçleri Karargahı'nın hem askeri hamleyi hem de siyasi ilişki ve dayanışmayı duyarlılıkla, ciddiyetle, kararlılıkla yürüttüğünü görüyoruz. Bu çerçevede DAİŞ faşizmi karşısında başlatılan 'Cizîrê Fırtınası Hamlesi'nin Fırat'ın doğusunu özgürleştireceği gibi bu hamlenin QSD ve Esad güçleri ara-

Öncelikle başlayan 'Cizîrê Fırtınası Hamlesi'ni selamlıyoruz. DAİŞ'ten Reqa'yı kurtarma ve özgürleştirme hamlesi devam ve tüm yoğunluğuyla sürerken, ona paralel olarak Dêra Zor'u özgürleştirme hamlesinin de başlamış olması büyük bir önem taşımaktadır. Suriye'deki siyasi dengelerin demokratik çerçevede oluşması ve demokratik Suriye'nin yaratılmasında çok önemli sonuçların ortaya çıkacağı anlaşıyor. Bu temelde biz öncelikle hem Reqa savaşılarını hem de 'Cizîrê Fırtınası Hamlesi'nde yer alan savaşıları selamlıyoruz. Başarılı olacıklarına dair inancımızı bir kez daha bu vesile ile ifade ediyoruz. Ş. Ebû Emced şahsında tüm Reqa ve Dêra Zor kurtuluş şehitlerini saygı ve minnetle anıyoruz.

5 Haziran'da Reqa'yı özgürleştirme hamlesi başlarken de aynı durum yaşanmıştı. Reqa Özgürlük Fırtınası adeta tüm Suriye ve Ortadoğu'yu sarsmıştı. Var olan siyasi-askeri dengelerde bir sarsılma ve değişim arayışını ortaya çıkarmıştı. Nitekim İran'ın Heşd-i Şabî'yi hareketlendirmesi kadar TC'nin de Efrîn ve Şehba sınırına güç yığması, diğer yandan Katar krizi ve Tahrân'da meclise ve Humeyni'nin mezarına dönük saldırılar böyle bir sarsıntının parçaları olarak ortaya çıkmıştı. O zamanda Reqa'nın özgürleştirilmesinin Ortadoğu'da ne büyük siyasi-askeri sonuçlar doğuracağına dikkat çekmiştik. Başlangıcının bu kadar sarsıntı yarattığı hamlenin sonucunun adeta yeni Demokratik Ortadoğu'nun temellerini atacağını belirtmiştik. Nitekim gelişmeler bu görüşleri önemli ölçüde doğrulayıcı nitelikte oldu. Birçok çevre de konunun üzerinde bu çerçevede durdu.

Demokratik Suriye Kuvvetlerinin başlattığı Reqa'yı Özgürleştirme Hamlesi'nin Suriye ve Irak kadar Ortadoğu

açısından da yeni bir başlangıcı ifade ettiğini değerlendirdik. Reqa Özgürlük Hamlesi'nin önemli bir boyutu bu olurken, diğer boyutunun ise bu hamlenin sadece Reqa ile sınırlı kalmayacağı ve yakın çevresini derinden etkileyerek gelişeceği yönündeki değerlendirmelerdi. Nitekim birçok çevre gibi biz de Reqa'yı özgürleştirme hamlesinin DAİŞ'in kaderinin belirlenmesi olduğunu, bunun da aslında Suriye'de yeni bir durumun ortaya çıkmasını ifade edeceğini, Dêra Zor başta olmak üzere yakın çevrede yeni askeri girişimleri gündeme getireceğini belirtmiştik.

Bu görüşler önemli ve anlamlıydı. Hem coğrafi hem de siyasi-askeri durumun analizinden ortaya çıkıyordu. Nitekim bu görüşlerde de bir yanlışla olmadı.

Dêra Zor Hamlesi Reqa'dan daha karmaşık görünmektedir

Reqa Özgürlük Hamlesi'nin başarısı Dêra Zor'u özgürleştirmekten ayrı ve kopuk olmadığı açığa çıktı. DAİŞ'e karşı savaş yürüten güçler bu gerçeği pratik içerisinde deneme yaparak gördüler ve anladılar. Reqa Hamlesi'nin belli bir düzeye ulaşmasının ardından Reqa'nın %70'ten fazlasının özgürleştirilmesinin ardından bu sefer DAİŞ'e karşı mücadelenin yönünü Dêra Zor'a çevirdi. 5 Haziran'da başlayan sadece bir Reqa Özgürleştirme Hamlesi değildi. Ortadoğu ve Suriye'yi tümünden ilgilen-diren, doğu ve güney Suriye'nin kurtuluşunu belirleyen düzeyde bir hamleydi. Reqa'nın özgürlüğünün bütün bu alanda özgürlüğü getireceği gibi, geniş bir çevre olarak ele almadan da Reqa'yı Özgürleştirme Hamlesi'nin başarıya ulaşmayacağı açıktı.

Şimdi Cizîrê Fırtınası Hamlesi ile Demokratik Suriye Güçleri'nin Dêra

Zor'a doğru yeni bir hamle başlatmış olduğu, Dêra Zor'un Fırat'ın doğusunda kalan bölgelerini özgürleştirmeyi hedefledikleri bu gerçeği açık bir biçimde gösteriyor. Mücadelenin nasıl bir bölgesel karakterde olduğunu, geniş çevreyi ilgilendirdiği ve etkisi altına aldığı net bir biçimde ortaya koyuyor. Kuşkusuz bu adım doğru bir adımdır, bu yönelim doğru bir yönelimdir. Başta DAİŞ olmak üzere Suriye'nin her türlü faşist gericilikten kurtulması, toplumsal özgürlüğe dayalı yeni Demokratik Suriye'nin inşa edilmesi açısından tarihi öneme sahiptir.

Bu çerçevede Demokratik Suriye Güçleri'nin, DAİŞ'e dönük hamlelerini güçlü ve etkin bir biçimde geliştirdikleri de gözükmemektedir. Nitekim DAİŞ'in belini kırmış olan YPG/YPJ güçlerinin de merkezinde yer aldığı Demokratik Suriye Güçleri, DAİŞ'in başkenti olan Reqa'yı özgürleştirerek, en çok dayandığı Dêra Zor'da DAİŞ'i yenilgiye uğratarak aslında tüm Suriye'yi çetelerden kurtarma yönünde önemli bir adım atıp ciddi gelişmeler yarattığı ortaya çıkmaktadır. Aslında tüm halklar ve demokratik güçler açısından Suriye'de ve Ortadoğu'da bu durum önemli olmaktadır. Tüm demokratik güçler buna dönük bir yaklaşım göstermekte ve destek verici yaklaşımda olmaktadır. Zaten böyle olması da doğaldır. Fakat burada önemli sorunların da olduğu, Dêra Zor Hamlesi'nin Reqa'dan daha karmaşık bir siyasi-askeri ilişki ve ittifak içerdiği görülmektedir. Nitekim özgürlük güçleri, DAİŞ faşistlerine karşı saldırılarını yoğunlaştırırken Demokratik Suriye Güçleri, Fırat'ın doğusunda Dêra Zor mıntıkasında DAİŞ faşizmine karşı saldırılarını başarılı şekilde yürütürken Rusya'nın ve Esad yönetiminin saldırıları ile karşılaşmışlardır.

Aslında bunun böyle olacağı daha önceden görülebilen bir durumdu. De-

demokratik Suriye Güçleri'nin bu gerçeği bilerek kendilerini planlamış ve harekete geçirmiş olmaları gerekirdi. Çünkü; Reqa ve Dêra Zor hamleleri sadece DAİŞ'i yıkmayı ve bu alanları özgürleştirmeyi hedefleyen hamleler olmayıp aynı zamanda Ortadoğu'nun yeniden yapılanmasında önemli sonuçlar ortaya çıkartacak yeni bir durumu ifade ediyor. Gerçekten Suriye yabancı güçlerden temizlenecek, kurtulacak; Suriyeli güçlerin özgürlüğüne ve özerkliğine dayalı yeni bir Demokratik Suriye mi kurulacak yoksa çeşitli güçler tarafından Suriye parcellenecek mi? Sorusuna ciddi cevap verecek bir hamleydi. Dêra Zor Hamlesi'nin sonuçları bunu ortaya çıkaracak. Bu da hemen hemen Suriye üzerinde mücadele yürüten herkesi ilgilendiriyor ve etkiliyordu.

Özellikle İran'ın, Suriye ve Ortadoğu politikasını doğrudan etkiliyor. Dolayısıyla İran etkisinin, Esad rejiminin devreye girmesini getiriyordu. Yine İran, Suriye ve Rusya ilişkisi ve etkisi temelinde Reqa ve Dêra Zor hattında etkinliğin nasıl gelişeceği hususunu da etkiliyordu. Ayrıca Türkiye ile ilişki ve ittifakı da burada önemli bir etken oluyordu. Nitekim Türkiye'nin Şehba ve Efrîn'e yönelik saldırılarının altında da Demokratik Suriye Güçleri'nin Reqa ve Dêra Zor Hamlesi'ni engelleme çabası da vardı. Birçok amaç güdülse de Şehba ve Efrîn saldırısında önemli bir amaç da, Demokratik Suriye Güçleri'nin Reqa ve Dêra Zor hattında ilerlemesini engellemek, onları arkadan vurarak engellemek ve İran politikasına destek vermektir. Bu durum ABD kadar, bir ölçüde Rusya'yı da rahatsız edici bir durumdu. Nitekim ABD ve Rusya arasında çeşitli görüşme, tartışmaların sürdüğü basına da yansımıştı. Türkiye, İran ittifakına karşı ABD ve Rusya ittifakı oluşuyordu. Aslında onlar bir yerde kamuoyuna da açıkça ifade ettiler. Fırat'ı

sında bir çatışma değil de aslında Demokratik Suriye birliğini yaratacak bir ilişki ve görüşmelerin yaratacağına inanıyoruz. QSD hamlesinin böyle bir anlamı ve özelliği vardır. Askeri ve siyasi bakımdan da böyle sonuçlar hedeflerse gerçek Demokratik Suriye ve Ortadoğu yaratma hedefleri doğrultusunda ilerlemiş olacaktır. Biz Reqa ve Cizîrê Fırınası Hamlelerinin bu temelde gelişeceğine, DAİŞ faşizmine öldürücü darbeler vuracağına, sonuç ortaya çıkacağına, Demokratik Suriye birliğinin ve Demokratik Ortadoğu Devrimi'nin önünü açacağına inanıyor ve bu inanç temelinde bir kere daha Reqa ve Dêra Zor özgürlük savaşçılarını selamlıyoruz.

Seçimler ve yaşanan hata ve zorluklara yaklaşım

Suriye'nin inşasında komün ve meclis seçimleri önemli bir başlangıç olacaktır. Kuzey Suriye Federasyonu oluşumu çerçevesinde bir süreden beri komün ve meclis seçimlerinin yapılması yönünde önemli tartışma yürütülerek, somut planlamalar geliştirip adımlar da atılmış bulunuyor. Öncelikle oluşan komün yönetimlerinin eşbaşkanlar ve yürütmelerinin ardından bölgeler ve kantonlar düzeyinde meclis ve yönetim seçimlerinin yapılacağı anlaşılıyor. Son olarak da Kuzey Suriye Federasyon meclisinin ve yürütmesinin seçimle oluşturulacağı planlanmış görünüyor.

Kuşkusuz bu planlamalar ve atılan adımlar Rojavayê Kurdistan'ın özgürlüğü ve Demokratik Suriye'nin oluşumunda çok önemli ve tarihi adımları ifade ediyor. Aynı zamanda özgür bireye ve demokratik komüne dayalı yeni özgür ve demokratik toplumun örgütlenirilmesi ve bu temelde Demokratik Ulus inşasının geliştirilmesi de güçlü bir adımla başlatılmış bulunuyor. Bunlar önemli ve tarihi adımlardır. Biz inanıyoruz ki seçimler başlangıçta yaşanan bütün eksiklerine, hatalarına rağmen gerçekten de özgür Rojavayê Kurdistan'ı, Özgür Demokratik Suriye ve bu temelde Demokratik Ortadoğu'nun yaratılmasını sağlayacaktır. Özgür Kürdistan ve Demokratik Suriye temelinde yaratılacak yeni model, Demokratik Ortadoğu'yu ifade eden, temsil eden ve onun önünü açan, öncülüğünü oluşturan bir adım olacaktır. Aynı zamanda özgür birey ve demokratik komüne da-

yalı yaratılan yeni toplumsal siyasi sistem, bir baskı ve sömürü aygıtı olan devlet egemenliğinden toplumların kurultuşu ve kendi kendini özgürce yönetmesini sağlayacaktır. Böyle bir toplumsal siyasi sistemin oluşmasında ilk adımlarını oluşturacaktır.

Bunların seçimle sağlanması elbette işin tabiatı gereğidir. Demokratik toplumcu olmasının özüdür, esasıdır. Yine bütün bunlar yeni bir denemeyi, yeni adımları ifade ediyor. Kuşkusuz her yenilikler zorluklarla olur, engellerle karşılaşır. Hata ve eksikler içerir. Bu nedenle özgür birey ve demokratik topluma dayalı yeni bir toplumsal siyasi sistemi, Rojavayê Kurdistan'da ve Kuzey Suriye Federasyonu'nda oluşturmaya çalışırken, elbette hatalar ve eksiklikler yaşanabilir. Zorluklar ve engellerle karşılaşılabilir. Burada önemli olan; bu zorlukların engellerinin olması, hata ve eksikliklerin yaşanması değil tüm bunlara rağmen yeni bir toplumsal sistemi, demokratik toplumu, Demokratik Konfederalizm'i ifade eden ve bunları yaratmayı hedefleyen adımların atılabilmesidir. Geleceği netleştirecek, belirleyici olan kesinlikle söz konusu adımların atılmasıdır. Zorluklar, engeller mücadele ile dirençle yenilebilir ve aşılabılır karakterdedir. Yine hata ve eksikler doğru yaklaşımla, tartışma, eleştiri ve özelleştirme ile düzeltilebilir.

Bu anlamda eleştirel ve özelleştirilse yaklaşım göstermeyi, hata ve eksikleri bu temelde düzelterek doğruyu geliştirmeyi de sağlayabilirler. Biz Kuzey Suriye'de yeni bir sistem oluşturmaya hedefleyen bu adımların, bu temelde geliştiğine inanıyoruz. Buna öncülük eden büyük bir çaba ve emekle bu yeni adımları gerçekleştirmeye çalışanların da böyle bir bilinçle, tutumla hareket edeceklerine, zorluklar ve engellerden yılmayarak onları aşmak için direnmek kadar hata ve eksiklikleri görüp eleştiri ve özelleştirme ile düzeltme, aşma gücünü ve tutarlılığını göstereceğine dair yüksek bir inanç içindeyiz. Zaten öncü olmanın, yeni başlangıç yapıyor olmanın gereği de budur. Ancak böyle yaklaşanlar yenilik sahibi olabilirler. Yeni başlangıçlar oluşturabilirler. Yoksa böyle olunmaz ise; zorluklar ve engeller karşısında yılma ve geri çekilme olursa orada yenilik, yeni sistem geliştirme ortaya çıkmaz, hata ve eksiklikler görülmez. Dar, tutucu kendini

Toplumsal kurtuluşu kadar onun özgür ve demokratik bir yaşama kavuşturulması da hayati önem arz eder. Dolayısıyla bir yandan DAİŞ faşizmine karşı kurtuluş savaşı verilirken, diğer yandan özgür birey ve demokratik komüne dayalı yeni demokratik toplum inşası geliştirmek, birbirini tamamlayan unsurlar olmaktadır.

beğenmiş yaklaşımlar hakim olursa orada düzeltmeler olmaz, yanlışlar ve hatalar düzeltilmez. Başta zayıf olsalar bile, bunlar zamanında düzeltilmezse, derinleşerek birey ve yıkım etkenine dönüşebilirler. Böyle olmaması için yeni adım atarak başlangıç yapar, gerçeği görerek gerekli düzeltici ve direngen tutumu gösterirler. Kuzey Suriye Federasyonu örgütlemeye çalışan güçlerin, buna göre hareket ettiklerine ve böyle hareket edeceklerine inanıyoruz.

Sadece siyasi sistem oluşturmak demokratik olmak için yetmiyor

Burada sistemi tanımlamak kadar, onun ideolojik özünü, içeriğini de doğru geliştirmek önem taşıyor. Meclis, komün gibi tanımlamalar önemlidir. Yine bu görevlere gelenlerin, seçim ile gelmesi ve seçim ile gitmesi de önemlidir. Seçim burada toplumun tercihini ifade eder. Toplum kimi destekliyorsa, kimden yana, kimi doğru buluyorsa kendisi için yönetici olarak belirler. Beğenme-

diğini seçmez ya da görevden alır. Bu da demokratik sistemin, dolayısıyla doğru toplumsal tercihin en önemli gereğidir. Bu anlamda her düzeyde söz sahibi olanların seçim ile gelip, seçim ile gitmesi kadar belli zaman dilimleri içerisinde değişebilmesi de önemlidir. Süreklilik arz etmemesi, değişik kesimlerin demokratik toplum yönetiminde yer alması ve kendi yeteneğini toplumsal sistem oluşumuna katması da önemlidir.

Bu anlamda sistemin oluşumu, seçimle işletilmesi büyük önem taşıyor. Bunlar ile birlikte bu sistemin ideolojik özünün doğru belirlenmesi gerekiyor. Dikkat edilirse hem sistemin kendisi hem de seçim yöntemi birçok güç tarafından da uzun bir süredir kullanılıyor. Bu sadece Demokratik Ulus, demokratik toplum örgütlenmesi olarak ortaya çıkmıyor. Yine Demokratik Konfederalizm olarak tanımladığımız bir örgütsel sistemin unsurları olmuyorlar. Hemen hemen bütün devletlerde aynı sistem ve yöntemler kullanılıyor. Uzun süredir de buna göre adım atmış bulunuyorlar. Cumhuriyetçilik, demokrasi giderek böyle tanımlanıyor. Özellikle kendini demokrasiye yakın olarak tanımlayan devletler tümüyle böyle bir sistem içindir. O bakımdan sadece siyasi toplumsal sistem oluşturmak ve bunun işleyişini yürütmek, demokratik olmak, özgürlükçü olmak için yetmiyor. Esas, özgürlükçü demokratik sistem ve onun ideolojik özü oluyor.

Bu bakımdan seçim yaparken, yeni yönetim organları seçilirken, esas olarak bu organların nasıl bir ideolojik çizgide toplumsal yaşamı örgütleyeceği önem taşıyor. Sistemin oluşumunu sağlayacak ideoloji, ilke ve ölçülerin neler olacağının belirlenmesine sahip anayasalar düzeyinde sözleşmeler ve yönetmenlikler düzeyinde açığa çıkartılması gereken hususlar oluyor. Burada önemli olan nokta, bu sistem özgür birey ve demokratik komüne mi dayanacak? Bu sistem ve onu işleten, seçim yöntemi mi, yoksa bireyci mülkiyetçi hakimiyete mi dayanacak? Paranın hükümdarlığını sürdürdüğü her şeyi alıp-sattığı bir ideolojik çerçevede mi olacak yoksa ideolojik özde mi olacak? Yani kapitalist modernite çizgisi mi, Demokratik Modernite çizgisi mi, bu sistemin özünü oluşturacak? Buranın netleştirilmesi kesinlikle gereklidir. Siyasi sistemin demokratik olması yine demokratik usulü ile olması

kadar ona özgür birey ve demokratik komün ideolojisini veren bir öze, ideolojik öze sahip olması da belirleyici önemdedir.

Bu bakımdan seçimle göreve getirilen yönetimlerin nasıl bir toplumsal sistem inşa etmek istedikleri konularında net olmaları, eğitimleri, gerekli tartışmanın bu çerçevede yürütülmesi büyük öneme sahiptir. Yoksa sadece sistem ve yöntem sonuç vermez. İdeolojinin belirleyiciliği burada daha öndedir. Söz konusu sistem ve yöntemler kapitalist modernitede çıkabilir. Bireyci, özel mülkiyetçi, toplum üzerinde baskı ve sömürü uygulayan sistem doğabilir. Tersine özgür bireye, demokratik komüne dayalı ekolojist, kadın özgürlükçü, dayanışmacı, paylaşımcı herkesin gücüne göre çalıştığı, yeteneğine göre katkı sunduğu ve ihtiyacına göre de harcadığı, kullandığı yeni özgürlükçü, demokratik komünal bir toplumun yaşamı ve onu ifade eden bir sistem ortaya çıkar. İşte burada ideolojinin belirleyiciliği ortaya çıkıyor. Demek ki sistem ve onu işleten yöntem önemlidir. Fakat daha önemlisi onlara yön veren ideolojik özün ilke ve ölçüleridir. İdeolojinin ne olacağıdır. İdeolojinin ilke ve özünün nasıl oluşacağıdır.

Biz inanıyoruz ki, bu yeni sistemi kuran güçler söz konusu ideolojik duyarlılığa sahipler, bunun gereklerini de görüyorlar, biliyorlar ve sorumluluğunu taşıyorlar. Dolayısıyla yeni sistemi geliştirirken ve seçim yöntemini işletirken bunu özgür birey ve demokratik komünale dayandıracaklar. Kadın özgürlükçü, ekolojist, dayanışmacı, paylaşımcı yeni bir toplumu ortaya çıkaracaklar ve inşa edecekler. Demokratik toplumcu sistem yaratacaklar. Bu Rojava ve Suriye'yi DAİŞ faşizminden kurtarmak kadar önemlidir. Toplumun kurtuluşu kadar onun özgür ve demokratik bir yaşama kavuşturulması da hayati önem arz eder. Dolayısıyla bir yandan DAİŞ faşizmine karşı kurtuluş savaşı verilirken, diğer yandan özgür birey ve demokratik komüne dayalı yeni demokratik toplum inşası geliştirmek birbirini tamamlayan unsurlar olmaktadır. Yeni özgürlükçü, demokratik ilkeler temelinde oluşan toplum, her türlü faşizme, dış saldırıya karşı kendi özsavunmasını yapabilen bir toplum haline gelirken, dış güçleri atan, kendi içinde özgürleşen, kendi

Seçimle göreve getirilen yönetimlerin nasıl bir toplumsal sistem inşa etmek istedikleri konularında net olmaları, eğitimleri, gerekli tartışmanın bu çerçevede yürütülmesi büyük öneme sahiptir. Yoksa sadece sistem ve yöntem sonuç vermez. İdeolojinin belirleyiciliği burada daha öndedir.

özgürlüğünü sağlayan, öz savunmasını yapan bir toplum da kendi içinde özgür yaşamı ve demokratik sistemi rahatlıkla geliştirir.

Bu anlamda yürütülen çalışmalar, yapılan seçimler önemlidir. Biz bunların başarılı geçeceğine inanıyoruz. Özgür bireyi ve demokratik komüne dayalı bir ideolojik yaşamın inşasının iç içe, birbirini besleyen ve bütünleyen temelde geliştirerek Rojavayê Kurdistan ve Kuzey Suriye Demokratik Federasyonu'nda yeni demokratik özgürlük toplumsal yaşamı yaratacağına inanıyoruz. Bu temelde başarı dileklerini ifade ediyoruz.

TC ve AKP'nin Suriye ve Rojava'da korktukları başlarına geldi

Faşist Türk ordusunun saldırılarına karşı Şehba ve Efrîn direnişi yeni Özgürlükçü ve Demokratik Suriye'nin temelidir. Bir süreden beri AKP-MHP faşizminin Şehba ve Efrîn sınırına büyük bir güç yığdığını ve sürekli saldırılarda bulunduğunu biliyoruz. Basına yansıyan günlük olaylar temelinde söz konusu saldırıları anlıyor ve öğreniyoruz. Kuşkusuz bu Rojavayê Kurdistan ve Demokratik Suriye sınırlarının içlerine dönük ilk TC saldırıları olmuyor. Aslında 2011'den bu yana AKP yönetimi ve TC devleti, Suriye'deki iç çatışmaların tam ortasında bulunuyor. Hatta denebilir ki bu çatışmaları yaratan, bunu günümüze kadar getiren, iç çatışmaya sokan birinci güç olma özelliğini taşıyor. Çünkü; bu çelişki ve çatışma dışarıdan pompalanarak yaratıldı. Arap sahasında gelişen halk direnişlerinin Suriye'ye de yayılarak demokratik bir Suriye'nin ortaya çıkmasına ve bu temelde Kürtlerin özgürleşmesine yol açacağını gören, anlayan TC devleti ve AKP hükümeti, bu çerçevede sözde Esad karşıtı ve düşmanlığı yapan bir noktaya geldi. Sınırlarını Suriye'den gelecek olan mültecilere sonuna kadar açtı. Toplumun büyük bir kesimini Türkiye'ye taşıyarak mültecilik yapmayı esas aldı. Diğer yandan resmi, gizli özel kuvvetlerini Suriye'de harekete geçirerek birçok faşist çete grubu örgütledi ve değişik yerlerde de bunları çatışmaya soktu. Bunları besleyip desteklediği gibi Suriye'de ortaya çıkan birçok faşist çete grubuna da gizli açık siyasi ve askeri destek verdi. MİT TIR'ları operasyonları biliniyor. Bu gizli ilişkileri ve desteği açığa çıkartan gazeteciler ihanet ile suçlandılar, ülkeden kovuldular ve hapse konular. Bu ilişkileri ve desteği ortaya çıkaran basın yayın organları kapatılıp, çeşitli cezalara uğratıldılar. AKP hükümeti böyle bir baskı sistemi ile Suriye'deki iç savaş ve çatışmayı körükleyen bir güç olduğunu gizlemeye çalışarak, yüzünü maskeleydi. Bütün bunlardan, Suriye'de uzun süreli bir iç çatışmanın olacağı ve buradan Rojavalı Kürtlerin yararlanmaması amaçlandı. AKP hükümeti ve TC devletinin tek korktuğu buydu ve dolayısıyla da çete grupları örgütleyerek erkenden Esad yönetimini düşürüp Suriye'yi uzun süreli bir çatışmaya girmekten alıkoymak ve Esad'sız bir Kürt düşmanı ve Kürt karşıtı yeni bir ulus devlet yönetimi oluşturmak istediler.

Fakat gerçekler AKP hükümetinin ve Tayyip Erdoğan'ın istediği gibi olmadı. Tersine hem AKP ve TC devletinin kirli ilişkileri açığa çıktı deşifre oldu hem de Suriye'deki iç çelişki ve çatışmalar derinleşerek devam etti. Böylece TC ve AKP'nin Suriye politikası ve planlaması daha baştan başarısız kaldı ve yenilgiye uğradı. AKP hükümeti Suriye'de bütün çabasına ve kirli ittifakla-

rına rağmen hedeflediklerini gerçekleştiremedi, başaramadı. Yenilgi üstüne yenilgi yaşadı. Suriye'deki savaş iç çelişki ve çatışmalara rağmen derinleşerek, uzayarak devam etti hem de böyle bir çelişkili ve çatışmalı durum en çok Kürtleri harekete geçirdi. Rojava halkı bu durumu değerlendirerek hızlı bir bilinçlenme ve örgütlenme ile bu duruma müdahale eden, kendi özgür ve özerk yönetimini sağlayan, kendi özgürlük güçlerini, savunma kuvvetlerini ortaya çıkaran bir gelişmeyi yaşadılar.

Kısaca Suriye ve Rojavayê Kurdistan'da yaşanan gelişmeler tam da Tayyip Erdoğan ve AKP hükümetinin korktuğu gibi oldu. Deyim yerindeyse korktukları başlarına geldi. Bunun üzerine ise baştan itibaren Esad yönetimine karşıtlığı ve çete gruplarını desteklemeyi giderek

diği Şehba ve Efrîn demokratik özerk bölgelerine dönük saldırılar yapıyor, tehditte bulunuyor.

Özellikle 5 Haziran'dan itibaren Reqa Operasyonu'nun başlamasının ardından AKP hükümeti de Şehba ve Efrîn sınırına güç yığdı. Ardından da uçak ve topçu saldırıları, zaman zaman da kara birliklerinin sınırı geçip demokratik özgürlükçü güçlere, YPG-YPJ'ye karşı düşük yoğunluklu saldırı yürütüyor. Burada Rojava Devrimi'ni tehdit var. Tıpkı 15 Eylül 2014'te DAİŞ'in Kobanê'ye saldırılması gibi bir tehdit var. Rojava Devrimi'ni bu sefer de Şehba ve Efrîn'den darbeleme var. Nitekim DAİŞ saldırdığı zaman da, Türk Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan da, "İşte Kobanê düştü düşüyor, sıra Efrîn'e gelecek" demişti. Kobanê düş-

asyonlarını engellemek, zayıf düşürmek, başarısız kılmak olduğu da tartışma götürmez bir gerçektir. Nitekim 5 Haziran'dan itibaren Reqa'yı Özgürleştirme Hamlesi başlayınca, Türk ordusu, AKP çeteleri Şehba ve Efrîn'e dönük saldırıları başlatır hale geldiler. Bir yerde Reqa'ya yürüyen özgürlük güçlerini arkadan vurmak, hançerlemek gibi uğursuz bir rol ve misyonu üstlendiler. Bu temelde Demokratik Suriye Güçlerini zayıflatmayı, dolayısıyla Reqa ve Şehba'yı özgürleştirme hamlelerini başarısız kılmayı hedefliyorlar. Bu da DAİŞ'i korumayı, yaşatmayı ve ömrünü uzatmayı istemek oluyor. Bu anlamda DAİŞ ve AKP'nin nasıl iç içe olduğu, bir olduğu, AKP'nin DAİŞ faşizminin ayakta kalması ve yaşaması için nasıl çok yönlü bir askeri, siyasi mücadele

Türk ordusunun ve DAİŞ'in Şehba'ya saldırısı karşısındaki tutumu herkes için bir turnusol kağıdı gibidir.

Türk ordusunun Şehba ve Efrîn'e dönük saldırıları karşısında takınılan tavır, gösterilen tutum açıkça ortaya konulması lazım. Bu temelde başta Şehba halkları, Efrîn halkı olmak üzere, tüm Rojava halkı, Kuzey Suriye Federasyonu'ndaki halkların Şehba ve Efrîn'e dönük saldırıları kendilerine, kendi varlık ve özgürlüklerine dönük saymaları gerekir. Buna karşı bir direnişi mutlaka geliştirmeleri gerekiyor.

TC'nin ve AKP'nin Şehba ve Efrîn'e dönük saldırıları karşısında sessiz ve seyirci kalınamaz. Kim sessiz ve seyirci kalırsa kendi varlığını ve geleceğini tehlikeye sokmuş olur. O halde TC ve AKP hükümeti yaptığı saldırılara karşı

Türk ordusu ve AKP faşizminin Şehba ve Efrîn'e dönük saldırısı soykırımcı, sömürgeci bir saldırıdır. Kürt varlığına ve Demokratik Suriye'nin yaratılmasına karşı bir saldırıdır. O halde Kürtlerin var olup özgür yaşayabilmeleri, özgür bir yaşama kavuşabilmeleri TC ordusu ve AKP-MHP faşizminin saldırılarının kırılmasından geçer. Bu saldırılar kırılmadıkça özgürlük ve demokrasi gerçekleşmez.

Rojava düşmanlığına, Rojava'ya dönük askeri müdahale haline dönüştürdüler. Nitekim 2016 yazında Cerablus ve Bab işgalini gündeme getirdiler. Çok önemli bir alanda Fırat'ın batı yakasında Halep'e giden yolu kontrol altına almak üzere ABD ve bazı güçler ile anlaşarak doğrudan Rojavayê Kurdistan ve Suriye topraklarını işgal ettiler.

AKP-MHP faşizmi DAİŞ faşizminin suç ortağıdır

Her ne kadar buna, Özgür Suriye Ordusu'nu güçlendirmeye ve "bunlar savaşarak alıyor, biz destek veriyoruz," gibi kılıf geçirmeye çalışsalar da gerçekte olan iki şey vardı: Cerablus-Bab hattını işgal eden Türk ordusuydu ve Türk özel kuvvetleriydi. İkincisi; DAİŞ ile savaşılmıyordu. Her şey DAİŞ ile anlaşma temelinde, DAİŞ'in bu alanları Türkiye'ye terk etmesi biçiminde bu alanlar ele geçiriliyordu. Efrîn ve Şehba saldırılarının arkasında böyle bir geçmiş ve arka plan var. Kuşkusuz buna Girê Spî'ye dönük saldırı ve tahrikleri de eklemeliyiz. En son 24 Nisan 2017'de gerçekleşen Qereçox saldırılarını da eklemeliyiz. Ki, Qereçox YPG-YPJ'nin karargahıydı. Rojavayê Kurdistan'ı koruyan, özgürleştiren ve bunu Demokratik Suriye'ye dönüştürmeye çalışan büyük savaşçı gücün karargahıydı. TC faşizmi böyle bir karargaha saldırıca kadar gözü dönmüş ve savaşçı bir tutumu gösterebildi. Şimdi buna paralel Cerablus ve Bab işgaliyle Cizîrê ve Kobanê kantonlarından kopardığı, ayrır-

medi, direndi ve büyük bir zafer kazandı. Bu zafer DAİŞ'e karşı olduğu kadar TC ve AKP faşizmine karşı kazanılmış büyük bir zaferdi. Bu zaferin etkisiyle Demokratik Suriye'nin önü açıldı. Rojavayê Kurdistan özgürleştiği gibi aynı zamanda Demokratik Suriye'yi de yaratmanın bir karargahı, bir kurtarılmış alanı haline geldi. Kürt direnişi, YPG-YPJ direnişi, DAİŞ'e karşı direniş bütün dünyada, Avrupa'da, Amerika'da bütün insanlık nezdinde büyük bir etkiye bulundu. Taraftar kazandı. Dünyanın dört bir yanından gençler gelip YPG-YPJ saflarına katılarak direndiler, şehit düştüler. Rojava Devrimi ve Demokratik Suriye Devrimleri birer enternasyonalist devrim haline geldiler. Özgür insanlığın nabzının attığı birer sahaya dönüştüler. Bu, TC ve AKP faşizmini ciddi biçimde zorladı. Güneyden kuşatılmasını ve Ortadoğu ile ilişkisinin kesilmesini ifade etti.

İşte böyle bir gelişme ortamında Kürt düşmanlığı AKP-MHP faşizmini Şehba ve Efrîn'e saldırttı kıldı. Nasıl ki 2014 Eylül'ünde Kobanê'yi zayıf halka gördüyse şimdi de Efrîn ve Şehba'yı zayıf halka görüyor ve saldırıyor. Oradan Rojava Devrimi'ni darbelemek, zorlamak, ezmek ve tasfiye etmek istiyor. Bu anlamda amacı tehlikelidir, kötüdür. Kürt soykırımını sadece kendi sınırları içinde yürütmüyor, dikkat edilirse sınırları dışında da Rojavayê Kurdistan'da da yürütmek istiyor. Fakat bütün bunlarla birlikte, böyle bir saldırının önemli bir amacı da Reqa ve Dêra Zor'a dönük özgürleştirme ope-

inde olduğunu ortaya koyuyor. Bunu herkese gösteriyor. Bundan daha açık bir ifade, tanıklık olmaz.

TC ve AKP hükümeti yaptığı saldırlara karşı misliyle cevap almalıdır

Aslında bir yerde AKP-MHP faşizmi, DAİŞ faşizminin suç ortağı olduğunu göstermiş ve suç ortağı olarak yakalanmış oluyor. İşin esası ve özü budur. AKP-MHP faşizmi Şehba ve Efrîn saldırılarıyla aslında DAİŞ'in ömrünü uzatmaya, onu daha fazla yaşatmaya, böylece Suriye politikasında etkili olmayı sürdürmeye çalışıyor. Bu net ve çok açık bir durumdur. O halde böyle bir saldırı karşısında sessiz kalınamaz. TC devletinin ve AKP faşizminin saldırıları ve DAİŞ'i korumak için yönelttiği saldırılar cevapsız bırakılamaz, mazur görülemez. Çok tehlikeli ve insanlık dışıdır. Kürt düşmanı DAİŞ faşizmini koruma amaçları var. Bu amaçların gerçekleşmesine asla izin verilemez, müsamaha gösterilemez. O halde kendine demokratım, devrimciyim diyen, demokratik Suriye'den yana olan, dünyada DAİŞ'e karşı olan herkes AKP-MHP faşizminin Efrîn ve Şehba'ya dönük saldırılarına karşı çıkmak durumundadır. Bunu sadece sözlü olarak değil, fiili olarak, askeri ve siyasi bakımdan AKP-MHP faşizminin saldırılarına karşı çıkarak göstermek durumundalar. Demokrat olmanın, DAİŞ karşıtı olmanın tek ölçütü budur. Bu bakımdan da aslında AKP hükümetinin,

misliyle cevap almalıdır. Bu saldırılar karşılıksız kalmamalı, saldırıları kıracak bir direniş her düzeyde gösterilmelidir. Toplum ayağa kalkmalı; bu taciz, tecavüz sistemi karşısında ayağa kalkmalıdır. Demokratik Suriye Güçleri, yine Rojava Özgürlük Güçleri ve YPG/YPJ bu saldırılara karşı aktif misilleme ile cevap vererek AKP-MHP faşizminin saldırılarını kırıp umutlarını, planlamalarını, hesaplarını boşa çıkarmalıdır. Mutlaka demokratik Suriye'yi savunan bir sonucu ortaya çıkarmalıdır. Her türlü saldırganlığı kırarak özgür toprakları mutlaka savunabilmelidir. Burada herhangi bir duraksama, tereddüt söz konusu olamaz.

En temel meşru savunma hakkı budur. Türk ordusu ve AKP faşizminin Şehba ve Efrîn'e dönük saldırısı soykırımcı, sömürgeci bir saldırıdır. Kürt varlığına ve Demokratik Suriye'nin yaratılmasına karşı bir saldırıdır. O halde Kürtlerin var olup özgür yaşayabilmeleri, özgür bir yaşama kavuşabilmesi TC ordusu ve AKP-MHP faşizminin saldırılarının kırılmasından geçer. Bu saldırılar kırılmadıkça özgürlük ve demokrasi gerçekleşmez. Bu bakımdan da Rojava Özgürlük Güçleri'nin temel görevi; bu saldırılara karşı gerekli savunma tedbirlerini almak ve her türlü saldırı girişimine karşı misliyle cevap vererek, devrimci misilleme hakkını kullanarak faşizmi darbeleyen, Demokratik Suriye ve Özgür Kürdistan'ı savunarak ortaya çıkarmayı bilmelidir.

Reqa'nın özgürleşmesi Kuzey Suriye ve tüm Suriye için yeni bir sayfa açacaktır

Sabri Ok

Ortadoğu'da yaşanan son gelişmeler Kürdistan Devrimi ve Kürt sorunu eksenli olmaktadır. Kürdistan Devrimi ve Kürt sorunu, Ortadoğu dengelerini zorlamakta, Demokratik Suriye'nin geleceğine yön verecek olan Rojava Devrimi, Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu hedefini gerçekleştirmeye dönük yapılan komün seçimleriyle, önemini ve ağırlığını ortaya koymaktadır. Bakurê Kurdistan'da da fedai ruhla yürütülen mücadele, AKP-MHP faşist devletini hem içte hem dışarıda ciddi biçimde zorlamaktadır. Rojhilatê Kurdistan'da serhildanlar gelişmekte, Başûrê Kurdistan'da ise referandum temel gündem olmuştur. Başûrê Kurdistan'da yapılan referandumun hem paradigmasal hem de zamanlaması ve KDP'nin kendi başına böyle bir karar vermesi ayrı bir tartışma ve değerlendirme konusu olmakla birlikte, genel olarak Kürdistan'ın dört bir yanında Kürdistan Devrimi ve Kürt sorunu Ortadoğu'nun gündemini belirleyen bir düzey kazanmıştır. 20. yüzyılın ilk çeyreğinde dizayn edilen Ortadoğu'da, kadersiz, öncüsüz, sahipsiz ve örgütsüz bırakılan Kürt halkı, 21. yüzyılın ilk çeyreğinde Ortadoğu halklarının özgürlüğüne ve Ortadoğu'nun demokratikleşmesine öncülük etmektedir. Bunda, Kürt Halk Önderi Rêber Apo'nun 40 yılı aşkın kesintisiz ve sürekli büyük bir direniş ve emekle ördüğü ve geliştirdiği mücadelenin belirleyici bir rol oynadığı kesindir. Bütün bu gelişmelerin, partimizin ve halkımızın; sadece partimizin ve halkımızın değil, aynı zamanda tüm insanlığın ve Ortadoğu halklarının en büyük onuru olduğu kadar, görev ve sorumluluklarını da artıran devrimsel gelişmeler olduğu açıktır.

Ortadoğu'nun tüm tarihsel, toplumsal, kültürel ve inancaşsal sorunları Suriye'de düğümlenmiş gibidir. Suriye'de altı yılı aşkın bir süredir çok yoğun ve çok yönlü bir savaş sürmektedir. Savaşın sonu ve şekillenecek olan yeni Suriye kuşkusuz Ortadoğu üzerinde büyük bir etki yapacaktır. Bu nedenle Suriye bugün çok müdahaleli, çok çelişkili ve birden fazla güçlerin müdahil olduğu bir savaş alanı durumundadır. Başını ABD'nin çektiği uluslararası koalisyon güçlerinin 'DAİŞ'e karşı mücadele' adı altında Rojava ve Kuzey Suriye'de giderek konumlandıkları bir gerçekliktir. DAİŞ'ten sonra koalisyon güçlerinin Suriye üzerinde Rojava ve Kuzey Suriye'ye ilişkin nasıl bir politika izleyecekleri konusunda şimdiden kesin bir şey belirtmek henüz mümkün değildir. Kesin olan şudur ki; ABD ve koalisyon güçleri, Suriye'nin geleceğini tek başına Rusya, İran ve Rejim güçlerine bırakmayacaklardır. Ancak Kürtlerle ve QSD, YPG güçleriyle DAİŞ'e karşı verdikleri ortak mücadelenin DAİŞ'ten sonra askeri, siyasi ve ekonomik alanda nasıl bir boyut kazanacağı ya da bu tür ilişkileri geliştirip geliştirmeyeceği konusunda da net bir şey söylemek oldukça zordur. ABD ve koalisyon güçleri, DAİŞ'e karşı ortak mücadele esprisiyle hem zaman zaman Rejim, İran ve Rusya'ya karşı tutum geliştirmişlerdir hem de AKP-MHP

❖ **Reqa Hamlesi, Demokratik Kuzey Suriye ve Suriye'nin geleceği açısından son derece önemli bir role sahiptir. Zira Reqa, DAİŞ çetelerinin başkentiydi. DAİŞ'i başkentinde yenilgiye uğratacak olan QDS, YPG ve YPJ güçleri, şüphesiz ki bundan sonra gelececek siyasi müzakereler sürecinde Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nun elini ve iradesini oldukça güçlendirecektir. Reqa'nın özgürleştirilmesinden sonra DAİŞ tarihsel bir yenilgi alacak ve tamamen yok olacaktır.**

devletine karşı belli bir tutum ortaya koymuşlardır.

Uluslararası güçlerin PKK konusunda her zaman bir hesapları vardır

DAİŞ faşist çetelerinin tam olarak tasfiye edilmesinden sonra koalisyon güçleri, NATO'nun bir üye devleti ve ABD'nin sağlam bir ittifak gücü olan Türk devletiyle bugüne kadar olduğu gibi çelişkili bir ilişki mi geliştirirler yoksa Kürtlerle, YPG ve QSD güçleriyle olan ilişkilerin yönü Türk devletine doğru mu evrilir, bu belli değildir. ABD ve koalisyon güçlerinin bu konuda tutum belirlemesi üzerinden Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nun askeri ve siyasi alanda atacağı adımlar ve ulaşacağı güç düzeyi muhakkak etkili olacaktır. Aslında tüm ilişkiler, ilişki-çelişki diyalektiği üzerinde gelişmektedir. Ortada stratejik ortak hedefler, ilkeler, ortak paradigmalara gibi olgulardan söz etmek oldukça zordur. Değişken bir zeminde var olan dengelerin hızla değişmeye açık olduğu bir ortamda hesapta olan ve olmayan, görülen ve görülmeyen birçok olgunun ve gelişmenin ortaya çıkması her zaman olasıdır. Burada önemli olan Rojava Devrimi'nin Demokratik Suriye Federasyonu'nda ısrar etmesi Kürt, Arap, Hristiyan birliğini güçlendirmesi, askeri ve siyasi gücünü büyümesidir. PKK'nın bütün bu gelişmelerde çok önemli bir rol oynadığı kesindir. Uluslararası güçlerin PKK konusunda her zaman bir hesaplarının olduğu da bir gerçektir. PKK'ya karşı Rojava'yı tanıma planı tehlikeli bir plan olduğu kadar, çeşitli güçler tarafından gündeme konulması mümkündür. PKK'nın ideolojik, paradigmasal ve moral değerlerinin etkisinden arındırılmış bir çözüm, en tehlikeli politika. PKK'ya rağmen bir kabullenme, PKK'ya rağmen Rojava'da bir çözüm aynı Türk sömür-

geciliğinin politikasıdır. Klasik böl, parçala, yönet politikasıdır. Daha da ötesi Bakurê Kurdistan'da her türlü soykırımı mübah görüp, özgür Kürt'ün tasfiye edilmesi üzerinde geliştirilen bir politikadır. Bakurê Kurdistan'da Kürt halkının özgürlüğüne, demokratik özgür statüsüne yönelik her türlü özel ve kural dışı savaş, bunun yanında Rojava'da çözüm ve statüyü kabullenme politikaları; komplot düzeyinde, çok kirli ve haince politikalar. Şimdiden gündemimizi belirleyen bu tür gelişmelerin olduğunu net biçimde söylemek zor olsa da, bunun ibarelerinin olduğunu belirtmek de yanlış olmayacaktır. Tam da bu noktada ideolojik-ilkesel duruş, Kürdistan'ın dört parçasındaki gelişmeleri diyalektik bir perspektifle belirlemek ve buna göre tutum ve politikalar geliştirmek oldukça önemlidir.

Suriye rejiminin en azından şimdilik tasfiye olmaktan kurtarıldığı bir olgudur. Bunda başta Rusya olmak üzere, İran ve Hizbullah'ın belirleyici rol oynadığı bir gerçekliktir. İran'ın, Suriye rejimi üzerinde ideolojik ve manevi etkisi güçlüdür. İran, Irak, Suriye, Lübnan, Yemen ve Bahreyn'deki konumu itibarıyla kendisini halen Ortadoğu'nun belirleyici bir gücü olarak görmektedir. Halkların demokrasi ve özgürlük mücadelesi karşısında köklü bir demokratik dönüşüm olmadan, Rojhilat'ta Kürt sorununun varlığını ve çözümünü kabullenmeden İran'ın bu minvalde ne kadar ayakta kalacağı tartışmalıdır. Ancak konjonktürel olarak belirttiğimiz bu alanlarda ve özellikle Suriye rejimi üzerinde etkili olduğu doğrudur. İran, Rejim'in varlığını korumasında ne kadar etkili bir rol oynadıysa Suriye rejiminin Rojava ile diyalog ve müzakereye kapalı olmasında da o kadar olumsuz bir rol oynamıştır. Bunun nedenleri bilinmektedir. İran, faşist DAİŞ çetelerinin tasfiyesinden sonra yeni Suriye üzerinde ne kadar etkili olur; verilen mücadele bunun içindir.

Rusya'nın sarıldığı tek alan Suriye kalmıştır

Rejim'in korunması ve itilaf güçlerinin tasfiye sürecine girmesinde, asıl belirleyici rolü olan Rusya'dır. Rusya bu süreçte ve bu mücadeleye faturası ağır büyük bedeller pahasına da olsa tüm gücüyle yüklenmiştir. Bunun da nedenleri bilinmektedir. Ortadoğu'daki tek üssü Suriye'de bulunan Rusya'nın çıkarları açısından böyle bir politika izlemesi anlamlıdır. Fakat Rusya'nın Rojava'da Kürtlerin özgür ve demokratik statü sahibi olması, yine buna bağlı olarak Demokratik Suriye Federasyonu'na nasıl yaklaşacağı büyük önem taşımaktadır. Rusya, reel sosyalizm zamanında ne Ortadoğu gerçekliğini doğru okuyup, doğru çözümleyebildi ne de Kürtleri doğru görüp, doğru yaklaşan bir politika sahibi oldu. Reel sosyalizmin bir Kürt politikası yoktu demek yanlış olmayacaktır. Bu durum hem Kürt halkını olumsuz etkilemiştir hem de reel sosyalizmin Ortadoğu'da zayıf ve edilgen olmasına sebep olmuştur. Üstten müdahalelerle toplumsal dönüşümün sosyalizme doğru evrilebileceğine inanan Sovyetler, bu politikasında ne Mısır'da ne Irak'ta ne de başka bir yerde başarılı olmuştur. Zaten kendisi tasfiye olmaktan kurtarılamayan reel sosyalizmin belirttiğimiz kapsamda ve doğrultuda sağlıklı bir politika geliştirmesi mümkün olamazdı. Sonuçta; Rusya'nın sarıldığı tek alan Suriye kalmıştır. Eğer Rusya reel sosyalizm döneminde olduğu gibi Kürtlerin dostluğunu kazanmayan, Kürtleri yine yok sayan bir politikada ısrar ederse, bunun Kürtler üzerinde kuşkusuz bir etkisi olabilir ancak büyük kaybedecek olan Rusya olacaktır. Rusya, Kürtlerle ilişkiler konusunda bugüne kadar hesaplı ve ihtiyatlı bir politika izlemiştir. Ne Kürtleri hedeflemiş ne de tam destek vermiştir. Asıl önemli olan bundan sonra izleyeceği politika olacaktır. Söylemde

her ne kadar demokratik yeni Suriye konusunda olumlu görülüp Demokratik Suriye Federasyonu'nu açıktan reddeden bir tutum sahibi değilse de destekleyen bir pozisyonu da yoktur. Rusya'nın durumunu da netleştirecek ve belirleyecek olan, Rojava Devrimi'nin örgütlenme düzeyi ile doğru politika ve diplomasi geliştirme düzeyi, yine askeri-savunma gücü olacaktır.

Bilindiği üzere ne Suriye'de ne de Rojava ve Kuzey Suriye'de askeri, siyasi ve idari anlamda henüz tamamlanan ve bitmiş olan bir şey yoktur. Var olan her şey halen yarımdır. Tüm güçler kendi cephesinde kazanımlarını kalıcılaştırmanın ve genişleterek büyümenin mücadelesini vermektedirler. Idlib, Reqa ve Dêra Zor'daki gelişmeleri bu bağlamda değerlendirmek gerekir. Astana görüşmelerinden sonra Rusya, İran ve TC sömürgeci devleti Idlib'e ortak askeri güç gönderme konusunda anlaşmalarını belirttiler. Rusya ve İran'ın tutumu bilinmektedir ve anlamlıdır. AKP-MHP devletinin tüm politikalarının Rojava ve Kürt eksenli olduğu da bilinmektedir. AKP'nin Heleb'te ittifaklarına yaptığı ihanet karşılığında Bab'a yerleştiği bir gerçekliktir. Idlib'de aynı politika ile Ruslara ve Rejime taviz vererek Efrin ve Şehba üzerinde etkili olma politikasını esas alması mümkündür. İşgalci Türk devletinin Suriye toprakları üzerinde uzun sürede kalıcı olması zordur. Halen tüm çabası Demokratik Suriye Federasyonu'nu engellemek içindir. Bunun için Efrin ve Şehba'da bir saldırı, işgal ve savaşı göze alabilirler mi? Bu gelişmelere bağlı olacaktır. Koalisyon güçlerinin buna olanak ve onay vermeleri zor görünmektedir. Aynı şekilde Rusya buna olanak ve onay vermezse TC böyle bir işgal savaşına kolay girişmeyecektir. Kuşkusuz ne koalisyon güçlerine ne de Rusya devletine dayanarak bir rahavet içine girmek kabul edilemez. Zira bu güçlerin çıkarları için yapmayacakları şey yoktur. Ama Rojava Devrimi de bir güçtür. Bunun politikasını ve müzakeresini kuşkusuz hem kararlı hem de yaratıcı biçimde yürütecektir. Gerektiğinde Rusya ile de, gerektiğinde koalisyon güçleri ile de gelişmelere göre günlük, dönemsel ve uzun süreli ilişki ve ittifaklar geliştirmekten çekinilmeyecektir. Buradan esas ve önemli olan devrimin kendi özgücüne dayanması ve her türlü olasılığa karşı her düzeyde hazırlıklı ve donanımlı olmasıdır.

Halkların gerçek özgürlüğünü sağlayacak olan Demokratik Ulus perspektifidir

Her çelişki, çatışma ve savaşın, ideolojik bir temeli ve yansıması, politik bir hedefi ve amacı vardır. Güçler, ideolojik ve siyasal hedefler bakımından birbirlerinden oldukça uzak ve çatışmalı durumdadırlar. Koalisyon güçlerinin ve uluslararası siyasetin özgürlük, gerçek demokrasi, Ortadoğu'nun gerçekten demokratikleştirilmesi vb konularda büyük bir amaç ve sorunlarının olduğunu düşünmek saflık olur. Dolayısıyla bu güçler ile ne halklar ve topluluklar gerçek özgürlüklerine kavuşurlar ne de Ortadoğu demokratikleşir. Aynı durum Rusya için de geçerlidir. Bunlar için çıkarları her şeyin önündedir. Türk sömürgeciliği, İran ve

Suriye rejimleri vb bölgesel ulus devletçi oligarşik-faşist rejimlerin; daha ilkesiz, politik ahlak adına hiçbir şeyleri olmayan, sırf diktatörlüklerini yaşatmak adına her türlü milliyetçiliği kışkırtan, körüklüyen ve örgütleyen bir politikanın sahibi oldukları bilinmektedir. Bütün bunlara karşı halkların ve toplulukların gerçek özgürlüğünü, demokratik, özgür yaşamını sağlayacak olan Demokratik Ulus perspektifidir. Rojava Devrimi'nin Demokratik Kuzey Suriye projesi kapsamında; Arap, Kürt, Hristiyan halklarını, tüm inanç ve kesimlerini demokratik özgür yaşam adına bir araya getirmesi muhteşem bir gelişmedir. Selahaddin Eyyubi'den bu yana Ortadoğu'da böyle bir gelişme ilk kez Rojava Devrimi'nde, Kuzey Suriye Federasyonu'nda yaşanmaktadır. Kürtler, Araplar, Hristiyanlar, Çerkezler, Türkmenler aynı amaçla ortak düşmana karşı birlikte kan dökmekte, kanları birbirine karışmakta, birlikte mücadeleyi yükseltmektedirler. Etnik ve mezhepsel milliyetçiliğin güçlü olduğu, her türlü milliyetçilikler adına halkların ve toplulukların birbirlerini boğazladığı bir ortamda Rojava ve Kuzey Suriye'deki bu muhteşem durum gerçekten büyük heyecan vericidir. Daha dün kadar Kürt'ün Arap'a, Arap'ın Kürt'e, herkesin herkese büyük öfke ve düşmanlık beslediği Kuzey Suriye'de şimdi ortak acılar, ortak sevinçler, ortak gelecek yaşanmaktadır. Kuzey Suriye'deki bu küçük ama anlamlı resim Ortadoğu'ya oturtulduğunda Ortadoğu'nun bin yıllar sonrasında tekrar kendi öz kimliğine nasıl kavuştuğu ve öz kökleriyle nasıl buluştuğu daha iyi görülecektir. Halklar ve topluluklar arasındaki köklü, dinamik ve demokratik ilişkiler, demokratik ve özgür yaşamın inşası bu temelde olmaktadır. Sömürgeci Türk devletinin Arap aşiretlerini Kürtlere karşı kışkırtma ve örgütleme çalışmaları beyhudedir, sonuç vermeyecektir. Suriye rejiminin benzer çabaları yoğun olsa da savaşta ortak kanlarını döken halklar buna olanak tanımamaktadır. İran devletinin Şia eksenli örgütlediği güçler Heşd-i Şabi vb oluşumlar çok yaygın ve yoğun çalışmalarına rağmen bu güçler de amaçlarına ulaşamayacaktır. Demokratik ve özgür yaşamın onurunu, güzelliğini her bakımdan umut ve gelecek vaat eden Demokratik Ulus paradigmasını anlayan, gören ve inanan Kürt, Arap ve Hristiyan halklar, büyük bedellerle kazandıkları askeri sonuçları büyük bir kararlılık ve inançla siyasi ve idari örgütleme ve inşaa yolunda gayret sarf etmektedirler.

Arap ve Kürt milliyetçi damarıyla oynamak!

Savaş kadar öğretici bir şey yoktur. Yalanı, dolanı, demogojiyi, doğruyu ve gerçeği de bütün çıplaklığıyla ortaya çıkarmaktadır. Halkları birbirine bağlayan, sevgi ve güven ilişkileri geliştiren de, büyük bedel ve direnişlerle ortaya çıkan sonuçlar olmaktadır. Rojava'da ve Kuzey Suriye'de bütün halkların kaderleri ve gelecekleri birdir ve birbirine bağlanmıştır. Omuz omuza direnerek savaşan bu halklar, demokratik bir Suriye yaratmak ve böyle bir Suriye'de Demokratik Kuzey Federasyonu'nda ortaklaşmak konusunda kararlıdır. Bunun sağlam temelleri atılmıştır. Kuşkusuz Arap milliyetçi damarıyla oynayan, "daha dün kadar kimliksiz olan bu Kürtler nasıl size yöneticilik yapar, nasıl Kürtlerle olursunuz" yalan ve demogojisi üzerinden propaganda ve çalışma yürüten güçler az değildir. Aynı şekilde PDK-S ve ENKS çevrelerinin Kürt milliyetçi damarıyla oynayarak "genç Kürt oğullarının ve kızlarının Reqa, Tebqa ve Dêra Zor'da Araplar için savaşarak ölmelerinin ne anlamı vardır" biçiminde kirli ve provokasyon amaçlı propaganda ve çalışma yürüten kişi ve kesimler de

az değildir. Milliyetçilik üzerinden halkları birbirine düşürüp, halkların geleceğini karartan güçlerin bunun için politik ahlaktan uzak her türlü maddi imkanları seferber ettikleri görülmektedir. Ne var ki, gündemi belirleyen ve gelişmelere yön veren bu sorumsuz ve sorunlu güçlerin yalan, hile ve provokasyona dayalı yürüttükleri çalışmalar değil, halklarımızın ortak demokratik iradeleri, mücadeleleri ve Demokratik Ulus perspektifi olmaktadır. Savaşın yarattığı ekonomik, sosyal sorunlar karşısında var olan tüm imkanları

kaktır. Yer altına çekilmiş küçük birimler halinde olası bazı eylemleri her zaman mümkün olabilir. Fakat bu DAİŞ çetelerinin Demokratik Kuzey Suriye ve Suriye'nin gündeminden çıkmadığı anlamına gelmeyecektir. Bunun da anlamı şudur ki; Reqa'nın özgürleştirilmesinden sonra Suriye'de yeni bir süreç başlayacak, yeni bir sayfa açılacaktır. Bu süreç şimdiye kadar verilen savaşın kalıcı bir siyasi çözümle sonuçlanması süreci olacaktır. Şüphesiz bu süreçte birçok gel-git, iniş-çıkış, yoğun ve sert müca-

Rojava Devrimi bir kadın devrimidir

Net olan şudur; Reqa'da özgürleşmeye doğru gidilmektedir. Belirttiğimiz gibi bu Suriye ve Kuzey Suriye için yeni bir başlangıç, yeni bir süreç, yeni bir sayfa niteliğindedir. Siyasi müzakereler sürecinde makas giderek daralmış, tarafların konumu ve niteliği netleşmiştir. Belirleyici olan Rejim tarafı ile Demokratik Kuzey Suriye iradesidir. Bu iki taraf ara-

mayen, katıksız bir tutum sergileyen güçler kadar, değişen ve mevcut duruma göre yeni politikalar geliştirmek isteyen taraflar da olmaktadır. Bunların kendi içlerindeki mücadeleleri ne düzeydedir, nasıl bir minvalde gelişir bilemeyiz. Ancak eski BAAS rejimi, ulus devletçi zihniyette ısrar ederse bunun sonucu kaçınılmaz savaş olacaktır. Böyle olması durumunda buna göre hazırlıklı olmak da yaşamsal önemdedir. Sorunları diyalog ve müzakere yöntemiyle değil de savaşla çözme olasılığı gündemleşirse bu savaşın kapsamının ne olacağı, nereden duracağı ve kimleri katacağı konusunda şimdiden bir şey söylemek zor olsa da, savaşan sadece Rejim güçleri ve Kürtler olmayacaktır. Suriye rejimi tüm referanslarını tüketmiştir. Halklara ve topluluklara demokrasi, özgürlük, huzurlu ve standartları yüksek bir yaşam biçimini sunması mümkün değildir. Tek amacı, her türlü yönetime başvurarak ömrünü uzatmak olacaktır. Bu akıl ve bu politika rejimi kesinlikle başarıya götürmez. Buna karşılık Demokratik Suriye Federasyonu ve güçlerinin avantajları, rezervleri ve referansları yüksektir. Eşitlik, kardeşlik, demokrasi ve özgürlük tabii ki tüm halklar ve inançlar için cezbedici argümanlardır. İlk kez özgür yaşam, demokratik birliktelik gelişmektedir. Etnik, dinsel ve cins milliyetçiliği yerle bir olmaktadır. Halkların bundan mutluluk, heyecan ve güven duymaması mümkün değildir. Toplumun yarısı kadınlardır. Ne Ortadoğu tarihinde ne dünyada Rojava ve Kuzey Suriye Devrimi şahsında hiçbir yerde kadın bu düzeyde özgürleşmemiş, bin yılların prangalarını kıramamış, irade alamamış, devrime yön verememiştir. Oysa Rojava Devrimi bir kadın devrimidir. Özgür kadın, devrimin her alanında ve her yerinde öncü rolünü oynamaktadır. Arap kadınları devrimle ve özgürlük bilinciyle dünyaya yeni gelmiş gibidirler. Mücadeleye katılım ve ilgileri yüksektir. Kadını özgürleşmiş toplulukların, demokrasi bilinciyle, demokratik ve ortak bir yaşamda birleşmemeleri düşünülemez. Kürt, Arap ve Hristiyan halklarının demokratik özgür iradesi Kuzey Suriye ve Suriye ile sınırlı kalmayıp, demokratik Ortadoğu'nun gerçekleşmesinde öncü rolünü oynamaktadır. Bu anlamda mücadeleci tüm halklar ve topluluklar Rêber Apo'nun Demokratik Ulus paradigmasında birleşmekte ve güçlenmektedirler. Kuzey Suriye Devrimi böyle bir tarihsel anlama sahiptir, yenilmezliği de bundandır.

Kuzey Suriye'de tarihte ilk kez demokratik özgür seçimler gerçekleşmiştir. Üç bini aşkın komün için on bini aşkın aday ortaya çıkmıştır. Kürt, Arap, Hristiyan, bütün inanç ve topluluklar birlikte seçime gitmişlerdir. Seçimlerin demokratik, güvenli ve yüksek katılımı gerçekleşmiş olması, Kuzey Suriye'nin tüm halkları için büyük bir onur ve başarı olarak görülmelidir. Komün seçimleri daha sonra gerçekleşecek olan kanton ve Kuzey Suriye Federasyonu seçimlerinin harcı niteliğindedir. Komün seçimlerine gösterilen ilgi, seçimlere katılım düzeyi, kanton ve federasyon seçimlerinin ne kadar anlamlı ve değerli olduğunu ortaya koymaktadır. Kuzey Suriye halkları bir taraftan öz savunmalarını geliştirerek her türlü saldırı ve tehditlere karşı hazırlık ve donanımlarını yükselterek, öbür yandan kendi demokratik idari sistemlerini inşa etmenin büyük heyecan, mutluluk ve coşkusunu yaşamaktadırlar. Demokratik Ulus perspektifinin Kuzey Suriye'de pratikleşerek anlam bulması, Ortadoğu'nun demokratikleşmesi için aralanan kapı niteliğindedir. Zorlukları ve ödenmesi gereken bedeller ne olursa olsun bunda ısrarlı olduğu kadar, tüm Suriye halkları ve Ortadoğu halklarının kazanacağı kesindir.

◆ **Kuzey Suriye'de tarihte ilk kez demokratik özgür seçimler gerçekleşmiştir. Üç bini aşkın komün için on bini aşkın aday ortaya çıkmıştır. Kürt, Arap, Hristiyan, bütün inanç ve topluluklar birlikte seçime gitmişlerdir. Seçimlerin demokratik, güvenli ve yüksek katılımı gerçekleşmiş olması, Kuzey Suriye'nin tüm halkları için büyük bir onur ve başarı olarak görülmelidir. Komün seçimleri daha sonra gerçekleşecek olan kanton ve Kuzey Suriye Federasyonu seçimlerinin harcı niteliğindedir.**

eşit ve kardeşçe paylaşım, yaşamsal ihtiyaçları birlikte karşılamaya vermiş olduğu güven son derece önemlidir. Şu anda Rojava'da ve Kuzey Suriye'de yine Efrîn'de yüz binlerce göçmen kamplarda barındırılmaktadır. Tarihte ilk kez göçmen Arap topluluğunun ekme, su, sağlık vb ihtiyaçlarını karşılamak üzere Kürtler kantonlarında ve şehirlerinde yardım çadırlarını açmış, imkanlarını bu kamplarda yaşayan insanlarla paylaşmışlardır. Bu temelde Demokratik Ulus perspektifi daha örgütlü ve güçlü bir şekilde halklara taşınırsa, halklar bilinçlendirilip örgütlendirilse bundan daha büyük bir irade ve bundan daha yenilmez bir güç olmayacaktır. Rojava Devrimi ile birlikte işgalci Türk ordusuna karşı, DAİŞ faşist çetelerine karşı ve Kuzey Suriye üzerinde tehdit oluşturan bütün güçlere karşı Arap, Kürt ve Hristiyan halklarının ortak mücadelesi, demokratik ve özgür geleceği ortak güvencesi olmaktadır. Savaş koşulları gibi en zor zamanlarda halklar arasında oluşan ve gelişen Demokratik Ulus bilinci ve örgütlenmesi Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nun sağlam temellerini oluşturmaktadır.

Reqa Hamlesi, Demokratik Kuzey Suriye ve Suriye'nin geleceği açısından son derece önemli bir role sahiptir. Zira Reqa, DAİŞ çetelerinin başkentiydi. DA-

deleler olabilecek ve kalıcı siyasi çözüm dediğimiz durum hemen bugünden yarına olmayacaktır. Belirttiğimiz gibi, bu da bir süreçtir. Bu süreçte AKP-MHP devletine bağlı paravan güçlerin alt düzeyde, sınırlı bir etkileri olabilir. Süreci belirleyecek asıl taraflar ise, Demokratik Kuzey Suriye güçleriyle Rejim güçleri olacaktır. Dêra Zor'daki durum da buna bağlı değerlendirilmek durumundadır. DAİŞ çetelerinin Dêra Zor'da fazla direnme şansı bulunmamaktadır. Zaten Dêra Zor şimdiden bir tarafta Demokratik Suriye Güçleri tarafından, diğer yandan Rejim güçleri tarafından kuşatılmış durumdadır. Demokratik Suriye Güçleri'nin amacı ve hedefi Dêra Zor'da suyun beri tarafını tümenden özgürleştirip denetim altına almaktır. Bu Şedadê, Heskê, Qamişlo ve genel olarak Cizîrê'nin güvenliği açısından gerekli ve zorunludur. Petrol ve doğalgaz yataklarının en zengin olduğu bir bölgedir. Buna karşılık Rusya, Rejim güçleri ve İran'ın hedefi ise suyun beri tarafını da denetim altına almaktır. Bunun da iki amacı vardır. Birincisi; Suriye'nin yüzde 40 oranında petrolünün olduğu bu sahayı kontrol altına almak, böylece ileriki süreçte Heskê ve Şedadê üzerinde baskı oluşturmak. İkincisi ise; Güney'de Heşd-i Şabi ile birleşmektir.

sındaki sorunlar ve çelişkiler iki yol ve yöntemle çözüme kavuşturulabilmektedir. Bu yol ve yöntemlerden birincisi; siyasi diyalog ve müzakeredir. İkinci yol ve yöntem ise; çatışma ve savaştır. Üçüncü bir seçenek bulunmamaktadır. Demokratik Kuzey Suriye iradesinin, idaresinin amacı; var olan tüm sorunları Rejim'le diyalog içinde siyasi yöntem ve müzakere yoluyla çözmektir. Doğru olan da budur. Bunun için Demokratik Kuzey Suriye yönetimi hazır ve üzerine düşen görev ve sorumluluklarını yerine getirecektir. İster Rusya, isterse Amerika ve koalisyon güçleri olsun buna hizmet eden çabalar olumlu değerlendirilecek ve olumlu karşılık verilecektir. Ancak siyasi diyalog ve müzakere yöntemiyle sorunlar çözülmezse, ikinci seçenek olarak Rejim'le çatışma ve savaşa göre hazırlanmak da kaçınılmaz bir zorunluluktur. Dolayısıyla birçok gelişme Suriye rejiminin göstereceği tutuma bağlıdır. Suriye rejimi altı yılı aşkın bir iç savaştan sonra Suriye'nin kuzeyinde ve Rojava'da gerçekleşen devrimden sonra halen hiçbir şey değişmemiş gibi bir politikada ısrar ederse, bunun çözüme hizmet etmeyeceği açıktır. Eski politikada ısrar etmek ne Kürtler ne Araplar ne Aleviler için doğru ve yararlı bir durumdur. Alevi topluluğunun korkusuz, güvenceli, demokratik ve özgür yaşamı Rejim'in

İŞ'i başkentinde yenilgiye uğratacak olan QDS, YPG ve YPJ güçleri şüphesiz ki bundan sonra gelişecek siyasi müzakereler sürecinde Demokratik Kuzey Federasyonu'nun elini ve iradesini oldukça güçlendirecektir. Reqa'nın özgürleştirilmesinden sonra DAİŞ tarihsel bir yenilgi alacak ve tamamen yok ola-

Bu strateji, elbette ki Demokratik Suriye Güçleri tarafından tehlikeli görüldüğünden, kabul edilecek bir strateji değildir. ABD'nin başını çektiği koalisyon güçlerinin bu durum karşısındaki tutumları ve rolleri önemlidir. Özetle bu saha halen taraflar arasında çelişki, çatışmalı ve müzakerelik bir saha konumundadır.

ısrar edeceği eski zihniyetle olamaz. Alevi topluluğu bundan sonra Kürtlerle, Araplarla ve Hristiyanlarla ancak demokratik bir Suriye'de eşit ve kardeşçe yaşayabilir. Suriye rejimi bu gerçekliği görmek durumundadır. Görülen odur ki, bu konularda Rejim içerisinde bazı tartışmalar vardır. Eski zihniyette taviz ver-

Réber Apo'nun 5 Ağustos 1994 tarihinde Avrupa'dan giden bir grup yurtsever-çalışana hitaben yaptığı çözümlemeden derlenmiştir

Siz Avrupa'daki halkımız daha fazla çalışacaksınız !

H iç şüphesiz Avrupa parti-cephe örgütümüz, uzun bir süreden beri oluşturulma, geliştirilme çabalarımıza rağmen yerli yerine oturmaktan uzaktır. Bu, genelde PKK'de böyledir. Şu nokta çok açık ve en çok üzerinde durduğumuz husus; Kürt halkını örgütlemek sanıldığından çok daha zor ve belki de en temel zaferi getirecek bir çalışmadır. Dünyada Kürt insanı kadar örgütsüz, özellikle kendisi için örgütlenmesini bilmeyen insan yoktur. Örgütlenmeye çok zıt, daha doğrusu kendisi için örgütlenmeye çok tepkili bir kişiliktir. Ve ben kendi çabalarımı çok erken yaşlardan beri örgütlemeye hasrettim.

Şunu çok iyi biliyordum; bu insanları örgütlersen savaşı kazanırsın. Çünkü çok dayanıklı, zorluklara çok tahammülkar bir halktır. Fakat mantık yapısı çok zayıf, çarpıktır. Birleşmeyi bilmiyorlar. Birbirlerine karşı çok tepkilidirler ve dolayısıyla bireysel dayanıklılık düzeyleri düşmanın her türlü uygulamasına, hizmetine açık haldedir ve böyle kullanılıyorlar. Bu açıdan PKK Hareketi, bu bahsettiğimiz örgütlenmeyi bilememe, örgütlenmeyi geliştirememeye en büyük cevabı veriyor. Veya Önderlik gerçeğinin kendisi özünde örgütlülüğe cevaptır. Kürt gerçeğinden, genelden, devrimci örgütlenmeye, bunun ulusal-sosyal düzeyine, düşmanın tüm örgüt-süzleştirme, kendisi için bir malzeme olmaktan çıkarma çabalarına etkili bir cevaptır.

Bizim değerlendirmelerimizde esasta bu yaklaşım rol oynar. Siz yeni bir örgütlenme ile tanışıyorsunuz ve böyle sorunlar söz konusu olduğunda büyük bir yetmezliği hem görüyor, hem yaşıyor, hatta temsil ediyorsunuz. Bu nasıl çözülebilir? Önderlik bu konuda ne yapabilir? Çok büyük çabalar içine girilmiştir diyorum ve bu halen en büyük savaşımız oluyor. Doğru örgüt anlayışı, doğru uygulamayı başaran zaferin en temel, en yaman önderi oluyor. Halkı genelde biraz örgütlenmeye alıştırdık. Halktan ziyade, PKK içindeki örgütlenmeyi biraz geliştirmeye çalışıyoruz. İnanılmaz bir şey! En büyük mücadeleleri PKK içerisinde, örgütsel sorunda yaşıyoruz. Bir gün ağalık yapsın da canı çıksın, bir gün bürokratik taslasın da başına ne gelirse gelsin. Bu hoşuna gidiyor.

Bunu sıkça şöyle değerlendirmiştik; bir günlük paşalık uğruna babasını bile asar. Çingene kültürü. Ve yüzlerce böyle "benim" diyen kadro, bu yaklaşım uğruna binlerce kişiyi de beraberinde kurban ettirdi. Doğru örgütlesse, yönetse zafere gidecek. "Başına otururum, sigaramı tütürürüm, ağalığımı, jandarmalığı yürütürüm, bir günlük de olsa bu keyif bana yeter", bu tabii ki toplumumuzun derinliklerinde yatan bir zaafı ifade etmektedir. Köleliğimizin en temel nedeni, düşürülmüşlüğümüzün, kullanılmamızın en temel nedeni bu. Bütün çabalarımıza rağmen sınırlı bir kolektif örgütlenmeye yaklaşıyoruz. Diyebilirim ki, örgüt için yaşamak, örgüt resmiyeti dahilinde yaşamak, örgüt üslubuyla yaşamak en büyük yitiliktir. Başarabilene bravo derim ve bu en büyük gelişmeye yol açabilir.

Ben hala örgütlenmeye alıştırmak, doğru bir örgütlenmeye çekebilmek için amansız uğraşıyorum. Sizin bahsettiğiniz sorunlar benim için bir çırpıda hal edilebilir. Çünkü ben, bunun kırk yıldır uğraşısıyım, pratiğini yaşıyorum. Bir insan ne kadar örgütlendirilebilir, bir insan ne kadar taşıtırabilir, benim bunda ısrar etmem olağan, çekici ve aşına olduğum bir çalışma. Ama diğer arkadaşların içinde bir o kadar boşa çıkarılan, anlatılmak istenmeyen, öl dersen ölen ama doğru örgütlen dedin mi devenin nasıl hendek atlaması zorsa öyle kendini tutabilen bir tutucu, bir gerici, bir keyfiyetçi konumda kaldığı çok büyük öfkeyle görülür. Hiç şüphesiz örgütlülük düzeyi eskisi gibi değil. PKK içinde artık örgüt ölçüleri oturtuluyor.

Avrupa'yı biraz dile getiriyorsunuz, işte yurt dışı emekçilerinin içinde nasıl bir örgütlenme geliyor ve nasıl olmalıdır; endişe, şikayet ve tepkilerinizi dile getiriyorsunuz. Bu genel gerçeğin bir parçasıdır.

Eleştirilerinizin en önemli bir bölümü, buraya hakim olan örgüt anlayışının, yaşam anlayışının orada fazla gelişmemiş olmasıdır. Yine halk olarak da, burada halkımıza hakim olan örgüt bağlılığı ve örgütlenme düzeyi oradaki halkımızın içinde gelişmemiş. Yine halkımızın da oradaki katılımı, ülke ruhunu derinliğine yaşamaktan uzaktır. Durumlar sınırlı bir katkıdan ibarettir.

Benim şu anda kendimi en çok verdiğim mesele şudur; PKK içinde merkezi düzey yaratılabilir mi? PKK'de gövde kadrolar çıkarılabilir mi? Ne kadar uğraşı verildi bir bilseniz... Bir örgüt gücü haline getirmek için, onları örgütleyebilen bir konumda tutabilmek için, yirmi yıllık tecrübesi olan arkadaşlara halen çocuklar gibi öğretmek zorunda kalıyoruz. Özellikle emekçi halkın bu konudaki örgütçülüğü dumura uğratılmış. Çok rahatlıkla ideolojik-siyasi ifade onu çalıştırılabilir. Farkında da değil. Kullanılıyorsun, kendine gel, seni işbirliğine çekiyorlar dikkat et, sonuç imhadır, fark et. Biz olmasak çoktan gider. Ve halen bu savaş yoğun bir biçimde yaşanıyor.

Benim şu anda kendimi en çok verdiğim mesele şudur; PKK içinde merkezi düzey yaratılabilir mi? PKK'de gövde kadrolar çıkarılabilir mi? Ne kadar uğraşı verildi bir bilseniz... Bir örgüt gücü haline getirmek için, onları örgütleyebilen bir konumda tutabilmek için, yirmi yıllık tecrübesi olan arkadaşlara halen çocuklar gibi öğretmek zorunda kalıyoruz. Özellikle emekçi halkın bu konudaki örgütçülüğü dumura uğratılmış. Çok rahatlıkla ideolojik-siyasi ifade onu çalıştırılabilir. Farkında da değil. Kullanılıyorsun, kendine gel, seni işbirliğine çekiyorlar dikkat et, sonuç imhadır, fark et. Biz olmasak çoktan gider. Ve halen bu savaş yoğun bir biçimde yaşanıyor.

Avrupa kadrosunda kendi yaşamını sağlama bağlama birinci plandadır

Avrupa'yı biraz dile getiriyorsunuz, işte yurt dışı emekçilerinin içinde nasıl bir örgütlenme geliyor ve nasıl olmalıdır; endişe, şikayet ve tepkilerinizi dile getiriyorsunuz.

Bu genel gerçeğin bir parçasıdır. Eleştirilerinizin en önemli bir bölümü, buraya hakim olan örgüt anlayışının, yaşam anlayışının orada fazla gelişmemiş olmasıdır. Yine halk olarak da, burada halkımıza hakim olan örgüt bağlılığı ve örgütlenme düzeyi oradaki halkımızın içinde gelişmemiş. Bunun oranın kadrosunda bireyci ve kendi yaşamını çeşitli kurnazca yöntemlerle sağlama bağlama birinci plandadır. Yine halkımızın da oradaki katılımı, ülke ruhunu derinliğine yaşamaktan uzaktır. Durumlar sınırlı bir katkıdan ibarettir. Bunlar doğrulanabilir.

Hem halkın örgütsel düzeydeki zayıflıkların görmek mümkün hem de daha da belirleyici olarak kadroların bireysel yaşamlarını kurtarmak için aslında tam bir ayarlama, orta-yolcu tutumun içinde kaldığı ve bunun üslubunu konuştuğu, "Ne kadar yaşarsam kârdır" mantığı ile yaşayabildiğine ben de katılıyorum. Bu, yoğunca yaşanan bir durumdur. Bu kadroyu özellikle bu durumdan nasıl çıkaracağız? Basit, basit olduğu kadar tehlikeli bir hesabın sahibi olmaktan nasıl alıkoymamız gerekiyor? Oraya da büyük yüklenmelerle yüklendik.

Her gün talimat veriliyor, tedbir de geliştirilmek isteniliyor. Alanda yeni yetişenlerden tatalım tecrübelilere kadar gönderiyoruz. Tecrübeliler gerçekten bastırılmış birçok duygularını yeni yeni fark ediyorlar. Bunu rahatlıkla gizleyerek veya örgütsel çalışmayla iç içe karıştırarak ve böylece her türlü hesapçılık, kurnazlık geliştirerek, gerekirse kamufle ederek işi idare etmeye çalıştıkları sıkça görülüyor. Avrupa koşullarında yeti-

şenlerin de çok büyük bir yabancılıkları söz konusu. Parti'yi, örgütü, halkı tanımaları çok zor. Ne verilmişse öyle kendilerini ortaya koydukları ve bunun etrafında birçok sorunun doğduğu rahatlıkla görülebilir. En tecrübeli, en dürüst diye tabir edebileceğimiz yönetim, merkez de kendini bu durumdan kurtarabilmiş değildir. İyi niyetle bir şeyler yapmak istiyorlar ama gerçek bir önderlik ifadesi olmaktan uzaklar. Zaten gerçek bir önderlik ifadesi bulmak dediğim gibi zaferin kendisidir. Ben de her zaman kendime sorarım.

Dört tane iyi yardımcım olsaydı, çoktan zaferi kesin sağlamıştım. Çıkar mı? Bir tane Avrupa'dan, bir tane gerilladan, bir tane de siyasi-cephe çalışmalarında olsa yeterlidir. Çıkaramadık bir türlü. Bin defa ölmeye varlar ama yeterli bir temsile gelmeye yoklar. "Biraz kendimi yaşayayım, biraz nasıl olmuşsam öyle kabul göreyim. Benim de tarzıma biraz da sen takıl. Zaaflarımla beni kabul et, bana öl de öleyim ama dört dörtlük örgüt ölçülerini dayatma. Parti ölçülerini dayatma. Biraz benden bir şeyler kalsın, adeta buna bayılıyor, varsam bununla varım işte." Genel yaklaşım bu. "Zaaflarımla varım, yetersizliklerimle varım, bu benim hoşuma gidiyor, kişiliğimdir bu, kimliğimdir." Tabii ben buna karşı çok büyük bir savaş açmış durumdayım. Senin bu kişiliğini, kimliğini ciddiye almaya-çagım. Ama biliyorum direneceksin, sorun çıkaracaksın. Mutlaka incelterek şu-bu yolla tekrar kendini dayatacaksın.

Şimdi bu ezeli bir hastalığınız ve kadroda inanılmaz ölçüde ortaya çıkıyor. Nasıl açacağım? Evet benim kırk yıllık sorunum bu.

Hiç şüphesiz çözümlerle bir ilerlemeyi sağlamışım. Büyük bir örgüt gücü olmak nasıl sağlanır? Görüyorsunuz, mesela burada sizin gözlerinizin önünde bir çözüm sunmaya çalıştık. Sizleri bile yanımda olsanız amansız çalıştırmasını bilirim, nefes nefese koşturmasını bilirim, bu güç var. İlk günkü bir katılımınız bile olsa sizi tam bir örgüt adamı gibi çalıştırabilirim, bundan hiç kuşukum yok. Ama her şey benimle veya bu kadar yakın denetimimde olmaz. Biraz tarihe bakın, tarihin uzun vadesine de yaymak gerektiği açık. Tabii ki yine herkesin düzeyini çok iyi görmek gerektiği açık.

Önderlik bu konuda kesin başarılar olmasaydı bu gelişmeler olmazdı. Kendisini çözmüş bir kişiliktir, kendisini bu anlamda kesin başarı ölçülerinde yüreten bir kişiliktir. Şu ihtiyaç var; iyi kadrolara, iyi yardımcı kadrolara ihtiyaç halen can alıcıdır. Çıksaydınız sevinirdik, siz de sevinirdiniz ama çıkmıyor. Ben aylardır, yıllardır genel yapımıza; günlerdir de sizin için Önderlik çözümlemesi yaptım. İkide bir diyorsunuz ki; "İşte Allah'tan bir lütuftu, bulduk, şaşıyoruz, nasıl oldu." Öyle değil, sandığınız gibi kendinizi bulmadınız. Kendinizi yaratmanın savaşı çok ilginç ve hala da kendinizi öyle bir götürüş tarzınız var ki, gerçekten olağüstü bir yetenek ister, sabır ister, çok ustalık ister, ister ha ister...

**Sigaraya gösterdiğiniz ilgiyi
altın gibi değerlerimize
gösterebilir misiniz?**

Bu benim işim değil, al ki, kendi işimi yürüteyim. Buraya geldiniz, bende en ufak bir kusur bulursanız bravo derim size. Varsa gücünüz, yönetim tarzı, ilgileneş tarzı, yürüyüş tarzında ufak bir kusur bulun; “Şu noktada senin ilişkinin eksikliğini yakaladık” deyin, ilgimin fazla sonuç almayacağını gör-seniz kellemi keser, önünüze koyarım. iddialıyım. Özden tut her türlü biçim sorununa, ilgi düzeyinin yüksekliğinden tut kesin doğruluk sınırlarına kadar gösterebilirim. Düşmana hizmet eden tutum ve davranışlarıyla en yararlı, hayırlı olabileni hangisidir? Bunu en iyi görebilecek ve serebilecek durumdayım. Bunu zaten size gösteriyorum. Var mı sizde bir yiğitlik? Siz de acaba biraz yapabilir misiniz?

Her zaman şunu söylerim; sigaranıza gösterdiğiniz ilgiyi ve bu tutkularınıza, bireyciliklerinize gösterdiğiniz -aslında yanlış ve yetersizdir, kendinizi birev olarak da fazla geliştirip, yaşatmaktan uzaksınız- ilgiyi bizim altın gibi değerlerimize gösterebilir misiniz? Gösterebilirsiniz, çünkü kendinizi yetiştirmeyi biliyorsunuz. Eğitim diyorsunuz, o anlamdadır. Olağanüstü eğitici çaba nasıl sergilenir? Büyük bir sabırla. Yine dediğim gibi, otuz yıla rahatlıkla sığdırabilecek bir eğitsel çalışmam var. Hala bıkmadan, usanmadan nasıl verilmesi gerektiğini gözlerinizin önünde ortaya koyuyorum. Siz verilmek istenilenin onda birini bile alabiliyor musunuz? Bunu biraz düşünmeniz gerekir. Evet, şu, bu kadro diyerek benim yerimi taklit ettiğinizi biliyorum. Ve sonra da, “Önderliği taklit ediyor” diyorsunuz, bu pek hoşunuza gitmiyor.

Bunun suçlusunu kendinizsiniz. Önderliği doğru kavransan kimse Önderliğin taklidini yapamaz. Ve bunu doğru kavrayamamak siz halkın kusurudur. Aslında benim ölçülerim son derece somut ve açıklayıcıdır. Bakın, bununla çelişen kadro kimse bize gönderin. Biz şu çağırıyor yaptık: Genel ölçülerimize uymayan, ben bile olsam yüklenin, bu sizin bir hakkınızdır. Ölçüyü kaçıranı, ölçüyü saptıranı, kullanmayanı, örgüt içinde

olsun, halk içinde olsun gördüğünüzde, bu konuda görevlerinize sahip çıkın. Ben ölçüye gelin diye sizlerle nasıl savaşıyorum? Her gün kıyameti koparıyorum. Siz de biraz görevlerinize sahip çıkın! Her gün Parti içinde bunu söylüyorum. Bana bu kadar şikayet raporları yazacağınıza, diyorum ki; birlikler içinde, bir takım gerillada, bir alan-bölge komitesinde, yerelde, yani başındakilerle nasıl sıkı bir tartışmaya girip bu sorunu çözemiyorsun be adam!

Yirmi kişilik bir takımla bir yıldır beraberisin, doğru bir örgüt çalışmasına, eğitimine katkıda bulunamıyorsun. Sen kimsin? Ne hakla, ne cüretle bana bunu bildirirsin? Benim bin bir isim var, milyonların veya bir halkın en tarihi sorunlarıyla uğraşıyorum. Sen aylarca birlikte kaldığın grubun küçük işleriyle uğraşamıyorsun, utanmıyor musun? Avrupa gibi rahat bir çalışma alanında basit bir komite çalışmasını, bu komitenin örgütsel işlerine, onun tartışma, karar sürecine güç getiremiyorların senin bir zavallıdan farkın olabilir mi? Tabii bunu çok açık söyleyeceğim.

Öylesine fazla yıpratın bir durum yok, tehlike yok. Öyle fazla yıpranmış da değilsiniz. Sınırlı bir görev. Avrupa'da bir bölge çalışması nedir ki; kitlesi bellidir, onlara verilmesi gerekenler zaten sınırlıdır, bellidir. Tarzı, temposu da rahatlıkla bulunabilir. Saygıdır, yoldaşça ilişkilerdir, birbirini ikna etmez, görev bölümü yapmaz, denetlemez. Yoldaşça işini yapar mı, eksiklik düzenindeyse böylece uyarıcı görevini de yerine getirirsin ve bu işler olumlu biter. Bu çok basit.

Bizim yerimizde olsaydınız ne yapardınız? Karşınızda bin yıllık katliam yürüten bir güç var, bunun inanılmaz taktikleri var ve hemen hemen her gün uyuyor. Peki, artık bunları görecek misiniz diyeceğim ama ne gezer... Bizim temel sorunlarımız var, temel düşürlmüşlük yanlarımız var. Onu görebilir misiniz? Mümkün mü aklınıza gelsin? Düşünün, kendi basit sıkıntılarınızın altından bile çıkamıyorsunuz. Geri bir düzey tabii. Bakın, ne kadar kapsamlı işlerle uğraşıyoruz. Ve yöntemimiz şikayet değil çözüm, çözüm, çözüm. En azından olduğum yerde, bulunduğum sahada çatlak bir ses çıkamaz.

Çevrenizi eğitip örgütlemek zor mu?

Şunu da söyleyeyim, bastırıyorum; dikkat edin burada en ufaklık bir bastırma yok. Sizin üzerinizde bir bastırma değil, olağanüstü bir demokrasi uygulanmıştır. İçten katılıyorsunuz, içinizden bazıları ilk defa böyle konuşmaya başladı, ilk defa diliniz burada çözülmeye başladı; bu demokrasidir, özgürlük yaklaşımdır. Ama disiplin var, nefes alınamamacasına dinleme ve bağlanma gereğini duyuyorsunuz. Bu disiplinin ve örgütlenmenin esasıdır. Kim yapıyor? Görev anlayışım bu durumu ortaya çıkarıyor. Genelde PKK'nin büyüklüğü nerededir? Bu örgüt anlayışından ileri gelmektedir. Zaten çok ustaca savaşmış için böyle bir örgüt disiplini var, bunu az-çok sağlıyor. Ölümler bunu tutar. Yağma mı var, bununla oynasın. Çok denediler. Çok kez yerle bir etmek istediler ama o kadar örgütsel derinliğim

var ki, o kadar tedbirlerim var ki, o kadar hazır ve nazırım ki mümkün değil.

TC'nin en kendine güvenen provokatörleri de çıktı; çok akıllıydılar, müthiş kendilerini eğitmişlerdi ama başaramadılar. En ağayım diyenler, en paşayım diyenler kendilerini çok kurnaz sandılar, çok hesap yaptılar, tanınmaz hale geldiler. Bu alanda kendi işlerini yürütürüm ama sizin de biraz kendi işlerinizi yürütmeyi bilmeniz lazım. Neden böylesiniz veya polemik yaratıyorsunuz diye aıplamıyorum. Fakat siz de büyüklüğü kendinize yakıştırmalısınız. Bunca yaşam tecrübeniz var fakat basit bir örgütsel meseleye güç getiremiyorsunuz. Nedir, bu kadar mı zavallı-sınız? Çevrenizi eğitip, örgütlemek zor mu? Alın bizim kitapları, okuyun, kasetleri seyredin, isteyin; vermedi mi üstüne gidin. Önderlik emridir, vereceksiniz, deyin. Adeta bıçağı çekin. Görevini yapıyorsanız, sen örgüt bozguncusunuz, kabul etmiyorum, deyin. Bütün bunlar gözlerinizin önünde.

Ben öyle tahmin ediyorum ki, siz hala kendinizi yüzde bir bile kullanmayı bilmiyorsunuz. Maalesef açığa çıktı ki,

Yıllardır PKK'yi dayatarak TC'yi bozuyoruz, yaşamasına imkan vermiyoruz. Biz en azgın düşmana karşı böyle davranmasını bilen bir hareket iken, bu hareket böyle oluşturulmuş iken, işte bunun büyük ustalığı söz konusu iken, sen nasıl değerleri çarçur edersin? Anlayış bunun neresinde? PKK'yi anlamayla, Önderlik gerçeğini kavramayla, senin bu yaşamın arasındaki ilişki nerede? Böyle nasıl yığitleşeceksin, nasıl saygıdeğer bir konuma geleceksin? Cevap ver. Çok çarpıcı. PKK'nin iyi bir kadrosu, hatta iyi bir dostu, sempatizanı olmak istiyorsan bunları bileceksin, başka çaresi yok.

zaten çok geç başlıyorsunuz, çok yanlışlı başlıyorsunuz, aslında bir anlamda kendinizden şikayet ediyorsunuz, şu anda Kürt halkının yaşadığı genel bir durum bu. Bunu da biraz anlayışla karşılıyoruz. Ama bu, sürekli böyle kalmalı, devam etmeli anlamına gelmez. Artık bir yerde kadro olacaksınız, gelişeceksiniz, cevap olacaksınız. Başlar-ken; politikadır, tanımını yap, görevlere nasıl yaklaşılmalı, bir çırpıda göster. Zaten siz de bu işin talibisiniz. Haydi doğru yola koy. Ayıp değil, ayıp olan bile bile öğrenmemek, bile bile imkan dahiline girmeyi yapmamaktır. Ne kazanırsınız? Tam tersine her şeyi kaybedersiniz. Altın gibi bir çalışma öngörüyorlar; seni yediyor da, seni şeref-lendiriyor da, seni dosta-düşmana karşı güç haline getiriyor da.

Bu en insanı olan durum değil de nedir? Niye böyle olmak istemiyorsunuz? İlla atadan kalma, düşmanın köruklediği birbirimize girme, birbirimizi boşa çıkarma, dinlememe. Bu kimin mesleğidir, kimden kalmadır? Açık. Düşmanın mesleğidir, ondan kalmadır. Ne cesaretle devam edebilirsin, hakkın var mı? Hayır! "Yine de ben böyleyim", hayır böyle olamazsın! Suçtur. "Dur"

diyeceksin, kendinden başlatacaksın, çevrene yayacaksın, işte böyle.

Aslında insan size daha fazla şans verse, onu doğru yolda kullanma yerine; nereden başlar, nereden biter, ne kadar kaybettirir, fırsat nasıl elden gider, çok sonradan aklınız başınıza gelir. Belki anlarsınız fakat olan da size olur. Bu durumu ortadan kaldırmak istiyoruz. Fırsatı yakalayan, ona tarzı, tempoyu dayatan, kesin başarı sonucunu çıkaran bir dönemin içindeyiz. Veya Önderlik demek, PKK demek budur aslında. Düşmanı da bitiren tutum, temel çalışma tarzı budur. Bunu bileceksin. Tabii bunu da kendinize yedirmelisiniz. Yani söylediklerim çok açık, iyi şeyler, doğru sonuç çıkarıcı yaklaşımlardır.

**Ne geziyorsunuz
PKK'nin içinde?**

Niye kendinize hakim olamıyorsunuz? Niye bu konuda bir disiplininiz yok ve ne zaman olacak? Ben daha sizin için ne yapayım? En yeni katılmanıza da son derece anlaşılır konuşuyorum. Yapabileceği şeylerin ne olması gerektiğini ona açıyorum, kaldırılabildiğini kadar yap, diyorum. Yüreğindeki şey yeterli. İki komşuya bir propaganda yapsan da, önemli bir mektup yazsan da olur. Bunu size hep söyledim. Baktın kendini daha güçlü sayıyorsun, bir örgüt temsilciliğine soyun. Daha da yiğit olduğuna güveniyorsan çek silahını. Bu sana bağlı, zorlama yok. Yoksa kendini ölç-biç, kat. Bunu da yapamayacak durumdaysan, sen bir zavallısın, sen kendinle oynuyorsun. Benim dediğim anda durumum; bir halk için neyi yapabiliyorsam ona cevaptır.

Düşünün, eğer haddimi-hududumu bilmeseydim, böylesine amansız bir savaşa karşı nasıl ayakta kalırdım? On altıncı yıлымda iyi sabrettim, ayağımı çok denk attım. Herkes bizi, şöyle çala-pala, atar-tutar sınır ama öyle değil. Olağanüstü bir ortamı değerlendirme, ne çıkarılabilir olduğunu, bunun bütün davranış inçelğini sorumluluğu ile gösterebilmek. Ve bu neye yol açtı? Önemli bir gelişmeye. Altın gibi yerleriniz var, fırsatlarınız var, bakmasını bile bilmiyorsunuz. Ondan sonra da ilgi bekliyorsunuz. Size, "Ne kadar iyi arkadaşıştır, başarılı adamdır" dememizi bekliyorsunuz; mümkün değil. Benim ölçülerim var. Neyi, nasıl kazandığımızı çok iyi bilirim. Neyi, nereden alıp, nereye getirdiğimi çok iyi biliyorum. Seni ölçmeyecek, tartmayacak kadar zavıf değilim. Kendini de maskeleyip sunma veya farklılık göstermene gerek yok.

Söylediklerim aslında çok zor, ulaşılmaz şeyler değil. Kendine hakim olma, kendini tanıma, koşulları tanıma, ne yapmalıyız, nasıl yaşamalıyız sularına böylece cevabı biraz verme. Başlarken de söyledim; aslında ben en güzel cevabı teşkil ediyorum. Büyük tutkuyla, insani, bin yılların susamışlığıyla bir cevap oluyor. Bu gücünüz yoksa ne istiyorsunuz benden? Ne geziyorsunuz PKK'nin içinde? Buna çok büyük öfkem vardır ve derhal kapı dışarı etmek isterim. Sen de sınırlı bir insan hassasiyeti yoksa, kendi kimliğine, cibilliyetine, varlığına bir saygın yoksa kimsin? Tabii bunlara değer vermeye gerek yok. Bütün çabalarımıza rağmen eğitilemiyor, akıllanamıyor. Bizi kullanmak istiyor.

Bahsettiğiniz, gerçekten büyük emeklerin, milyonlarca halkımızın, binlerce şehidimizin, bu kadar tutuklu, işkence çekenlerimizin omuzları üzerinde yükselen bir mücadelenin etkilerine dayanıp çok sorumsuzca yaşamak is-

tiyor. Bunların içinde Avrupa'dan da var. Tekrar söylüyorum; ya bu yaşamı terk ederler ya da gerçekten sudan çıkmış eşeğe döndürürüz. Ben bunu her gün defalarca gerilla içindekilere de söylüyorum. Herkes az-çok değerleri geliştirme savaşımızı bilerek yaşamalı. Bakın, size yaşamayın demiyorum. Kral gibi de yaşayabilirsiniz. Ben de yaşıyorum ama bir çalışma tarzım var, bir göreve bağlılık tarzım var. Bilsen savaşa hizmetim yok, örgüte, Parti'ye fazla katkım yok, o zaman ben bir ölüyüm, bir alçağım. Fakat oldukça katkılıyım, oldukça sonuç alıcıyım; en yaman, en yaşayan, en yaşamaya hakim olan biriyim. Tüm bunlar temeldir.

**Bazıları bizi halen öfkeliendiriyor
yapmasınlar!**

Avrupa'ya gidenler yaşamasınlar demiyorum; biraz nefes alsınlar. Kolay koşullarda hem daha iyi çalışsınlar hem de yaşasınlar. Ama o gidip, "Ben burada nasıl sürekli kalabilirim veya buranın olanaklarını kişisel keyfime göre nasıl kullanırım, nasıl çarçur ederim" diyorsa, onu yakasından tutacağız. Kimsin, nesin? Bu mücadeleyi kazananlar sen böyle yaşayarsın diye mi sundu? Zaten bunu aklına getirdikçe bozuluyorlar; kullanma bozgunculuğu, provokasyonculukları bu temelde geliyordu. Bana yıllardan beri bu çok dayatıldı. Her yılda bir provokasyon dayatıldı. Avrupa'nın sunduğu yaşama göz dikiyor. Örgütün bunu elinden alacağını bilir, o açıdan örgüte meydan okuyor. Adına da halen "diktatörlüğe karşı çıkış tarzı, demokrasi anlayışı" deniliyor. Aslında ne demokrasiden anladığı var, ne diktatörlükten, ne Önderlikten, ne kendisinden. Canı istiyor; insan canı istemekle yaşamasını bilmez ki. Çok gafil bir yaşam tarzı oluyor. Bu kişilikler kesinlikle derhal bu gaffetten uyanmalıdır. Hunerkom'dan Kürdistan Komiteleri'ne, bölge temsilciliklerinden sıradan çalışan, merkeze ve en benim diyen PKK temsilcisine kadar, bir yiğit gibi başarsan bravo sana.

Benim de bir yaşam tarzım var. Şu anda halkın büyük ilgisi, olağanüstü yaklaşımlar var. Maddi-manevi her yönüyle kendini katıyor. Belki de bir padişah'tan daha etkili yaşayabilirim. Ama çalışma tarzım benim için her şeydir. Örgütle ilgileniş tarzım halen beni sürükleyen tek etmendir. Bu ilgiyi aksatmam aklımdan bile geçmez. Üzerinde çok rahatlıkla konup, anlattıkları anlamda paşalık böyle olur demek; esef ettiğim bir durumdur. Zaten bu durumdur ki, bizi halen gittikçe güçlendiriyor ve etkiyici hale sokuyor. Anlayamadıkları veya bazılarının gafleti şu; bu değerler rüyalarında bile görmedikleri değerlerdir. "Bir daha bu fırsatı yakalayamam, kullanıramı kullanabildiğim kadar, harcarım harcayabildiğim kadar"; bir günlük paşaysan bu yeter sana. Bunu çok denediler, yaptılar da. Sonuç; çok kötü gittiler.

İstemememize rağmen en kötü uygulamaların pençesinde kıvranıp gidiyorlar, halen de öyleleri var. Öyleleri örgüt içinde olmamalı. Örgüt adına bunların böyle yaşaması kesinlikle olmamalı. Kaçsalar da kurtulamazlar. Gizlenseler de uzun süreli gizlenme olanakları yoktur. PKK olayında gizlenme olmaz. Gizleyebilseydi TC kendisini gizlerdi. Onun bu kadar suçunu ortaya çıkarın hareketiz. Kürdistan toplumu çok düzenbaz, kurnaz, sahteliklerle örülmüş bir toplumdur. Gizleyebilseydi bu toplum kendisini bizden gizleyebilirdi. Bunların hepsini biz ortaya çıkardık.

PKK netleşmiş bir ortam. Bu ortamdan kendini kim gizleyebilir, kim de-

Avrupa gibi rahat bir çalışma alanında basit bir komite çalışmasını, bu komitenin örgütsel işlerine, onun tartışma, karar sürecine güç getiremiyorsan senin bir zavallıdan farkın olabilir mi? Tabii bunu çok açık söyleyeceğim. Avrupa'da bir bölge çalışması nedir ki; kitlesi bellidir, onlara verilmesi bellidir. Tarzı, temposu da rahatlıkla bulunabilir. Saygıdır, yoldaşça ilişkilerdir, birbirini ikna etmedir, görev bölümü yapmadır, denetlemedir. Yoldaşça işini yaptın mı, eksiklik düzenindeyse böylece uyarıcı görevini de yerine getirirsin ve bu işler olumlu biter. Bu çok basit.

ğerleri kamufle ederek kendini yaşayabilir. Gafiller derim. Kendilerini aldatıyorlar ve çarpılacaklar. Öyle güçleri de yok. Örgüte karşı çıksınlar. Ne maden, ne manen, ne de düşünce itibarıyla. Bir beladılar. Bilsinler ki; gerçekten hasta olsalar bir köşede belki idare ederiz, yaşatırız. Fakat içimizde, onu örgüt sorunu olarak tutamayız.

Son dönemlerde geliştirdiğimiz çözümlerle, bunların kesinlikle örgüt içinde barındırılmamasını ön gördük. Bazıları bizi halen öfkeliyor, yapmasınlar diyor. Üzerlerine yürürüz, nefes alabilecek halleri bile olmaz. Gücün yetiyorsa öyle kal, neye gücün yetiyorsa onu yap. Bazıları, mesela bir kaç hasta tip var, anlatıyorlar, yüz bin Mark masraf yapmışlar. Ve işleri, güçleri örgüt bozgunculuğu. Bu kadar büyük fedakarlık yapıyorlar diye hadi bunu da sineye çekti ve ondan sonra da, "örgütü dağıtalım", neymiş "farklı anlayışım var." Nedir farklı anlayışın? Örgüt bozgunculuğu mu? "Bireyciliği dayatmak", o zaman savaş duracak. Sana yaptığımız bu kadar masrafın parasını nereden alacağız? Seni yaşatmak istiyoruz, örgüt bittikten sonra seni nasıl yaşatacağız? Bu kadar gafil. Öyleleri var ve hadlerini bilmiyorlar. Sonra da "eleştirilerimiz var, yine bu anlayışlarımız filan var." Sen önce ekmeğini karşıla. Öyle laf yapacağına, önce nasıl yediğinin, içtiğinin hesabını ver. Öylelerini çok gördük.

Bu konularda ölçü sahibi olmanız için örgüt değerlerini iyi anlamak ve onun iyi temsilcisi olmak gerekir. Bunu yapamıyorsunuz. Yoksa biz ölçülerimiz var. Biraz yiğitlik, değerlere saygılı bir yaklaşım, bu bahsettiğimiz bütün sorunları bir çırpıda çözmeye yeter de artar bile. Yiğitlik sizde yoksa ben ne yapayım? Değerlere doğru bağlılık yoksa, bunun bilinci, tarzı sizde gelişmemişse kendinizi suçlayacaksınız. Kendinizi koca karılar haline getirmişsiniz. Elbette sizi böyle sürdürdüler. Bir kurnaz çıkar, bir köylü kurnazı çıkar sizi istediği gibi kullanır. Bir küçük burjuva serserisi sizi allak-bullak eder. Neden? Çünkü; siz zavallısınız, kullanılmaya alışmışsınız. Öncelikle eleştirilerinizi kendinize olmalıydı. Bakın, dünya birleşti beni kullanabilirdi mi? Ben her şeyi dünyadan koparmadım mı? Anlıyorum, bana saygınız var, bağlısınız.

Düşünün, ben Kürdistan için değerleri en başta TC'den nasıl kopardım? TC'ye liseden itibaren borçluydum, ona dayanarak okudum. Ve halen TC'ye yaptığım masraf, yalnız maddi planda sorumluluğumuz altında geliştirilen, kendi söylemleriyle iki yüz trilyondur, dört yüz trilyondur. Yıllardır PKK'yi dayatarak TC'yi bozuyoruz, yaşamasına imkan vermiyoruz. Biz en azgın düşmana karşı böyle davranmasını bilen bir hareket iken, bu hareket böyle oluşturulmuş iken, işte bunun büyük ustalığı söz konusu iken, sen nasıl değerleri çarçur edersin? Anlayış bunun neresinde? PKK'yi anlamayla, Önderlik gerçeğini kavramayla, senin bu yaşamın arasındaki ilişki nerede? Böyle nasıl yiğitleşeceksin, nasıl saygıdeğer bir konuma geleceksin? Cevap ver. Çok çarpıcı. PKK'nin iyi bir kadrosu, hatta iyi bir dostu, sempaticanı olmak istiyorsan bunları bileceksin, başka çaresi yok. Yani biz deli miyiz, bütün yıllarımızı bu işlere acımasızca veriyoruz. Bir halk için, bir ulus için ölçü gerekiyor.

İnsanlığa karşı şöyle alınmış ak, itibarımız artıyor, diye bahsediyorsunuz. Acaba o nasıl gelişiyor? Bunun tarihçesini biliyor musunuz? Bilmezsen saygısızsin. Alınınız açık, hatıranız var. Bu nasıl ortaya çıktı? Büyük çabalar nasıl geliştirildi? Eskiden gruptaki adım bile anılmıyordu. Ve hatta adımı andığım zaman kendi kendimden utanıyordum. Şu anda hepiniz itibar kazandınız. Bunun kıymetini takdir etmezsen, şükran duygularını diri tutmazsan tabii ki bir gafil olursun, bir bastırmacı, bozguncu olursun ve kendini de akıllı sanırsın. Yanlış! Şimdi görüyorsunuz ki, tüm bunlar PKK dersleri oluyor. Aynı zamanda eğitimidir ve biz de olağanüstü bir çalışmayla vermek istiyoruz. Ve sizler için de bu değerlendirmeler tam bir konferans, bir kongre havasında geçti, her türlü sağlıklı kararlara sizi ulaştırabildik. Önümüzdeki ufak-tefek sorunlara çok rahatlıkla çözüm gücü olabilirsiniz. Ben onlara sorun da demiyorum, zamanla hal edilecek meselelerdir.

Sizden daha fazla beklenmeli, daha fazlasını başarmalısınız. Bu sizin için de adeta uzun bir süreden beri ihtiyacı duyulan bir susuzluğun giderilmesidir. Böyle yaklaşım göstereceksiniz. Bu aynı zamanda kendinizi biraz yiğitleştirme, adam etme hareketidir. Kendinizi

layık görün, yakıştıran, kazanan siz olacaksınız.

Şimdi Avrupa'ya da diğer grubumuz şahsında seslenmek istiyorum.

Avrupa'daki Yurtsever, Emekçi Halkımıza ve Tüm ERNK Çalışanlarına!

Değerli Yurtsever Halkımız ve Tüm Çalışanlarımız!

15 Ağustos Atılımı dolayısıyla şahsımıza gelen bir grup emekçi taraftarımızın şahsında bir kez daha sizleri, yaşam koşullarınızı, özellikle de mücadele sorunlarınızı yakından tartışma imkanı bulduk. Hiç şüphesiz yıllardan beri, Parti hem size birçok şey verdi hem de sizden epeyce değer aldı. Maddi katkılarınız, savaşçı katılımınız mücadelemizde vazgeçilmez bir ağırlığa sahip olmuştur. Ve halen de en verimli, kapsamlı bir biçimde bu işlevini sürdürmektedir.

Gerçekten de, emekçi halkımız PKK'nin 1980'den sonrası gelişiminde belirleyici bir rolün sahibidir. Bir Ortadoğu'daki halkımızın emeği, katılımı, katkısı olmasaydı, bir de Avrupa'daki halkımızın katkısı olmasaydı, ne PKK böyle bir PKK olabilirdi ne de ARGK, ERNK böyle bir gelişmeye ulaşabilirdi. Ve gerçekten 1980 sonrası, PKK'nin güç kazanmasında ve yine silahlı savaşımın gelişmesinde belirleyici bir yeriniz var. Fakat bu böyle olmakla birlikte, çok iyi çalıştığınız, çok yeterli olduğunuz ve halen bir dolgunluğa, bundan daha fazlasına gerek yok deme durumunda olmadığınızı, tam tersine daha fazla çalışmanın ve hatta ilk defa verimli bir çalışmanın başlangıcı aşamasına ayak bastığınızı söyleyebilirim.

Şimdiye kadar yapılanlar bir hazırlıktı, asıl çalışma bundan sonrası içindir. Siz Parti'yi şimdi daha iyi tanıdınız, yurtseverliği şimdi fark ediyorsunuz. Bu bir başlangıçtır. Biz de gerçekten on-on beş yıldır sizlere ulaşmaya çalışmamıza rağmen ancak sınırlı olarak ulaşabildiğimizi söyleyebiliriz. Gösterilen sabır, bizim adımıza yapılan her türlü yetmezliğe katlanmamızın sebebi, size sağlıklı ulaşabilmek içindir. Ulaştığımızı söyleyebilirim. Bağlılığınız aslında güçlü, oldukça kapsamlıdır. Artık sizlerle daha fazla iş geliştirebiliriz.

Orada Partimiz adına çalışanlar, merkezden tatalım bölgelere kadar,

çok çeşitli yetmezlikler içindedirler, hatta yanlışlıklar, kabul edilmez tutum ve davranışlar içindedirler. Bunu biliyorum ve zaten şunu söylemekten de geri durmuyorum; bunlar adeta halk için çalışan, halkı ilerletenler yerine, oldukça geriletken bir konuma düşmekten kendilerini kurtarmıyorlar, ayak bağı olma, ağır bir bürokrasiyi, ağır bir kendini yaşatmayı esas almaktan çekinmiyorlar. Bunlara sert eleştirilerimiz oldu. Siz halkımıza da bir kez daha bunun çok açıkça böyle olduğunu belirtmekten çekinmiyorum. Çekinme şurada kalsın, bizimle sizin arasında yer alan bu örgüt çalışanlarının üzerine gitmenin görev olduğunu da söylemeliyim.

Ben, siz emekçilerde fazla kusur bulamam. Sizin kusurunuz, eksikliğinizi bilincisizliğinizdir, duyarlısıdır. Bunları da hızla aşıyorsunuz. Bundan sonrası en iyi yapacaksınız. Fakat daha fazlasını yapmak ve özellikle çok çalışmak istiyorsunuz, özellikle bundan sonra çok fazla mücadele vermek istiyorsunuz. Öyle sanıyorum ki vermek istediklerimizin yüzde birini bile verme imkanını yakalayamamışsınız veya örgüt size bunu vermemiş. Çok katkıda bulunmak istiyorsunuz. Yetenekleriniz var, gücünüz var, olanaklarınız var, köyleriniz var, akrabalarınız var. Onların hepsini devrime çekme imkanlarınız olmasına rağmen, bir örgüt çıkıp onu size sunmuyor. Şöyle yapmalısınız demiyor, hatta dayatmıyor, görevlerinizi size hatırlatmıyor. Tam tersine en az ilgiyle ve çok şey yapabileceğiniz halde, sanki yapma gereği hiç yokmuş gibi bir yaklaşımla boş çıkarıyor. Ne siz bunu kabul etmelisiniz ne de ben asla bunu kabul etmeliyim. Bu örgüt temsilcilerimiz yapamıyorsa, giderek biz yapmalıyız.

Parti, örgüt sizin içindir. Sizin için olamıyorsa söyleyin, "biz halk olarak kendi kendimiz içiniz." Parti gökten inmmiş değil, bir araçtır. İyi köprü rolünü gördü mü, size iyi değer taşıdı mı başınızın üstünde yeri var. Baktınız fazla veremiyor, kırıp döküyor, basmayın ona, ağaç olarak güvenmeyin. Kendinize güvenin. Çünkü; Önderlik de gerektiğinde Parti'den daha fazla size ulaşmayı bilen bir kurumdur. Bazen kendimi Parti yerinde tutuyorum, hatta daha fazlasında tutuyorum ve size ulaştırıyorum. O zaman yine bizden

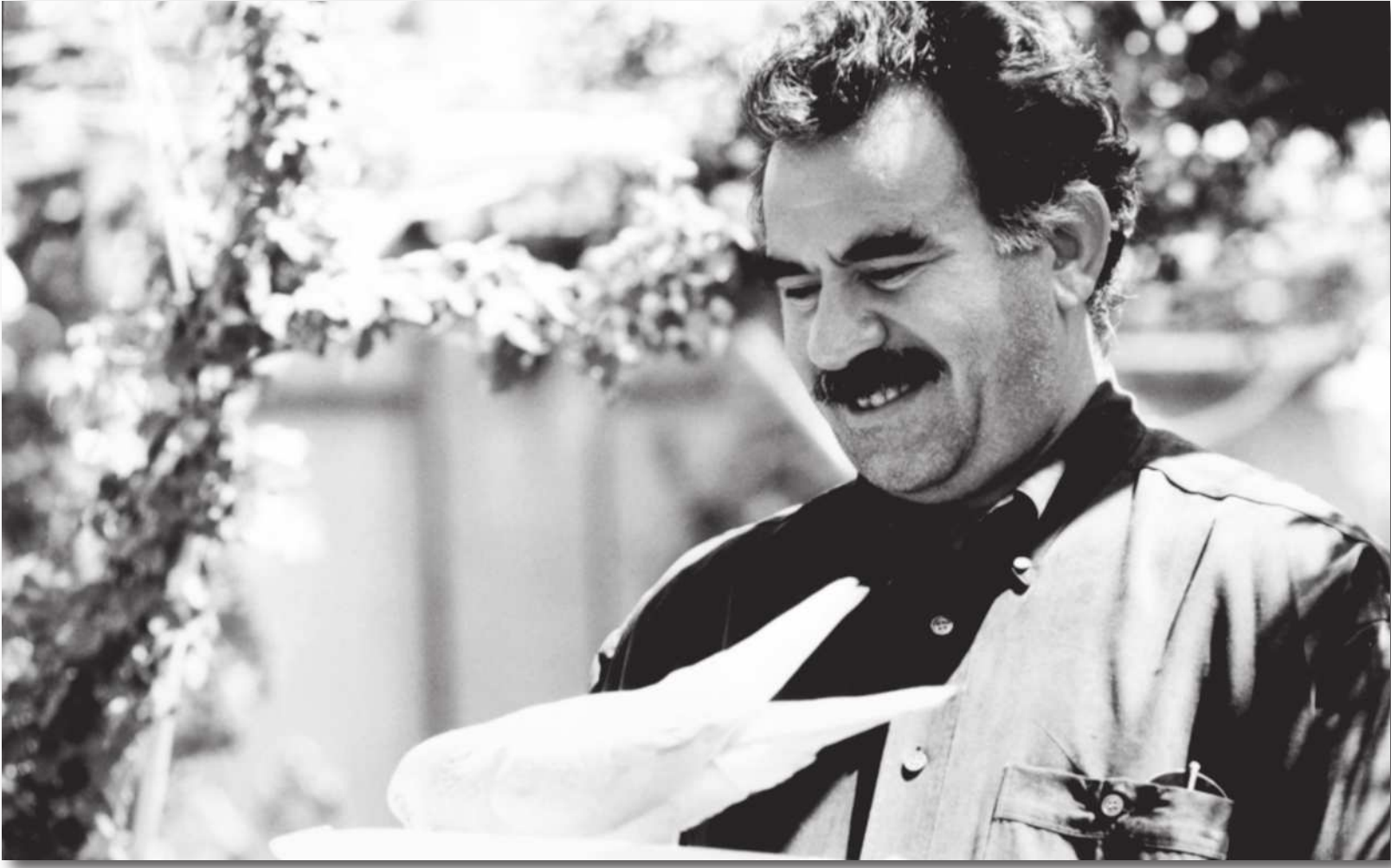
öğrenin, ihtiyacınız olan her şeyi bizde bulabileceğiniz gibi, görevlerinizi de bilince çıkarabilir, çözüm gücü olabilirsiniz. Bu anlamda çaresiz değilsiniz.

İkide bir yeni kadro geliyor. İstedikleriniz size kavuşturamıyorsa, beklediğinizi göremiyorsanız "filan acemi, filan zarar veremez" diyebilirsiniz. Kadromuz da kendini böyle tanımalı. Kan ter içinde çalışılmadığını çok iyi biliyoruz. Ülkemizde karnını bile doyurmak meseledir. Örgütün sırtında ağa gibi yaşayacak, görevi de sanki halkı bastırmakmış, bozgunculukmuş gibi davranacak. Hayır, biz enayi değiliz, bunları bir çırpıda köşeye oturturuz. Kimdir bu? Kenarda kendinden mamur, pehlivanlar, evlialar gibi, onlar kimdir? Bir şey vermediği açık. Üslup bozukluğu var, yoldaş olmayan yaklaşımları var, o zaman at bir tarafa. Ben örgüt içinde de bunu söylüyorum. Böyle yoldaşlık ölçülerini zorlayan, bile bile değer sunmak yerine çarçur eden olursa devamlı yakasından tutun. Zaten iyi bir devrim savaşçısı kesin böyle olmasını bilendir.

Düşman bizimle oynadığı kadar oynadı. Bozguncular, provokatörler zarar verdikleri kadar verdi. Biz amansız savaştık. Düşmanın gerçekten örgütümüzü bozma girişimlerini ilk defa tamamen boşa çıkardık. Onun dolaylı müttefiklerini, işbirlikçilerini, her türlü provokatif, kışkırtan, tahrik eden, bozan temsilcilerini de durdurduk. Doğrusunu çok rahatlıkla hem egemen kıldık hem de pratikte birleşen, örgüt kazandıran örgüt nedir, onu size sunduk. Sahip çıkmak, onunla savaşmak sizin işinizdir.

Biz kimseye ağıllık yapmış diye yetki vermedik

Bazı şikayetleriniz var. Bana yüzlerce mektup gönderiyorsunuz, hem örgüt çalışanı olarak hem kitle, halk olarak. Ben size cevaplarını veriyorum. Çoğundan vermişim, her gün tekrarlıyorum. Siz öğrenmesini bilmiyorsunuz. Veya yerinde uygulamasını bilmiyorsunuz. Bu sizin kusurunuz. Yetki mi istiyorsun? Genelde bütün halka bu verilmiştir. Ben her zaman şunu söyledim; bildiğiniz bazı doğrular var, birisi temsil etmiyorsa ben de olsam yüklenin. Örgütün çalışma tarzı, temposu var, temsil edemiyorsa, merkez de olsa, Avrupa temsilcimiz de olsa, kesinlikle sıradan bir çalışan da olsa

Önderlik gerçeği

uyma adabı ve doğru katılım

Ali Haydar Kaytan

Tasavvufu, kişinin konuşan 'dilsiz deli' değil, 'dilsiz konuşan' olması gerektiği belirtilir. "Gönül çeşmesi-nin açılması için ilk önce dil çeşmesinin kapanması gerekir" derir. Yani kişi, söylemek istediği şeyleri sözün diliyle değil hal diliyle ifade etmeli, duruşuyla hal yolunu göstermeli, kendini hal yolu olarak ortaya koymalıdır. Kendi literatürümüze göre ifade etmek istersek; kendi kişiliğini çözüm gücü haline getirmemiş olanın söz söylemesi, 'dilsiz deli'nin konuşmasına benzer. Kültürel soykırıma karşı keskin bir mücadele içinde olmadıkça, böylesi bir soykırım altında bulunan bir toplumun bireyinin konuşan 'dilsiz deli' olmaktan kurtulması oldukça zordur. Kaldı ki, kapitalist modernite insandaki kalp dilini kesmiş, analitik aklın dilini tek dil haline getirmiş, böylece insanı salt maddeden ibaret olan ve sürekli madde peşinde koşan tüketim canavarı bir varlığa dönüştürmüştür. Ancak kalp dilini olgunlaştırıp 'dilsiz konuşma' öğrenildiğinde, ağızdan çıkan her söz yerini bulur. Sorunu olup da bir çıkış yolu arayanlar, sözlerinizden çok sizin ne yaptığınıza ve nasıl yaşadığınızı bakarlar. Konuşmaya layık olanların dili, nefes açısından fakir, gönül bakımından zengin olanların dilidir. Susan-konuşanların dili böyledir. PKK'nin çıkışında Kemal Pir ve Haki Karer gibi yoldaşların konuştukları dil tam da böylesi bir dildi. Bu yüzden kendileri için 'soy damarlarımız' denildi.

Apocu devrimcilik an'ın devrimciliğidir

Ancak yine de kalp dilini konuşmada gecikmeye düşülmemelidir, asla ertelemeci davranılmamalıdır. Beyin düşünmek, göz görmek, kulak işitmek, ayak yürümek, dil inşa etmek, el yapmak için

vardır. Bunların hepsi kişide mevcutsa, o zaman bu dili öğrenmek, her işi zamanında yapmak ve her sorunu yerinde çözmek için gerekli imkanlara sahip demektir. Yürütecek ayağınız olduğu halde yürüyüş halinde değilseniz, ya yürünecek yolu bulamamışsınız ya da sizi yola girmekten ve yol yürümekten alıkoyan şeyler vardır. Kararlıysanız hiçbir güç sizi yürümekten vazgeçiremez. Kişiyi yürümekten alıkoyan, devletçi ve iktidarcı sistemden kalma zihniyet bağlarıdır. Cezaevinde kalan bir arkadaşın yazdığı bir mektupta anlattığı ertelemecilikle ilgili güzel bir hikaye vardı. Oldukça etkileyici ve öğretici değeri yüksek bu hikayeyi aktarmak isterim.

Bir kervanın ıssız bir sahradan geçtiği bir sırada, kervandakiler toz toprak içindeki Mecnun'u elindeki kalburla çölün kumunu elekten geçirir halde bulurlar. Merak edip bu ıssız çölde, toz toprak içinde ne aradığını sorarlar. Bir an için bile işine ara vermeyen Mecnun, göz ucuyla dahi kendilerine bakmadan, "Kuşkusuz Leyla'yı arıyorum" cevabını verir. Şaşkınlık ve hayrete düşmüş kervancılar, "Leyla gibi bir cevher hiç bu tozun toprağın içinde bulunur mu? Sen onu yanlış yerde arıyorsun" diye çıkışır. Bunun üzerine Mecnun, "Leyla'nın nadide bir cevher olduğunu ve burada bulunamayacağını ben de biliyorum. Ama benim işim onu aramaktır. Canım ve gönüm onu aramaktan bir nefes olsa dahi geri durmıyor. Bugün elime bu kalbur geçti ve Leyla'yı araştıracağım bu çöl ise önümde uzanıyor. Leyla'yı bulamayacağım

bahanesi beni kendi işimden geri çeviremez. Ben Leyla'nın Mecnun'uyum, bahanenin değil" karşılığını verir.

Bahanelerin arkasına gizlenip yapılması gerekeni erteleme söz konusu olunca, aklıma zaman kavramı geldi. Tasavvuf düşüncesinde zamana ilişkin de çarpıcı görüşler vardır. Bu öğretilerde geçmiş, şimdi ve gelecek çözümlenerek zamanın hakikatine varılır. Buna göre, ezel, zamanın önüne ön tasavvur edilemeyen ölü; ebed ise sonuna son olmayan ilerisidir. Her ikisi de zihni birer kavramdır çünkü; zaman da zihinde var olan ve olayların kıyaslanmasından doğan bir kavramdan ibarettir. Geçmiş ancak hatıradadır. Gelecek zamansa ufuk gibi insan gittikçe gider; içinde bu-

Halk olarak bir varlık-yokluk savaşının içindeyiz. Savaş en büyük ciddiyeti ve en yüksek anlama gücünü gerektirir. Hele söz konusu olan Kürdistan'daki savaş ise, bu savaşta kazanmayı tek seçenek haline getirmek, bunun için de sonuna kadar anlayışlı ve ciddi olmak şarttır. Anlayış ve ciddiyet her şeyden önce nefis savaşında mutlaka sonuç almayı gerektirir.

lunduğumuz zaman hiç durmaz. Şu halde zamanın hakikati an'dır; başka bir deyişle içinde bulunduğumuz zamandır ve alem her an yeni bir an içindedir. Alemde duruş yoktur, oluş vardır. Yaşanan her an bir oluş anıdır, bir yenden doğuş gerçeğidir.

Varlık ile zaman arasında bağlantı kuran Önder Öcalan da bu iki kavramın birbirinden ayıramayacağını vurgular. "Varlık nasıl zamansız olarak düşünülemezse, zaman da varlık olmadan olmayandır. Zaman tamamen varlıkla il-

gilidir. İkisi arasındaki ilişki en çok oluş kavramıyla bağlantılıdır. Varlık ve zaman oluşla gerçekleşir. Zaman varlıkta oluşla zorlar. Daha doğrusu, varlığın sürmesi oluşla mümkündür. Oluş halindeki varlıktan bahsettiğimizde zaman doğmuş demektir" der. Zaman konusunda yapılan bu her iki değerlendirmede birbirine yakınlık vardır. Zamanı gündemine sokan şey, insanın yaşamı kavramak isteyen yegane varlık olmasıdır. İnsanın özgürlük ahlakına bağlı bir varlık olduğu asla inkara gelmez. O, bir karşı yazgı olarak doğada yerini alır; kendi yasalarını kendisi belirleyip kendi yaşamını kurar. Buna karşılık canlı ve cansız öteki tüm varlıkların zaman diye bir sorunları yoktur. Çünkü; onlar yalnızca

kendi anlarını yaşarlar. Doğrudur, zamanda duruş yoktur, oluş vardır. Oluş, hemen an'ı akla getirir; oluş an'da gerçekleşir ve zaman bir anlamda oluşmanın tarihidir. Bu açıdan zamanın hakikati an'dır. Bu yüzden PKK devrimciliği de an'ın

devrimciliği olarak bilinir. Ertelemecilik ise an'ın devrimcisi olmaktan çıkmak demektir.

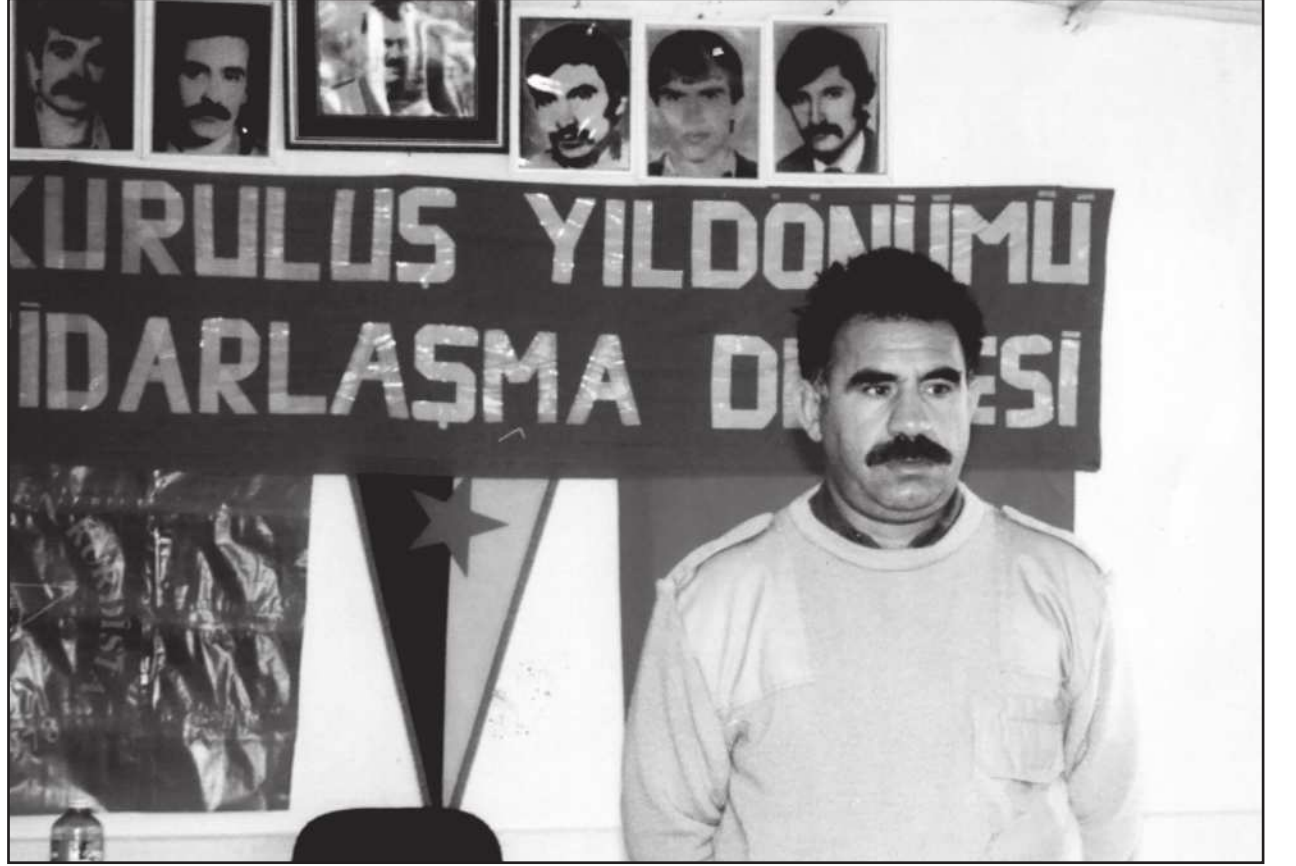
Çokça bahane üretip ertelemeciliğe düştüğümüzü, bunun da bize büyük zararlar verdiğini, göz bebeğimiz gibi korumamız gereken yoldaşlarımızı tehlikeye attığını, hatta gencecik hayatlara mal olduğunu birçoğumuz kendi deneyimlerimizden gayet iyi biliyoruz. Zamanında gerekli tedbirleri almayıp ağır kayıplara neden olmak da en tehlikeli erteleme türlerinden biridir. An'ın dev-

rimcisi olmaktan uzak bir insanın pratiği, kaçınılmaz olarak içinde bolca ertelemenin bulunduğu bir pratiktir, bir bahaneler ve gerekçeler pratiğidir, ağırlama ve sızlamalar yüklü trajikomik bir şikayetler seremonisidir. Kişinin böylesi bir duruma düşmesinin nedeni, anlam bakımından muazzam bir yoksulluğu yaşamasıdır. Çünkü, bu insan istenilen düzeyde bilinçlenmemiş, özgürlük bilinciyle kendisini sağlam iradeli bir kişilik haline getirmemiştir. Yaptık fiili iradeleşmiş bir varlığı akla getirir; çünkü, iradesizlik kişiyi kaçınılmaz olarak atalet mahkum eder.

Biraz toplumsal namus biraz da aşk ve akıl

Oluşmanın ruhuna aykırı olarak, pratiğimizde süreklileşen bir tekrar yaşadığı için, ertelemecilik bizde neredeyse bir geleneğe dönüşmüştür; bizler istenmeyen bir gelişme sonrasında bunun nedenlerini sorgulamaya başlar, içinde bir hayli 'keşke' sözcüğü geçen değerlendirmeler yapar, "Şunu şöyle yapaydık bu olumsuzlukları yaşamazdık" deriz. Halbuki arzu edilmeyen gelişmeler sonrasında neden ve niçin sorularını sormamız hemen hiçbir anlam ifade etmez; örneğin, kaybettiklerimizi geri getiremeyiz. Oysa aynı soruları daha önceden sorup gerekli düzeltmeleri yapmış olsak, söz konusu olumsuzluklara düşmeyeceğimiz ve pratiğimizin başarılı bir pratik olacağı açıktır. Önder Apo'nun sıkça dile getirdiği 'savaşmadan savaşı kazanmak' ancak bu çerçevede pratikleşip gerçek anlamına kavuşur. Önderlik gerçeğinde erteleme yoktur, an'a karşılık verme vardır. An'ı kaçırmamanın adı zaman tasfiyeciliğidir. Kapitalistler bile an'a büyük değer verir; "Dün iptal edilmiş bir çekir, yarın bir borç senedir, bugün nakit paradır"

Önderlik, Parti'ye katılmayı, partileşmeyi sadece üye olmak, bir dilekçe vermek, sicil tutmak, şu veya bu kurumunda yer almak olarak tanımlamamıştır. 3. Kongre'de, "Öyleleri var ki, hiç yüzlerini bile görmedik biz, onlar da bizi görmediler. Bir kitabımızı bile okumamışlardır. Eğitimimizden filan geçmediler. Defterlerimizde kayıtları da yoktur. Ama ülkenin, toplumun derinliklerinde, ülkenin kuytuluklarında şimdi Parti çizgisinin bütün inceliklerini hayata geçirmek için büyük bir cesaret ve fedakarlıkla çalışıyorlar, mücadele ediyorlar. İşte kadro onlardır, üye onlardır, mensup onlardır" diyor.

Doğru katılım ve çizgi devrimciliği

Duran Kalkan

Partileşebilmek için katılmak, bir yerden tutunmak gerekiyor. Katılım, dar ve yüzeysel, yan yana kalmak gibi de algılanabilir. Öyle olmamalı, bütünleşme olmalıdır. Bu bakımdan da, daha iyi açıklamak için çizgi devrimciliği tanımı da yapılabilir. O halde, çizgi devrimciliği nedir, nasıl olur? Elbette bunları sorgularken, en başta ele alınması gereken çizgiye katılım oluyor. Çizgiye katılım durumu, düzeyi nedir? Ne kadar katılım olmuştur? Böyle bir sürecin gelişimini, bütünleşme sürecini partileşme süreci olarak da tanımlıyoruz. Dar, yüzeysel kalmayı, yan yana kalmayı ortadan kaldıran tanımlama, partileşme oluyor. Partileşme yanlış anlamaları ortadan kaldırıyor.

Bu, bireyde partinin dile gelmesi, partide bireyin erimesi, parti kimliği içinde bireyin erimesi olarak da ifade-lendirilebilir. Bu düzeyde bir bütünleşme, partiye her bakımdan bütünleşme, aynı zamanda Önderlik ve parti gerçeğini bireyin özümsemesi, benimsemesi anlamına geliyor. Özümseme, benimseme düzeyi ne olmalıdır? Katılım nasıl olur? Bundan ne kastediyoruz? Nasıl ele almalıyız? Parti içerisinde, çok değişik partililik durumu, militanlık duruşu görüldü. Her dönemde nasıl bir ideolojik-örgütsel mücadelenin yürütüldüğü, 45 yıla yakın Önderlik mücadelesi süreci içerisinde bütün yönleriyle açık bir biçimde ortaya çıkmıştır.

PKK pratikte gerçekleşmiş bir harekettir

Partilileşme bir mücadele gerektirmektedir. Parti'ye katılmak bu ortamın içine girmeyi ifade ediyor. Burada partileşmek nedir, denildiğinde, Önderlik çizgisıyla bütünleşmek diye tanımlayabiliriz. Bunun için de, düzene ait olan her şeye karşı, devrim çizgisinde mücadele etmek gerekiyor. Buna kişilik devrimi diyoruz. Önder Apo buna, zihniyet ve vicdan devrimi, dedi. Bu mücadeleyi devrim düzeyinde ele almak ve yürütmek gerekiyor. Devrim düzeyinde ele alıp yürütmek ne demektir? Nitelik değişikliği, kişiliğin yeniden yapılandırılması demektir. Var olan zihniyet, ideoloji, davranış, tarzın yok edilerek

ya da dönüştürülerek yeniden şekillenmesi, yeni özellikler kazanması demektir. Çünkü devrim; nitelik değişimi olayıdır. Kişilik devrimi de, kişilik özelliklerindeki köklü, nitel değişimi ifade ediyor. Partileşmek böyle bir nitel değişiklik, var olan kişilik özelliklerini bu düzeyde değiştirmek anlamına geliyor. Bunun çabasını sürdürmek, bunun mücadelesi içerisinde olmak demektir.

Partileşen düzey nedir? Eskiden, lidere biat etmek diye ele alanlar vardı. Düşünceye ibadet edercesine katılmak vardı. Bunu 19. yüzyıl sonunda, 20. yüzyıl başında Avrupa'da, Rusya'da devrimciler bazı kurallara bağladılar. Program ve tüzüğü kabul etmek, bir parti örgütünde çalışmak, düzenli olarak aidat ödemek, partiye destek vermek partileşmenin ölçütü, doğru katılmanın ölçütünü oluşturuyordu.

Önderlik bunları değiştirdi, 24 saat partililik dedi. Kendini parti amaçlarına adanmış, parti amaçlarını başarma, olarak tanımladı. Bu aynı zamanda fedailik demektir. Öyle içine girip, var olan düzenden alınan düzeyi yaşatmak, korumak değil; parti amaçlarına kendini adanmış, onu başarma çizgisinde zafere taşımaktır. Onları başarıya götürmenin tarzını, üslubunu, temposunu kendinde yaratma, 24 saat onun düşünce ve eylemi içerisinde yaşama olarak tanımladı. Önderlik bu düzeye getirdi ve böylece şu tanımları çok net bir biçimde yaptı; "Şehitler PKK'lidir!" PKK'yi bir 'Şehitler Partisi' olarak tanımladı. Tarihsel olarak biz bunu çok yönlü ele almaya, görmeye, göstermeye çalıştık. Önderlik doğuşun, şehitlerin anısını sahiplenmek olduğunu gösterdik. PKK'nin, Önder Apo'nun tanımlaması temelinde, Haki Karer'in anısına bağlılığın örgütlenmesi olduğunu, PKK kuruluşuna, partileşmeye böyle bir şahadetle nasıl başlandığını gösterdik. Şehitler zincirinin nasıl bir halka olduğunu, Parti mücadelesinin böyle bir halka temelinde şehitlerin anısına sahip çıkma biçiminde geliştiğini, o döneme damgasını vuran, dönemin sembolleri olan şehitler gerçeğiyle ifade ettik.

Önder Apo'nun tanımı somutluk kazandı. Tarihsel olarak nasıl yaşanmış, pratiğe geçmiş, pratikte nasıl oluşmuş, bunları gördük. Bu kadar çok şehit veren, mücadeleyi o düzeyde yürüten bir hareket olduğuna göre, o zaman PKK

pratikte gerçekleşmiş bir harekettir. Kendi kadrosunu, üyesini yaratmış bir hareket oluyor. Hem de toplumun tüm kesimlerini birleştirecek ve onları ortak bir amaç doğrultusunda yönlendirme gücünü gösterecek düzeydedir.

PKK'nin üyelik tanımı mülk edinme hakkını ortadan kaldırıyor

Önder Apo, "Biz PKK'li olmaya çalışan militanlarız" demiştir. Gerçekleşmiş partililiği, PKK ve PAJK düzeyinde şehitler gerçeği olarak tanımladı. "Biz partili olmaya çalışan militanlarız. Gerçekleşip, gerçekleşmeyeceği sonunda belli olacak. Sona kadar sınavdayız" dedi. Nasıl ki; Parti içi mücadele, büyük bir mücadele olayı ise, buradan anladık ki partileşmek de büyük bir mücadele olayı, sınav olayıdır. Başarı sonunda ortaya çıkıyor. Sonuna kadar sürüyor. Şahadet gerçeğine kadar sürüyor. Önderlik PKK'yi böyle tanımladı. Partiyi öyle bir ölçüye vardırdı ki; parti kimliği, parti itibarı ve otoritesi bireysel yaşam aracına dönüşmesin, mülkiyet haline getirilmesin, çıkar aracı yapılmamasın...

"Nasıl olur böyle bir PKK?" diye eleştiriler yapılıyor. Aslında Avrupa'nın 'terör örgütü' dediği, PKK'nin bu çizgisidir. Buraya 'terör örgütü' diyorlar. 'Terörist' dedikleri, Avrupa'nın kabul etmediği yer burasıdır. Nasıl olur bu? "Bireyin haklarını, insan hakkını, ortadan kaldırıyor" diyorlar. Birey hakkı, insan hakkı olarak tanımladıkları mülk edinme hakkı olmaktadır. Mülk edinme durumu da işin içine girdi mi onun nereden nasıl sağlanacağı belli değildir. Bu durumda her yol açık, her yol mübah oluyor. Çalışıp, yaratabilirsin de, çalabilirsin de, soyabilirsin de. Onun ölçüsünü koymak, orada sınır tutturmak çok zordur. Dolayısıyla, PKK'nin üyelik tanımı, mülk edinme hakkını ortadan kaldırıyor. Önder Apo'nun geliştirdiği parti tanımı, çizgi devrimciliği tanımı, katılım tanımı, artık hangi kavramı kullanırsak kullanalım, bunlar kapitalist modernitenin ya da iktidarcı-devletçi sistemin birey hakkı olarak öngördüğü mülk edinme, bireysel mülkiyet hakkını ortadan kaldırıyor. O sistem, baş köşesine ne yazıyor? 'Adalet mülkün temelidir.' Hem mahkemelere yazıyorlar bunu hem de meclislere. Onların da meclisleri, karar organları var. Orada adaletin neyi savunduğu net ola-

rak yazılıyor. Bu sözle sadece mülk olarak gördükleri devleti değil, aynı zamanda mülkiyet hakkını da savunduklarını açıklamış oluyorlar. Bu mülk nereden geliyor? Mülkiyet nasıl oluyor, neyi ifade ediyor? Orası ayrı bir konu olmakta, ucu açıktır ve her yere gidebilmektedir.

Önderlik, partiyi böyle bir mülkiyet aracı, birilerinin çıkar aracı olmaktan çıkartmak için böyle bir tanımda bulundu. Partiyi göre, Önderlik çizgisine göre mülkiyet farklıdır. Farklılık şuradadır; biri 'adalet mülkün temelidir' diyor, biri de, 'mülkiyet hırsızlıktır' diyor. Bu kadar birbirinden ayırdır, çok kesindir, keskindir. İdeolojik duruşlar nettir. Ama bu muğlaklaştırılıyor. Öyle muğlaklaştırılmazsa, anlamakta zorlanacak, anlaşılması çok zor olacak bir durum yoktur. Ama muğlaklaştırdın mı, kendine göre yorumladın mı durum farklı oluyor. Eğer adaleti mülkün temeli değil de, bireysel mülkü hırsızlık sayarsan işte o zaman partileşme farklı oluyor. Daha önceki partileşme deneyimlerinden, özellikle reel sosyalist parti deneyimlerinden şu açığa çıktı; parti kimliği, itibarı, parti yetkisi bireysel mülkiyetin aracı yapılabiliyor. Mülkiyetin de ölçüsü yoktur. Hırsızlıktır, soygundur, sömürdür, her şeydir. Dolayısıyla parti gibi bir araç içinde, bu kadar mücadelenin olduğu, kendisini toplumun özgürlüğü, eşitliği, paylaşımı, demokrasisi, ekolojisi, kadın özgürlüğü için adanmış, bunların yaratıcısı olarak tanımlayan bir araç, bireylerin özel mülkiyet aracına, çıkar aracına, sömürü aracına dönüşüyor o durumda. Önder Apo da bunu hırsızlık saydı. Partiyi, birilerinin çıkar aracı olmaktan çıkartarak, toplumun özgürlük, farklılıklara dayalı eşitlik, demokrasi, paylaşım, kadın özgürlüğü, komünalizm aracına dönüştürmek istedi. Bu da bir ideolojik duruş, bir anlayış, bir tanımlamadır. Kapitalist modernite ideolojisiyle, Demokratik Modernite ideolojisi birbirinden bu düzeyde ayırıyor, karşılaşıyor.

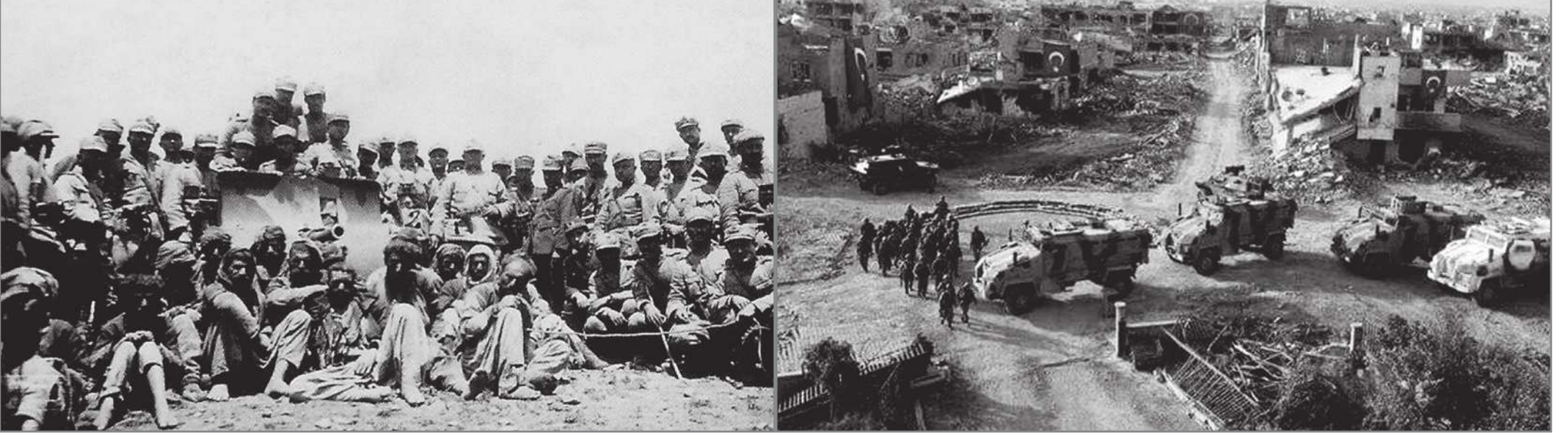
Parti kimliğiyle hiç kimse bireysel çıkar sağlayamaz

Bu bakımdan başkaları kabul etmeyebilir ama Önderlik de partiyi geliştirdiği felsefe ve ideolojik çizginin gereklerine uygun bir araç olarak tanımladı. Partiyi böyle bir araç haline getirdi ve partililiği, partili olmayı, parti yaşamını

bunlara uygun hale getirdi. Bununla çelişen özelliklerini yok etti. Parti kimliğiyle hiç kimse bireysel çıkar sağlamasın, partinin itibarı, onuru, şerefi, yetkisi bireysel çıkar aracı yapılmamasın; bireysel duruşa, tutuma, sömürüye hizmet etmesin diye mücadele etti. Toplumsal özgürlüğün ve eşitliğin, paylaşımın, dayanışmanın aracı olarak kalsın diye böyle bir parti tanımladı ve PKK'nin şimdiye kadar bütün eksikliklerine rağmen resmi çizgisi, fiiliyatta işleyen çizgisi bu oldu. PKK'yi '90'dan bu yana ayakta tutan ve yaşatan bu gerçekliktir. Aslında '86'dan beri böyledir. Gerillayı geliştirebilmesi böyle bir çizgiyi resmen kabul etmesine bağlı. Reel sosyalizmin çözülüp bütün bu yıkıntılara rağmen, PKK'nin ayakta kalmasını sağlayan gerçeklik budur. Sır buradadır, bu kadar net ve açıktır. Başka herhangi bir ölçüye, değere, şuna-buna bağlı değildir. Bu gerçeklik, PKK'yi başka partiler yıkılıp yok olurken ayakta tuttu.

Bütün zayıflıklarına, iç tartışmalarına, içinde yaşanan çok sert mücadelelere rağmen PKK'nin ayakta kalmasını sağlayan hakikatı burasıdır, gerçeği burasıdır. Bunun için Önder Apo, "Şehitler PKK'lidir" dedi. Şehidi anlama, tanımlama, şehide doğru sahip çıkma gerçeği üzerinde durdu. Orada da tehlike var. Dikkat etmezsek şehitler gerçeğini de bireysel çıkara dönüştürmek isteyenler, paraya dönüştürmek isteyenler çıkabilir. Böyle eğilimler ve anlayışlar da vardır. Kaldı ki, toplumda böyle bir geçmiş, gelenek vardır. İşte 'kan parası' deniliyor. Bu birçok toplumda var olmuş, Kürt toplumunda da gelenek olarak vardır. Şehitler gerçeğini böyle anlayan, ele alan, almak isteyen yaklaşımlar, anlayışlar değişik alanlarda toplumsal kesimler içerisinde çıkıyor mu? Evet, çıkıyor. Parti üzerinde baskı yapılıyor. Eğer Parti boş bulunursa, Önder Apo'nun geliştirdiği doğru anlayışı sürekli esas alıp, topluma bu anlayışı vermezse tehlikeli duruma girebilir de. Eğer şehidi doğru tanımlamaz, şehide sahip çıkmayı doğru geliştirmezsen o da paraya dönüştürülmek istenebilir. Kişisel çıkara, aşiretsel, kabilesel çıkara dönüştürülebilir. Böyle açık bir durum var. Bu yönlü baskı da çok fazladır. Fakat bunun bir sınırı var. Bu öyle kolay olmuyor. Hele hele bu kadar kapsamlı mücadele yürütmüş, büyük şehitler vermiş bir hareket

Derin Özel Savaş ve Şark Islahat Planı'nın güncellenmesi

Derin Özel Savaş'ın neleri; nasıl, niçin ve hangi yöntemlerle yapmak istediğini iyi görelim. Buna göre bir duruş içerisinde olalım. Aksi takdirde tam 90 yıl önce Kürtlerin başına getirilen felaketlerin bugün başka yol ve yöntemlerle yürütülmek istendiğini göremezsek; kültürel soykırımın bir aracı ve parçası olmaktan kendimizi kurtaramayız. Türkiye halkları da Derin Özel Savaş gerçekliğini görüp bu kirli savaş biçimine karşı sağlıklı bir karşı duruş sergilemezlerse aynen 100 yıl öncesi gibi buldozer ile ezilerek bu kez başka insanlık dışı zihniyetlere yatırılmaları da kaçınılmazdır.

Kasım Engin

Klasik sömürge zamanlarında halklara karşı kullanılan savaş türü, açık olan zordu. İşgal edilmek istenen ülkeler ya da topraklar zor gücüyle işgal edilir ve zor gücüyle işgal edilen topraklarda sömürgeci güçleri yettikçe her şeyi yapardı. Ancak İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra bu savaş biçimi sonuç almaz olmuştu. Bu savaş biçimi halkların tepkisini topladığı için halklar karşı direnç gösterdiler. Nitekim birçok halk emperyalizme ve açık sömürgeciliğe karşı büyük direnişlerle meydana çıkarak bu işgalci güçleri ciddi anlamda zorlamışlardı. Bu gerçeği analiz eden sömürge merkezleri artık açık askeri sömür ve zorun yerine, halklar tarafından görülmeyecek olan, gizlenmiş, perde arkasından yürütülen bir savaş biçimi icat ettiler. Bu yeni icat edilen savaş tarzına 'Özel Savaş' denildi. Özel savaş bu bağlamda, yeni sömürgeciliğin geliştirildiği ya da geliştirilmek istendiği yerlerde uygulandı. Ve o gün bugündür dünyanın her yerinde uygulanmaktadır.

"Özel savaş olarak ele aldığımız olgu, sınıflı uygarlıklar boyunca geliştirilen baskı ve egemenlik aracı olarak başvurulan savaşın bir biçimidir. Değişen koşullara göre sürdürülen bir savaş biçimi oluyor. 'Kuralsız savaş' tarzında bir savaştır. Kuralsız savaş tanımı, özel savaşı anlatmaya yeter mi? Kuralsızlığı genel bir çerçeve olarak değerlendirip içine her şey sığdırılırsa olabilir. Özel savaş denilen savaşta, salt askeri olarak hasmı alt ederek ona iradeyi kabul ettirme söz konusu değildir. Özel savaş, siyasetin şiddet araçlarıyla sürdürülmesi değildir ama şiddet araçlarının kullanılmasını da içeriyor. Onun için özel savaş egemenler ve sömürücüler tarafından topluma karşı her alanda sürdürülüp, ilan edilmiş olan bir savaş simgeleri. Özel savaş kapsamına sadece ekonomik, siyasal, askeri, kültürel alanlar değil, bir bütün olarak insana ve top-

luma karşı savaş da giriyor. Kısacası, toplumla ilgili ne varsa bunlar özel savaş kapsamına giriyor."

Şark Islahat Planı ile Kürtleri tümünden hedeflediler

Hiç şüphe yoktur ki bu kirli savaş türünün kendine has yol ve yöntemleri vardır. Burada derinliğine girmeyeceğiz. Hatırlayalım; 1970'lerde Şili'de Marksist olan Salvador Allende'yi iktidardan almak için o yıllar çok etkili olan 'yirmi yalan bir doğru eder' prensibiyle hareket edilmiş ve Allende halkın gözünün önünde bu yalana dayalı savaş biçimiyle, bir darbe sonucu ölmüştür. Ancak bu özel savaşı aşan savaş tarzlarının üzerinde çok yoğun bir şekilde çalışıldığını, siyasetle uğraşan her insan az çok bilir. Yeni sömürgecilik birçok ülkede uygulanmaya konuldu. Ancak dünyada gelişen bilim teknik artık bu tarz bir sömürgeciliğin de aşılmasını gerekli kıldı, çünkü, bilişim tekniği her eve istenilen saatte girebildi. Emperyalist güçler her ne kadar bu tekniği öncelikli olarak kendileri için kullandırlarsa da zamanla tüm dünyaya yayıldı. Bugün dünya bir köy kadar küçülmüştür. Unutmayalım ki bir köyde ahlaki değerler çok gelişkindir. Bir köyde herkes kimin ne yaptığını bilir. Herkes herkesi tanır. Doğrudan ilişki esastır. Başka bir deyişle bir köyde sömürünün çarkları ayrı dönmek zorundadır. Çark daha inceltmek zorundadır. Göz boyama daha güçlü olmalıdır. Daha etkili kandırma yöntemleri bulunmalıdır. Öyle ki; eğer birinin cebine elini atacaksan, o zaman o kişinin ruhuna daha fazla, hem de kimsenin fark etmeyeceği tarzda nüfuz etmenin yolunu bulmalısın. İşte bu yeni yol, yöntem bulmaya biz 'Derin Özel Savaş' diyoruz. Örneğin; Türkiye devleti Kürtleri kültürel olarak soykırıma tabi tutabilmek için 24 Eylül 1925 tarihinde, Şark Islahat Planı'nı geliştirdi. Bu planın özü; Kürtleri fiziki, kültürel, siyasal, sosyal ve psikolojik olarak yok etmektir. Kürtleri Kürt olmaktan çıkararak başkalarının

uzvu haline getirmek için ne kadar da çok plan ve program geliştirdiler. Dersim'de örneğin; o yedi meşhur T'ler vardı. Tedib, Tenkil, Tasfiye vs...

Örneğin; Kürtlerin yaşadıkları mekanlara Türk okulları açarak Türkleştirmek istediler. Kürtlerin yaşadıkları yerlere zindanlar inşa ederek, Kürtleri bu zindanlarla terbiye etmeyi esas aldılar. Kışlalara alarak kişilikleriyle oynamaya çalıştılar. Sporun getirerek, Kürtleri kendilerine eklemlenmeye çalıştılar. Sanatı ancak, kendi sanatlarını Kürtlere götürerek Kürt sanatını yok etmek, yine Kürtlerin sanatlarını kendilerine alarak içini boşaltma çalışması olarak ele aldılar. Ve tabii Kürt gençlerine diğer S'yi de götürerek, toplumu ahlaki dokusundan boşaltmaya çalıştılar. Evet, Şark Islahat Planı ile Kürtleri tümünden hedeflediler.

Dikkat edersek bu Şark Islahat Planı neredeyse 90 yıllıktır. Bu plan bugünkü dünyada söker mi? Herhalde sökmez. Örneğin bu planın ilk bir kaç maddesi şöyledir:

1. madde: Kürdistan'da idare-i örfiye dedikleri sıkıyönetimin ilan edilmesi.

2. madde: Kürdistan, 5 umumi müfettişlik mıntikasına düzenlenir ya da bölünür.

3. madde: Mahakim-i nizamiye ve divan-ı harb-i örfilerde yani sivil ve askeri mahkemelerde sivil hakim bulunmayacaktır.

5. maddeyi ise bugünkü Türkçeyle aktaracak olursak:

"Ermenilerin ve Kürtlerin yerlerine Balkanlar'dan getirilecek olan Arnavutlar, Bulgarlar ile Kafkasya ile Azerbaycan'dan getirilecek olan Türk kökenliler yerleştirileceklerdir. Öyle ki getirilenlerin tüm masraflarını devlet karşılayacak; buranın yerlileri mal ve mülklerini satamayacaklardır."

Şimdi bu maddeler, bugünkü dünyada söker mi? Sökmez dedik. O zaman Kürt halkının kültürel soykırımının farklı yol ve yöntemlerle yürütülmesi gerekiyor. İşte bu farklı yol ve yöntemlerle Kürtlere karşı sürdürülen üstü örtülü savaşa biz Derin Özel Savaş diyoruz.

Özel savaş merkezlerinde hazırlanan Kültürel Soykırım planları

Elimize birkaç yıl önce TC devletinin gizli odakları tarafından -daha doğrusu Derin Özel Savaş Merkezi tarafından hazırlanan bir belge geçti. Bu belgenin başlığı, "Türkiye'de düşük yoğunluklu çatışma ve psikolojik harekât dahilinde terör örgütüne karşı alınması gereken tedbirler"dir.

Bu belgenin bazı maddelerini sıralarsak, Derin Özel Savaş'ın ne demek olduğunu daha iyi görmüş olacağız.

Belgenin girişi çok ilginçtir. Belgenin girişinde şöyle denilmektedir:

"PKK'nın başarısı, Cumhuriyetin kuruluşundan bu yana sürdürülen 'Milli Bütünleşme Projesi' çerçevesinde henüz ulusal bütünlüğe tam olarak eklenememiş yurttaşlarımız ile ulusal bütünleşmeyi sağlamış olan yurttaşlarımızın bir kısmını ulusal bütünlük sürecinden kopararak, Kürt 'etnik gruplaşması' sürecine sokmuş olmasıdır. Bölge insanının kafasında kendisine Kürt oluşundan ötürü farklı davranıldığı tezi oluşmuş olması, etnikleşmeyi güçlendirmektedir. Esasen milli bütünleşme projesi 1980'lerde GAP projesinin devreye girmesi ile dev adımlarla hızla sonuca doğru gidecek Türkiye Cumhuriyeti'nin milli bütünlüğü sosyolojik olarak tamamlanacaktı. PKK'nın bu dönemde ortaya çıkması 'Milli Bütünleşme Projesini' sekteye uğratmış ve toplumu 'Milli Bütünleşme Projesine' karşı harekete geçirmiştir."

Dikkat edelim; PKK güya 'Milli Bütünleşme Projesini' sekteye uğratmıştır. Peki, nedir bu 'Milli Bütünleşme Projesi' dedikleri proje?

Tam anlamıyla söyleyecek olursak: Kültürel soykırımdır. Kültürel soykırımı Önder Apo şöyle ifade ediyor; "Temel mekanizma olarak kültürel soykırımla halkların, etnik ve dinsel grupların hakim elit ve ulus devletin dil ve kültürü içinde tümüyle tasfiye olması amaçlanır; başta eğitim kurumları olmak üzere her türlü toplumsal kurumun cenderesi

içine alınıp varlıkları sona erdirilmeye çalışılır. Fiziki imhaya göre daha sancılı ve uzun sürece yayılmış bir soykırım türüdür. Yarattığı sonuçlar fiziki soykırımdan daha felakettir. Bir halk veya herhangi bir topluluk için yaşamda karşılaşılabileceği en büyük felaket niteliğindedir. Varlığını, kimliğini toplum doğasının tüm maddi ve manevi kültürel unsurlarını terk etmeye zorlamak, uzun sürece yayılmış kitlesel çarmıha gerilmekle özdeşir."

PKK Kürt halkının çarmıha kitlesel olarak gerilmesini önlediği için; "PKK'nın bu dönemde ortaya çıkması 'Milli Bütünleşme Projesini' sekteye uğratmış ve toplumu 'Milli Bütünleşme Projesine' karşı harekete geçirmiştir" denilmesi boşuna değildir.

Devamla; "Yapılması gereken, bölücü ideolojinin ulaştığı bütün başarıları ortadan kaldıracak bir politikayı bilimsel esaslara dayandırmaktır ve kendisini Kürt olarak tanımlayan bölge halkının eritilerek 'Milli Bütünleşme Projesine' dahil edilmesidir. Özetle, örgütün etnik tarih inşası engellenmeli, sosyolojik ve psikolojik bölünmeyi tamir edici, toplumsal bütünleşmeyi geliştirici politikalar geliştirilmelidir" denilmektedir.

Peki, nedir bu politikalar?

"1. Bölgede mağduriyetin ortadan kaldırılması için; psikolog, psikiyatrist ve sosyal psikologların öncülüğünde birçok kapsamlı araştırmanın yapılması şarttır. PKK'nın kurduğu psikolojik tuzak ve mekanizmalar iyi tespit edilmelidir. Toplumsal rehabilitasyon önlemleri için;

- a. Bölgede rehabilitasyon,
- b. Bölge dışında göç neticesinde oluşan gettolarda rehabilitasyon olmak üzere iki genel çerçeve oluşturmak gerekmektedir."

Peki, bunu nasıl yürüteceklerdir? Başka bir paragrafı olduğu gibi alıyoruz. İçindekiler çarpıcıdır.

"2. Başta öldürülen PKK'lıların aileleri olmak üzere yakın çevrelerine yönelik olarak kapsamlı rehabilitasyon çalışmaları başlatılmalıdır. Bu insanlar düşman oldukları halde, düşman olarak görülmemeli kendilerine öyle davranılmamalıdır. Terör ile mücadelede terör

